

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

4 IZ OBČINE

Slavnostna seja ter podelitev občinskih priznanj in nagrad za leto 2023

26 ŠOLA IN VRTEC

Šola ima talent 2023 tokrat z novim imenom – To si ti! – spet navdušila

40 DOGODKI

Vino s'pod mosta – licitacija buteljk vinarjev iz občine Renče-Vogrsko v dobrodelne namene

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Občina praznuje	stran	4
Iz občine	stran	15
Šola in vrtec	stran	20
Šport in rekreacija	stran	31
Dogodki	stran	38
Kultura	stran	44
Društva	stran	49
Ljudje, ki zaznamujejo čas in prostor	stran	57
Zgodovina naših krajev	stran	58
Povedali so nam	stran	61
Zdravje je vrednota	stran	63
Dobro je vedeti	stran	64
Obvestila	stran	66
Razvedrilo	stran	70
Obvestila	stran	71
		72

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov *Občinskega lista*, ki ga prejmejo vsa
gospodinjstva v občini brezplačno, je 1500.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Anja Ličen, Irena Rován, Jasna Živec, Renata
Tischer in Jože Ropoša

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovni članki niso lektorirani s strani našega lektorja.

Oblikovanje in grafična postavitve: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 15. junij 2023

Spoštovani bralec

PESEM MORJA

Morje je široko, globoko in neskončno.
Vsega te objame.
Močno občutiš, kako je tvoje.
Ves čas ti šepeta pesem v melodiji morja.
Zapelje te po najlepših morskih poteh, ki vodijo ob njem ...

Kaj se zgodi, ko enkrat vrže svoj urok?
Objame, očara in obsije
te v svojo mrežo čudes za vedno!

Zatorej se ob odkrivanju obmorskih skrivnosti le prepusti:

jutranjemu soncu,
objemu oljk,
barvi rožmarina,
cvetenju sivke,
vonju soli,
plovbi ladij,
večerni glasbi
in
nočnemu objemu lune.

Ali ob tem občutiš, kako tvoja lica boža rahel vetrič?

Poglej okrog sebe ...
čolnički se nežno zibljejo in
s teboj pozdravljajo nočno nebo,
ki je obsijano z zvezdami.

Prepusti se in doživi trenutke,
da jih boš lahko zapisal
v mozaik dragocenih poletnih spominov!

Naj v vaših srcih vedno sije Sonce! •

 Anja Ličen

Županova beseda

OBČINA RENČE-VOGRSKO

nah, kjer bo potekala druga faza obnove vodovoda. V letošnjem letu bomo pričeli z obnovo in zamenjavo javne razsvetljave na varčna LED svetila ter tako prihranili na stroških javne razsvetljave. Občinska uprava nadaljuje s pripravo dokumentacije za protipoplavno ureditev na območju Trga v Renčah in obnovo cestne povezave med Bukovico in Renčami.

Dela je ogromno, a se ga veselimo, saj je naloga občinske uprave in vseh zunanjih sodelavcev ta, da skrbimo za razvoj občine in sledimo hitremu tempu življenja, ki nas spremlja vsak dan. Obenem se moramo zavedati vseh naravnih danosti, ki nas obdajajo, in izkazati spoštovanje do okolja, v katerem živimo. Zato vas naprošam za urejeno in ločeno odlaganje odpadkov ter skrb za čiste komunalne otoke. Svojo pozornost moramo nameniti tudi pomenu čiste pitne vode, ki je ne smemo jemati za samoumevno, zato bodimo tudi pri njeni porabi racionalni. Poudariti velja še prometno varnost – naprošam vas, da spoštujete cestne omejitve, prilagodite hitrost na dano situacijo in se odpravite na pot pravočasno ter tako zagotovite bolj umirjeno vožnjo in varnost vseh udeležencev v cestnem prometu.

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

najprej prejmite iskrene čestitke ob praznovanju občinskega praznika. Veseli me, da se lahko vsako leto ozremo na dobro opravljeno delo in obenem kujemo načrte za nove projekte.

Tudi letos vstopamo v delovno pomlad, saj izvajamo dela po celotni občini. Nadaljujejo z deli na področju urejanja kanalizacije in obnove vodovoda. Sočasno je občina vključena v ureditev državne ceste med Biljami in Bukovico, kjer bo obnovljeno cestišče, zgrajen pločnik ter na novo postavljena avtobusno postajališče in javna razsvetljava. Nadaljujemo s pripravo vse potrebne dokumentacije za nadaljevanje omenjenega državnega projekta od zaselka Britof do kulturne dvorane v Bukovici.

V Volčji Dragi se zaključujejo dela na nadvozu. V letošnjem letu je pričakovati

zaključek tudi ostalih načrtov za pričetek gradnje druge faze obvoznice v naslednjih letih.

Zaključena je notranja obnova Zadržnega doma Vogrsko – prostori so akustično opremljeni, kar bo omogočalo pevcem, glasbenikom, društvom in krajevni skupnosti izvajanje manjših koncertov. Končuje se obnova vodovoda na Jugovcu in v Doli-

Želim vam lepo pomlad in poletje, polno dela v naravi. Lepo se je peljati skozi našo občino s kolesom in občudovati vaše urejene vrtove in okolice hiš. Lahko smo ponosni, da živimo v tako zeleni občini, ki je en sam velik biser ob reki Vipavi. •

vaš župan
Tarik Žigon

OBČINSKI PRAZNIK

Občine Renče-Vogrsko

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Nagovor župana Tarika Žigona na slavnostni seji Občinskega sveta Občine Renče-Vogrsko

Župan **Tarik Žigon** je najprej pozdravil vse občane, podžupana **Andraža Furlana** in **Marka Švaro**, svetnike in svetnice Občinskega sveta, župana Občine Šempeter-Vrtojba mag. **Milana Turka**, župana Občine Kanal **Miho Stegla**, župana Občine Brda **Franca Mužiča**, podžupana Občine Miren-Kostanjevica **Zvonka Ferfoljo**, direktorico občinske uprave **Beti Čufer**, poveljnika Civilne zaščite **Milivoja Perkona**, predsednika in poveljnika Prostovoljnega gasilskega društva Renče-Vogrsko **Dragana Zorna** in **Vasjo Mozetiča**, predsednike in ostale predstavnike vseh treh krajevnih skupnosti ter vse goste iz sosednjih občin. Sledil je nagovor.

»Spoštovani, naprej bi se vam rad zahvalil za ponovno izkazano zaupanje županovanja naše občine. Izjemno sem počaščen, da sem lahko danes tukaj z vami in sodelujem pri obeleževanju občinskega praznika Renče-Vogrsko. Ta priložnost nam omogoča, da se spomnimo naše bogate zgodovine in se hkrati ozremo v prihodnost. Rad bi čestital vsem današnjim

nagrajencem za njihovo delo in doprinos občini. Obenem si želim, da bi bila njihova dejanja navdih vsem ostalim občanom.

Občina Renče-Vogrsko ima zelo pomembno vlogo v naši družbi in skupnosti. Svojim prebivalcem zagotavlja kakovostne storitve ter skrbi za razvoj in dobrobit vseh nas. Vsi, ki živimo in delamo v tem čudovitem kraju, se lahko počutimo ponosne. Vsak občan prispeva k še večjemu razvoju in doprinosu vseh nas, zato se vam zahvaljujem za razumevanje, strpnost, pomoč, namige in nasvete.

Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem občinskim delavcem, občinskim svetnicam in svetnikom, delovnim telesom in krajevnim skupnostim za njihov trud in zavzetost pri delu za našo občino. Hkrati bi se rad zahvalil tudi vsem društvom in organizacijam, ki prispevajo k bogatitvi kulturnega, zgodovinskega, športnega in družabnega življenja v občini.

Danes praznujemo našo skupno zgodovino in dosežke, ki smo jih dosegli. Občina Renče-Vogrsko je zgodovinsko in kulturno bogata, polna čudovitih krajev, kjer se

prepletajo narava, umetnost, šport, tradicija, zgodovina in sodobnost. Prepričan sem, da se vsak od nas lahko najde v tej pestri paleti zanimivih dejavnosti.

Da nam bo še lepše, je cilj občine, da ureja, gradi, posodablja in se razvija na vseh področjih infrastrukture, prostora, gospodarstva, turizma in kmetijstva. V ta namen nadaljujemo z rekonstrukcijo vodovoda in izgradnje kanalizacije v Renčah in Bukovici, kjer se sočasno urejajo meteorne vode, postavitve optike, javne razsvetljave, ureditev pločnikov in avtobusnega postajališča. Na državnem razpisu smo uspešno pridobili dodaten milijon evrov sofinanciranja projekta. Z Direkcijo za infrastrukturo sodelujemo pri obnovi ceste Bilje–Bukovica, kjer bodo ob obnovi cestišča postavljeni tudi pločnik in novo avtobusno postajališče ter javna razsvetljava. Uspešno smo zaključili obnovo Zadružnega doma Vogrsko, kjer so sobe opremljene s posebnimi akustičnimi paneli, kar bo omogočalo glasbenim društvom še boljše pogoje za izvedbo vaj. Rekonstrukcija nadvoza nad železnico v Volčji Dragi je sicer državni projekt, ki

bo cesto nadgradil s pločnikom in javno razsvetlavo. V letošnjem letu bomo zamenjali tretjino javne razsvetljave, kar bo zmanjšalo porabo elektrike za 60 %. Občina pripravlja tudi druge elaborate za zeleni prehod na obnovljive vire – ureditev fotovoltaike ter bolj ekonomičnega ogrevanja, prezračevanja in hlajenja vseh javnih objektov. Obenem smo tik pred sprejetjem pomembnih dokumentov: strategije razvoja občine, celostne prometne strategije in plovnega režima reke Vipave. Obeta se pomemben razvoj igralniško-turističnega centra v parku ob jezeru v Volčji Dragi.

Občina ureja več manjših projektov, kot sta ureditev nadstrešnice v POŠ Bukovica, postavitve električne polnilnice pri Zadružnem domu Vogrsko, obnoviti bo potrebno streho socialnega stanovanja, z Javnim zavodom za turizem se usklajujemo za odprtje TIC v Bukovici, v kratkem bo svoje prostore odprla Kalilnica zelenih idej, ki bo podjetnikom nudila prostore za sodelovanje in povezovanje. Obnovili smo vodovod Oševljek, Jugovec in Doline. Velik projekt je tudi izvedba protipoplav-

nih ukrepov, znotraj katerih so predvideni dvig in obnova ceste Bukovica-Renče in postavitve protipoplavnega zidu v Renčah. V zaključnih fazah je sprejetje prve spremembe Občinskega prostorskega načrta.

Za vse omenjeno gre zahvala vsem občinskim svetnicam in svetnikom, ki izkazujejo složnost in usmerjajo trud v skupen razvoj občine. Obenem bi se rad zahvalil tudi vsem občankam in občanom za strpnost in razumevanje ob delih, ki se in se še bodo izvajala po celotni občini. Verjamem, da lahko skupaj še veliko dosežemo ter s skupnimi močmi nadgrajujemo razvoj občine in poskrbimo za boljšo prihodnost vseh nas.

Spoštovani občanke in občani, naj bo današnji dan poln veselja, ponosa in skupnosti. Še naprej ostanimo zavezani naši občini in s skupnimi močmi ustvarimo boljši in še svetlejši biser ob reki Vipavi. Hvala vam. « •

✍ župan Tarik Žigon
📷 Jože Ropoša

Slavnostna seja ter podelitev občinskih priznanj in nagrad za leto 2023

V torek, 26. aprila, je v Dvorani Angela Mlečnika v kulturnem domu v Bukovici potekala petnajsta slavnostna seja Občinskega sveta ob praznovanju šestnajste obletnice ustanovitve naše občine, na kateri so bile podeljene tri plakete za druge posebne primere, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti Občine Renče-Vogrsko, in tri izredne nagrade za leto 2023.

Letošnji osrednji dogodek je s himno otvoril **Trobilni kvintet Godbeniške šole Vogrsko**, z ljudsko pesmijo in skladbama iz slovenskega opusa popularne glasbe pa so ga v nadaljevanju obogatile pevke **Vokalne skupine Vogrinke** in **Mojca Rusjan**, ki jo je na kitari spremljal **Maj Špacapan**.

Slavnostna beseda je pripadla županu **Tariku Žigonu**, ki je po pozdravu vseh navzočih v slavnostnem nagovoru uvodoma poudaril, da se lahko vsi, ki živimo in

delamo v tem čudovitem kraju, počutimo ponosne; nato se je vsem občanom zahvalil za razumevanje, strpnost, pomoč, namige in nasvete. Zahvalil se je tudi vsem občinskim delavcem, občinskim svetnicam in svetnikom, delovnim telesom in krajevnim skupnostim za njihov trud in

zavzetost pri delu za našo občino ter vsem društvom in organizacijam, ki prispevajo k bogatitvi kulturnega, zgodovinskega, športnega in družabnega življenja v občini. V nadaljevanju je med drugim predstavil realizirane projekte in pridobitve na področjih urejanja infrastrukture, turizma,

gospodarstva, kmetijstva in prostora, nato pa je izpostavil večje občinske projekte, ki se izvajajo v občini.

Župan je nato v imenu Občinskega sveta podelil občinska priznanja za leto 2023, in sicer tri plakete in tri izredne nagrade.

Podelitev občinskih priznanj

Občinski svet Občine Renče-Vogrsko je na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja v letu 2023 podelil:

- tri plakete za druge posebne primere, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti Občine Renče-Vogrsko, ki so jih prejeli **Jožef Hvalica**, **Dušan Nemec** in **Aldo Mozetič**
- tri izredne nagrade Občine Renče-Vogrsko, ki so jih prejele vse tri župnijske organizacije Karitas, ki pod okriljem Goriške območne Karitas delujejo v Občini Renče-Vogrsko: **Župnijska Karitas Renče**, **Župnijska Karitas Bukovica-Volčja Draga** in **Župnijska Karitas Vogrsko**.

Kaj so o nagrajencih povedali njihovi predlagatelji?

Jožef Hvalica, predlagatelj Športno društvo Škulja Vogrsko

Po zaključeni srednji tehnični gradbeni šoli v Ljubljani se je Jožef Hvalica zaposlil pri SGP Gorica, TOZD ABK. Bil je vodja gradbišč po celotni Jugoslaviji. Tam si je pridobil organizacijske in strokovne izkušnje, ki jih je po menjavi zaposlitve

leta 1989 s pridom uporabljal na novem delovnem mestu kot poslovodja na Kurivu Gorica, pa tudi dva mandata kot član sveta Krajevne skupnosti Vogrsko, kjer je delo opravljal izključno prostovoljno.

V teh letih so bili krajevni prazniki na Vogrskem vsebinsko bogati in množično obiskani. Jožko je vodil bogat srečelov, tudi z več kot 2000 dobitki, pridobljenimi od raznih podjetij in obrtnikov. Vsako leto je bil celoten izkupiček namenjen za delovanje kulturnega društva Vogrsko.

Kot član sveta Krajevne skupnosti Vogrsko je skrbel za ponudbe asfaltacij vaških cest, obračune in nadzore izvedenih del, posebna zasluga mu gre za vztrajnost in angažiranje za postavitev pločnika ob rekonstrukciji ceste skozi Lijak. Pomagal je pri postavitvi betonskega montažnega mostu čez Lijak, leta 2012 pa v sklopu LAS projekta »Obujamo spomine – puščamo sledi« sodeloval pri ureditvi istega mostu z dodano novo ograjo in ojačitvijo vozne poti. Organiziral je prostovoljno delovno akcijo za ureditev pešpoti ob Lijaku in konstruiral lesene mostičke preko melioracijskih kanalov.

Prevzel je nadzor in skrb na večletnih delih pri obnovi in razširitvi pokopališča Vogrsko, kar je zahtevalo veliko usklajevanja in potrpljenja z izvajalci, saj je bilo veliko stvari potrebno reševati na kraju samem. Kot izkušen gradbenik je vodil izgradnjo parkirišča: namesto postavitve visokega in dragega betonskega zidu se je dolino pregradilo z raznimi armiranobetonskimi elementi iz ABK-ja, ki jih je po njegovi zaslugi krajevna skupnost dobila zastoj. Tako imamo danes urejen parkirni prostor ob pokopališču. Stopnišče je logično preusmeril na povezavo s parkiriščem. Dodatno je bila izvedena armirano beton-

ska dovozna pot do kontejnerskega mesta na zadnji strani pokopališča. Istočasno je pomagal cerkvenemu svetu izbrati izvajalca za prvo adaptacijo prekritja strehe cerkve in obnove fasade, naslednje leto pa še za popolno zamenjavo strehe na farovžu. Pri teh delih je skrbel za količinski in kvaliteten prevzem.

Kot član sveta krajevne skupnosti je aktivno sodeloval pri obnovi okolice POŠ Vogrsko. Vodil je dela na obnovi zidu nad sedanjim parkiriščem, ograditvi igrišča, postavitvi otroških igral in prejšnjega odra za kulturne prireditve. V letih, ko je šoli grozilo zaprtje zaradi premajhnega števila vključenih otrok, je bil član skupine, ki je našla rešitev za obstanek šole na Vogrskem.

Leta 1991 je že mesec pred začetkom osamosvojitvene vojne nastopil aktivno sluzenje kot rezervni policist in bil udeležen v dogodkih v Rožni Dolini. Za to je prejel bronasti znak osamosvojitve za dejavnost pri zaščiti demokratičnih procesov v Republiki Sloveniji, priprav in aktivnosti v vojni za osamosvojitve Republike Slovenije ter spominsko medaljo Vlade Republike Slovenije ob 30. obletnici samostojne in neodvisne države Republike Slovenije.

Jožef Hvalica je bil tudi član Občinskega sveta Občine Renče-Vogrsko že v prvem mandatu ter v dveh mandatih v obdobjih od 2014 do 2018 ter od 2018 do 2022. V prvem mandatu je bil član Odbora za družbene dejavnosti, dva mandata član Odbora za okolje in prostor, od 2014 do 2018 pa tudi predsednik omenjenega odbora. V zadnjem mandatu je bil tudi član Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Še vedno je član Komisije za ocenjevanje škode na območju Občine Renče-Vogrsko.

Leta 2006 je bil eden od pobudnikov za ustanovitev Športnega društva Škulja Vogrsko z namenom ohranjanja stare ljudske igre škuljanje. Od leta 2010 je predsednik društva. V času njegovega vodenja so v društvu, v katerega je vključenih več kot 100 članov, uredili pravne podlage za delovanje, zapisali pravila škuljanja, uredili igrišča za treninge in tekmovanja ter vadbo zaradi boljše organizacije razdelili na več sekcij po vseh treh krajevnih skupnostih. Pod njegovim vodstvom društvo čez celo leto organizira redne treninge in tekmovanja na lokalni, državni in mednarodni ravni. Društvo je pridobilo ugled v širšem slovenskem prostoru in po njegovem zgledu so bila v Sloveniji ustanovljena še tri društva za ohranjanje škuljanja in dejavnosti tradicionalnih iger za širjenje etičnih, kulturnih in identitetnih vrednot športa. Znanje in vrednote tradicionalnega športa se pod njegovim vodstvom prenaša na mlajše generacije preko šolskih krožkov, dejavnostnih dni in na različnih šolskih prireditvah, taborih in mednarodnih srečanjih šol. Škuljanje je je postalo prepoznavni znak Občine Renče-Vogrsko, del turistične ponudbe kraja je igra, ki vključuje vse generacije in tudi osebe s posebnimi potrebami. Izjemna pozitivna lastnost predsednika društva je močna socialna in povezovalna vloga. Pozitivno vzdušje, druženje, telesna dejavnost in medsebojna pomoč članov doprinašata k boljšemu, kvalitetnejšemu življenju tako članov društva kot njihovih družinskih članov. Zaradi vidnih uspehov in dosežkov je Društvo leta 2015 prejelo plaketo Občine Renče-Vogrsko za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na športnem področju. S prejetjem tega priznanja se je delovanje društva še okrepilo in razširilo. Leta 2016 je Jožef Hvalica dal pobudo in nato aktivno sodeloval v postopku registracije društva v Register nesovne kulturne dediščine Slovenije. Temu dejanju je leta 2019 sledila objava strokovnega članka z naslovom »Škuljanje, stara ljudska igra« v zborniku Goriškega muzeja *Goriški letnik 43*.

V okviru ohranjanja pomena starih ljudskih iger kot pomembnega dela naše kulturne dediščine je nadaljeval z vzpostavljanjem stikov z evropskimi društvi in organizacijami, ki skrbijo za ohranjanje tradicij narodov. Tekmovanja in predstavitve stare igre so se začela organizirati na mednarodnem nivoju. Naj izpostavimo le največje, na katerih je sodelovalo društvo Škulja: Evropski mednarodni festival starih iger v hrvaškem Buzetu leta 2016, srečanje starih tradicionalnih iger Evrope

v Španiji leta 2018, 27. TAFISA (Mednarodno združenje športa za vse) svetovni kongres, ki ga je Olimpijski komite organiziral junija 2022 v Portorožu. Na njem je sodelovalo 300 delegatov iz 50 različnih držav, častni pokrovitelj kongresa je bil predsednik Republike Slovenije Borut Pahor. V okviru projekta »SPACHE«, ki je bil del spremljevalnega programa kongresa, je sodelovalo tudi Športno društvo Škulja Vogrsko. Zaradi odlične predstavitve je društvo prejelo povabilo in sodelovalo na Evropskem TAFISA festivalu tradicionalnih iger in športa za vse, ki je septembra 2022 potekal v Perugi v Italiji.

Svetovni trend je varovanje in spodbujanje tradicionalnih športov in iger ter s tem svetovne nematerialne dediščine. Jožef Hvalica z izjemnim poslušom za sočloveka in v okviru svetovnih smernic razvoja in spodbujanja športa za vse vključuje člane škuljaških društev Slovenije v športne aktivnosti in s tem prispeva k izvajanju smernic EU o telesni dejavnosti, ki temeljijo na štirih glavnih temah: Šport – Kultura – Inkluzija – Zdravje. S svojim znanjem, sposobnostmi, delom, ljubeznijo in povezovalnostjo je skozi leta doprinesel k dvigu kvalitete bivanja v kraju, občini, državi in širšem evropskem prostoru. Zato kot predlagatelj Športno društvo Škulja Vogrsko meni, da je Jožef Hvalica zaslužen za prejem občinskega priznanja. ■

Dušan Nemeč,
predlagatelj **Kulturno-turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga**

Dušan Nemeč je skupaj z dvema sestrama preživljal otroštvo v kmečki družini, ki se je na majhni kmetiji ob očetu, ki je zelo

mlad popolnoma oslepel, težko prebijala skozi življenje. Še posebej, če se spomnimo, da so bila to leta po drugi svetovni vojni, ko so bile Evropa, Slovenija in tudi Volčja Draga dobesedno požgane.

Nižje razrede osnovne šole je obiskoval v Bukovici, višje v bližnjem Šempetru, kamor se je takrat Volčja Draga na področju šolstva bolj nagibala. Sledilo je poklicno izobraževanje. Kot je Dušan pojasnil, je bilo takrat v poklicnem izobraževanju manj sedenja v šolskih klopih in veliko več – približno dve tretjini – dela v proizvodnji. Ko je po treh letih opravil mojstrski izpit na področju steklarstva, je tako svoje delo res obvladal in poznal.

Tako kot vsi mladi fantje je spoznaval takratno državo s služenjem vojaškega roka. In lahko bi rekli, da si je še rosno mlad kmalu po vrnitvi iz JNA z **Romano** ustvaril družino.

Potem ko je nekaj let delal na Poligalanu, je zbral pogum in leta 1976 ustanovil podjetje Steklarstvo Nemeč, v katerem je prva leta delal sam, kasneje pa zaposlil tudi do pet delavcev. Takratni časi in takratna politika niso bili najbolj naklonjeni zasebni pobudi. A Dušan je vztrajal, v podjetju se mu je pridružil tudi sin **Dean**. Danes podjetje zaposluje okrog 15 ljudi. Dušan, čeprav že v pokoju, v podjetju še vedno pomaga s svojo mladostno energijo, seveda po svojih močeh.

Ko se je pred 25 leti ob prelomu tisočletja v naših krajih oblikovala zavest, da je potrebno ustanoviti lastno občino, saj velika novogoriška občina v naše kraje ni kaj dosti vlagala niti se ni ukvarjala s problemi podeželja, je Dušan aktivno sodeloval in podpiral ustanovitev nove, lastne občine.

Danes je prepričan, da v okviru stare občine marsičesa, kar danes imamo, ne bi bilo. Obnova kulturnega doma v Bukovici, številni pločniki, boljša cestna infrastruktura, nov zdravstveni dom z lekarno in še veliko drugega.

Dušan ni le podpiral ustanovitve nove občine, ampak se je pred 25 leti tudi sam prvič podal v krajevno politiko in leta 1998 prvič postal član Sveta Krajevne skupnosti. Sledila sta dva mandata (2002–2010), ko je bil predsednik Nadzornega odbora Krajevne skupnosti. Nadzorni odbor je pregledal in podal mnenje k letnim poročilom Krajevne skupnosti. Kot predsednik nadzornega odbora se je redno udeleževal vseh sej Sveta Krajevne skupnosti ter

spremljal delo v krajevni skupnosti. Danes funkcijo tega organa opravlja Nadzorni odbor občine.

Leta 2010 je bil ponovno izvoljen v Svet Krajevne skupnosti. Po odstopu aktualnega predsednika Sveta Krajevne skupnosti je Dušan sredi mandata sprejel čast in breme predsednika Sveta Krajevne skupnosti in to funkcijo nato opravljal še naslednja dva mandata, vse do leta 2022, torej več kot deset let. V času njegovega predsedovanja je bila zgrajena poslovilna vežica na pokopališču, dokončale so se različne asfaltacije krajevnih cest, pa tudi postavili nekateri prepotrebni pločniki, kontejnerska mesta so bolje urejena in podobno. Res je, da sedaj vse večje projekte vodi občina s svojimi službami, vendar pa je za dobro in hitro izvedbo potrebna pomoč krajanov – vez med krajanji in občino pa je predvsem predsednik Sveta Krajevne skupnosti.

Kolikokrat je Dušan pustil svoje vsakdanje delo, sedel v avto in šel na sestanke, formalne in neformalne, na pogovore s posameznimi krajanji, najbrž ni nikjer za beleženo. Koliko je telefonskih pogovorov, včasih tudi neprijetnih, ve samo tisti, ki je takšno ali podobno funkcijo kdaj opravljal.

Svet Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga je pod Dušanovim vodstvom vedno zastopal koristi krajanov; naj omenimo samo dva primera: ureditev pohodnih poti na pokopališču, ki je postalo dostopno tudi za osebe na invalidskih vozičkih, ter vztrajanje Sveta KS, da se v okviru projekta Lakeness krajanom zagotovi tudi boljše trgovinsko ponudbo (gradnja nove, večje trgovine).

Dušan je ponosen tudi na ustanovitev Kulturno-turističnega in športnega društva Bukovica-Volčja Draga. Pobuda za ustanovitev se je porodila med člani Krajevne skupnosti, večina članov takratnega Sveta KS se je tudi aktivno vključila v društvo. Z ustanovitvijo društva, za katero ima zasluge tudi Dušan, se je kulturno in družabno življenje v KS Bukovica-Volčja Draga in tudi v vsej občini zelo obogatilo in popestrilo. Med drugim je Krajevna skupnost pod Dušanovim vodstvom in v izvedbi Kulturno-turističnega in športnega društva Bukovica-Volčja Draga več let uspešno izvedla martinovanje za celotno občino.

Skladno z navedenim je Kulturno-turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga Občini Renče-Vogrsko predlagalo,

da Dušanu Nemcu za navedene uspehe podeli občinsko priznanje. ■

Aldo Mozetič, predlagatelj **Krajevna skupnost Renče**

Aldo Mozetič je prve štiri razrede osnovne šole zaključil v renški osnovni šoli, naslednja štiri leta pa v nižji gimnaziji v Šempetru. Od leta 1958 do 1961 je obiskoval industrijsko šolo Titovi zavodi Litostroj Ljubljana.

Leta 1961 se je zaposlil v podjetju Gostol, kjer je postal vodja proizvodnje in ob delu zaključil še srednjo tehnično šolo strojne stroke. Po zaključenem služenju vojaškega roka je nadaljeval z delom v podjetju Gostol in ob delu zaključil prvo in drugo stopnjo Univerze v Mariboru s področja organizacije dela.

Leta 1974 se je zaposlil v podjetju Goriške opekarne, ki imajo zelo dolgo in bogato tradicijo ter predstavljajo ponos Renč. Zapupali so mu nalogo, da skupaj s sodelavci pripravi investicijski elaborat za postavitve tovarne za izdelavo modularnega bloka, po odobritvi elaborata pa še nalogo izgradnje tovarne in vodenje proizvodnje. Po odličnih rezultatih v poizkusni dobi je sledila največja industrijska investicija v Sloveniji. Po enakem postopku se je zgodba ponovila pri izgradnji obrata

za izdelavo korcev. Za razvoj opečnega montažnega sistema je delovna skupina prejela priznanje Raziskovalne skupnosti Slovenije.

Leta 1986 se je zaposlil v podjetju Mizar, še enem ponosu občine, kot direktor podjetja. V tem času so razvili nov proizvodni program stavbnega pohištva in druge proizvode za boljše izkoriščanje surovin. Preusmerjali so se iz standardne serijske proizvodnje na izdelavo pohištva po meri. Izmed večjih uspehov, ki so jih dosegli, je bila izdelava stavbnega pohištva za počitniško rezidenco takratnega predsednika Ruske federacije Borisa Jelcina.

Hkrati je bil Aldo tudi vodja obrambnega načrta v sklopu Teritorialne obrambe za to območje. Po upokojitvi leta 2002 pa se je še aktivneje vključil v vse sfere delovanja in zastopanja krajev na območju naše današnje občine.

Po ustanovitvi Občine Renče-Vogrsko je bil v dveh mandatih izvoljen za občinskega svetnika, kjer je nastopal modro in preudarno. Njegova glavna naloga je bila zastopanje interesov in potreb občanov z namenom izboljšanja kakovosti življenja v občini in zagotavljanja večjega zadovoljstva občanov. Štiri mandate je bil tudi član Odbora za gospodarstvo in proračun, kjer je s svojimi bogatimi in dolgoletnimi izkušnjami iz gospodarstva znal svetovati glede izvajanja raznih projektov in smotno svetovati glede porabe javnih sredstev.

Aktivno je deloval tudi v Društvu upokojencev Renče, v katerem je dva mandata opravljal funkcijo predsednika nadzornega odbora.

Poleg navedenih uradnih funkcij, ki jih je opravljal, je bil vseskozi aktivno vključen v družbeno življenje in promocijo naših krajev. Aktivno je sodeloval pri raznih prireditvah v organizaciji Krajevne skupnosti Renče in Občine Renče-Vogrsko. S svojim vinom, Vina Mozetič, ki ga prideluje v

Renčah, je ogromno doprinesel k promociji tako kraja kot občine, saj se ves čas aktivno udeležuje raznih dogodkov, kar doprinese k prepoznavnosti kraja in občine.

S svojim znanjem, pripravljenostjo za pomoč in sodelovanjem ter svojo karizmo je nedvomno ogromno doprinesel k splošnemu razvoju in prepoznavnosti kraja in občine, zato v Krajevni skupnosti Renče menijo, da je podelitev občinske nagrade mala, a dragocena zahvala za trud, predanost in pripadnost. ■

Župnijske Karitas: ŽK Bukovica-Volčja Draga, ŽK Renče in ŽK Vogrsko,
predlagatelj **Adam Stibilj**

V Občini Renče-Vogrsko že več kot 20 let delujejo tri župnijske Karitas: Župnijska Karitas Renče, Župnijska Karitas Bukovica-Volčja Draga in Župnijska Karitas Vogrsko pod vodstvom župnikov **Marka Kosa, Vojka Žaklja in Cvetka Valiča**. V vse tri Karitas je vključenih preko 30 stalnih članov župnijske Karitas in precej občasnih sodelavcev.

Na območju naših župnij oziroma krajevnih skupnosti si prizadevajo pridobivati informacije in stopiti v stik s socialno ogroženimi krajanji in socialno šibkejšimi družinami. Običajno gre za krajane – posameznike in družine – ki jih pesti brezposelnost, so dolgotrajno bolni ali invalidi, ostareli ali se srečujejo s socialno izključenostjo. Problem predstavljajo tudi nizki dohodki, s katerimi mnogi ne zmorejo pokriti osnovnih stroškov za preživetje. Svetujemo in pomagamo pri pridobivanju informacij za morebitno pomoč tudi iz drugih virov, ki so je lahko deležni v širši skupnosti.

V sklopu pomoči se izvaja kritje stroškov za položnice, omogočen je prejem paketov s prehrano, prosilci lahko na sedežu Goriške območne Karitas v Novi Gorici prejmejo oblačila in obutev, šolarjem pomagajo pri nabavi šolskih potrebščin.

Redno obiskujejo bolnike in starostnike, tako tiste, ki živijo doma, kot tiste, ki so nastanjeni v Domu upokojencev Nova Gorica, Domu upokojencev Gradišče ali Domu upokojencev Medichotel Renče. V slednjih dveh sodelujejo tudi pri mesečnih svetih mašah.

Posebej jih obiščejo pred božičem in veliko nočjo, enkrat letno pa jih povabijo k posebni maši zanje v župnijsko cerkev, kjer sledi še druženje. Po potrebi jih peljejo tudi v trgovino ali k zdravniku. Voditelji se udeležujejo mesečnih sestankov Goriške območne Karitas Nova Gorica, z vsebino pa potem seznanjajo ostale sodelavce na sestankih župnijskih Karitas. Pogosto so za reševanje perečih problemov potrebni tudi nenapovedani kratki sestanki po župnijski maši.

Udeležujejo se raznih predavanj, izobraževanj, delavnic, duhovnih vaj, na katerih pridobivajo informacije, znanja in veščine, potrebne za delovanje v župnijski Karitas. Pomagajo tudi pri izvedbi dobrodelne prireditve (koncerta) Goriška dlan.

Sodelujejo z drugimi enotami Škofijske Karitas Koper, Občino Renče-Vogrsko, Osnovno šolo Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče, Rdečim križem, Centrom za socialno delo Nova Gorica in po potrebi tudi drugimi socialnimi in dobrodelnimi ustanovami.

Vsako leto se prijavijo na razpis za sofinanciranje programov, projektov in prireditev na področjih družbenih dejavnosti v naši občini.

V preteklem letu so organizirali zbiranje hrane, higienskega in sanitetnega materiala ter prostovoljnih prispevkov za prebivalce Ukrajine, nedavno tudi za prizadete v potresu v Turčiji in Siriji.

Obsežnejše nabirke za pomoči potrebne izvajajo v adventnem in postnem času, pred praznikom vseh svetih zbirajo darove ob ponudbi sveč Karitas. V župniji se posebej predstavijo v Tednu Karitas in se takrat tudi zahvalijo dobrotnikom, ki s svojimi prispevki pomagajo blažiti marsikatero stisko.

Sodelavci Karitas velikodušno podarjajo svoj prosti čas in preko karitativne mreže prostovoljcev tako dosežejo mnoge, ki potrebujejo njihovo pomoč. Zato predlagatelj Adam Stibilj meni, da si vse tri župnijske organizacije Karitas zaslužijo izredne nagrade. ■

Zahvala nagrajencev

Občinskemu svetu in županu se je za prejeta priznanja v imenu vseh nagrajencev zahvalil Aldo Mozetič. Izpostavil je, da so podeljena priznanja znak, da je bilo njihovo delovanje prepoznano kot dobro in uspešno delo za skupno dobro, a so hkrati tudi podlaga, da bodo svoje delo tudi v prihodnje usmerjali k izboljševanju kvalitete življenja v naši občini.

Prireditve je povezovala **Nina Klaut**. •

 Občinska uprava
 Jože Ropoša

Kaj nam govorijo slovenske besede

Z besedami opisujemo svet. Jemlje-
mo jih kot opeke, s katerimi gra-
dimo hiše naših pomenov. Redko,
še bolj pogosto nikoli, pa se ne
vprašamo, kaj nam same besede s
svojo pomensko zgradbo govorijo
o svetu. Beseda **naprej** nam spo-
roča, da ne moremo naprej, če se
ne naslonimo **na** to, kar je bilo **prej**.
Pred prvo pesmijo, pred prvo knji-
go, pred prvo zgodovinsko teorijo je
bil jezik. Šele jezik je tisti, ki nam je
omogočil, da bivamo kot narod.

Njegova prezrta moč je v tem, da nas
preko razumevanja notranjega pomena
besed povezuje z miselno zgodovino naših
prednikov, starih Slovencev. Jezik v sebi nosi
neprecenljivo pomensko dediščino, ki nam
govori o tem, kdo smo (bili), kako so naši
predniki dojemali naravne pojave, odnose,
človeka, usodo, vesolje, prostor, čas,
hrano ... »Slovenske besede so že stavki,
ki sami sebe pojasnjujejo«, je ugotovil
naš prevajalec, pisatelj in mislec Peter
Amalietti. Že sama beseda **na-prej** nas
usmeri v premislek o sporočilnosti naših
besed. Če hočemo splezati na vrh drevesa
bivanja, da bi videli jasno in daleč, naprej
in nazaj, se moramo vej trdno oprijeti. Te
veje so naše besede, ki rastejo in zeleni-
jo na prastarem drevesu našega jezika,
katerega korenine so zakopane globoko v
naši zemlji.

Ob bežnem pogledu se včasih nasmehne-
mo ob posrečeni zgradbi naših besed. Vsi
poznamo nekaj takšnih: **po-moč**, **na-ključ-
je**, **vse-eno** ... Globlji pogled pa razkrije,
da je to prevladujoči način slovenskega
besedotvorja.

O notranjem pome-
nu slovenskih besed
govori obsežna
knjiga *Spre gledana
slovenščina* avtorja
Metoda Žunca,
katere predstavitev
je potekala 25. aprila
v okviru občinskega
praznika v Dvorani
Zorana Mušiča v
Bukovici. Poveza-
va predstavitev in
krajevnega prazni-
ka je bila več kot
primerna, saj je bila
beseda *praznik* vzvod, ki je avtorju odprla
nov zorni kot pogleda na jezik. V besedi
praznik se skriva beseda *praz(e)n*,
ki sporoča, da je praznik zapolnitev pra-
znine z vsebino. Beseda kaže na globoko
razumevanje abstraktne razsežnosti
naših prednikov, saj je praznina bistvo
vsega. Praznik je novo življenje, ki zapolni
praznino maternice; praznik je vsaka rast,
ki zapolni neko še nevidno, a že obstoječo
obliko; praznik je tudi govor, pesem, ki
zapolni praznino prostora; nenazadnje se
ob praznikih na mize dajo izbrane jedi,
ki napolnijo najprej oči, nato pa izbrano
zapolnijo praznino želodca.

Knjiga *Spre gledana slovenščina*, ki je
nastajala šest let, je izšla pri založbi Jutro
in ima zgradbo pripovednega slovarja, ki
bralca sistematično vodi globoko v po-
mensko bogatost besed in njihovo razve-
jano povezanost, pri tem pa razkriva našo
miselno zgodovino, tisto, za katero nikoli
nisimo vedeli, da smo jo izgubili. Še sreča,
da smo jo izgubili samo na **zavedni** ravni,
ona pa je **za vedno** ostala shranjena v na-
ših besedah. Slovenščina namreč pove, da

je **za-vedno** to, kar je od **vedno**, od zmeraj,
večno; **ne-za-vedno** pa to, kar je minljivo,
kar ni za vedno. Povabi nas na potovanje
po času, prostoru in pomenu, na potova-
nje med abstraktnim in snovnim, večnim
in minljivim, moškim in ženskim, obćim in
posameznim, v prvi vrsti pa na potovanje
in po nas samih.

Predstavitev knjige je s pozdravom odprla
Vladka Gal Janeš, višja svetovalka za dru-
bene dejavnosti na Obćini Renće-Vogrsko.
Sledil je uvodni nagovor slavistke **Erneste
Dejak Furlan**. V njem je poudarila, da
avtor na svojevrsten način odkriva, kaj
vse nam besede pripovedujejo, in hkrati
sporoča, da je jezik živ organizem, ki se
neprestano spreminja, pa kljub temu v
sebi nosi nam včasih neznana in nevidna
sporočila.

Sledilo je predavanje avtorja, v katerem
je najprej predstavil svoj pristop k tol-
mačenju besed, kar je podkrepil z več
primeri, da so se poslušalci lahko miselno
naravnali na predstavljene vsebine. Tak
primer je beseda **z-red-iti**, ki nas opozori,

da je pri hrani potreben red. Če iz (z) tega reda (**red**) gremo (**iti**), preidemo v nered, katerega posledica je povečanje telesne teže. Beseda **gorko** sporoča, da je gorka tista površina, na katero še lahko damo gor (**gor**) roko (**rko**). Beseda je primorsko obarvana, saj se pri nas roki reče **r(a)ka**. Beseda **vzporednost** v sebi skriva stavek, ki slovnično ni čisto pravilen, a pomensko zelo globok: **v spor red nos(i)t**. V spor se znova vnese red, ko se dve usmeritvi, ki sta se prej **kri-žali** in zaradi česar je vrela **kri**, ne sekata več. Vsaki je omogočena svoja pot in spora ni več. Modrost besede lahko uporabimo v vsakdanjem življenju, kjer se preveč dokazuje kdo ima prav in kdo ne, namesto da bi se poudarilo, kakšen je moj in kakšen je tvoj zorni kot.

Avtor je v nadaljevanju predstavil, kaj slovenske besede razkrivajo o pogledu naših prednikov na jezik, govor in besede, na moškega in žensko, kako so dojemali življenje, veselje, kaj je bila in kaj je predstavljala pijača **ol**, kako so dojemali bistvo bivanja, čas in prostor, sonce, zdravje, zavest in Zemljo.

Zakaj še zmeraj govorimo ta naš moder jezik, nam sporoča beseda **značilnost**, ki nam pove, da je bila značilnost naših prednikov ta, da so znali (**zna**) čilost (**čil**) nositi (**nost**). Bili so torej čilo in zdravo ljudstvo, ki je zmeraj ostalo **pokonci**. Beseda **pokonci** nam pove, da smo po (**po**) vsakem koncu (**konci**), ne glede na to, kaj se je dogajalo, mi ostali **pokonci**. Besedo **pokonci** tudi dandanes lahko držimo za besedo,

da bomo tudi v prihodnosti po vsakem koncu ostali pokonci. Beseda **pokonci** nas varno usmerja v prihodnost in izraža našo neuklonljivost, našo prehojeno pot pa opisuje beseda **starodavno**, ki v sebi nosi stavek **star rod od davno**. Slovenci smo star rod, ki se je s svojo čilostjo ohranil, vedno je znal vstati in ohranjati modrost svojega jezika. Modrost slovenščine nam sporoča, da ni nobene potrebe, da se počutimo majhni in kratke zgodovinske sape. Z uporabo besed, kot jih uporabljamo dandanes, se namreč že da potvarjati, a v samih besedah ni prostora za laži, saj beseda nastane tako, da se bistvo pojavi, ki ga pojasnjuje, zgosti, tako da stavek, ki besedo tvori, nepozornemu govorniku ostane skrit. Knjiga vabi bralce, da temu ne bi bilo tako. Kdor se bo poglobil v knjigo, bo

morda uvidel, da je v našem jeziku skrito to, kar današnji svet išče kot odgovor na nastali odnos človeka do narave.

Slovenska beseda je kot skrivnostna pesem modrega Pesnika, ki v sebi nosi omrežja in poti skritih pomenov, nam že dolgo neznanih. Beseda je večja od Njega samega, ki vanjo vtikal je več kot le ime, saj črpal je iz več, črpal je iz tistega preko, črpal je iz večjega, kot je On sam: zazrt v večnost in neskončnost iz neke daljne minljivosti. •

 Metod Žunec
 Jože Ropoša

Športne igre na Trstelju

V četrtek, 27. aprila, je potekal tradicionalni pohod na Trstelj. Letos nam je bilo vreme naklonjeno, tako da smo lahko izvedli tradicio-

nalne športne igre. Pohodniki so se pomerili v skakanju v vrečah, metanju vodnih balončkov in vlečenju **štrika**. Zmagovalci so bili nagrajeni

s sladkarijami oz. Pelozovimi mešninami. Lepo je bilo. •

 in arhiv ŠD Partizan Renče

Škuljada ob občinskem prazniku

Športno društvo Škulja Vogrsko je na igrišču pri Dvorcu Vogrsko v počastitev občinskega praznika 22. aprila organiziralo 16. Občinsko škuljado in vzporedno tudi tekmo za Pokal Slovenije v škuljanju.

Občinski prvaki so domačini, igralci Relal Britof v sestavi **Darko Nardin, Davorin Koron** in **Aleš Zorn**. Drugouvrščena je bila ekipa Na zdravje v sestavi **Vanda Cej, Stojan Cej** in **Marjan Saksida**. Tretji so bili Prijatelji, ekipo so sestavili **Darko Koron, Franc Blaško** in **Damjan Leban**. Četrtri pa so bili igralci iz Volčje Drage.

Na tekmi za Pokal Slovenije je zmagala ekipa iz Bilj Dulja Raca, drugi so bili člani domačega društva ŠD Škulja DES: **Simon Chiabaj, Dušan Masten** in **Edi Šinkovec**. Tretje mesto so dosegli domači igralci, za ekipo Škulja so igrali **Mladen Janeš, Boris Živec** in **Stojan Gorjan**.

V dobrem vzdušju so se igralci in obiskovalci družili še dolgo po podelitvi medalj in pokalov. •

✍️ Jožef Hvalica
📷 arhiv Športnega društva Škulja Vogrsko

Trinajsto Jurjevanje v Bukovici

Nedelja, 23 april, dan pred svetim Jurijem. Sveti Juri je zavetnik konjenikov, kočijažev in kovačev, zato se ljubitelji konj na ta dan zberemo na blagoslovu. Sveti Juri je bil vitez iz Kapadokije. Krščanska legenda temelji na poganskem izročilu o prihodu pomladi. Upodablja ga na belem konju s sulico.

Kot vsako leto smo tudi letos člani **Konjeniškega društva Soča** v parku ob Kulturnem domu Bukovica organizirali trinajsto Jurjevanje. Na blagoslov smo povabili vse, ki imajo radi konje (zbralo se nas je kar veliko število), predstavnike Občine Renče-Vogrsko in Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga.

Domači župnik **Vojc Žakelj** je v spremstvu **Domna Ceja** opravili blagoslov konjenikov, kruha za konje, vina za obiskovalce in spominske podkve za srečo. Nagovoril nas je podžupan občine **Andraž Furlan** in nam zaželel srečna potovanja s konji. O pomenu blagoslova je spregovorila **Veronika Polanc** in se zahvalila župniku za obred. Po blagoslovu so konjički dobili blagoslovljeni kruh, obiskovalci pa nazdravili z blagoslovljenim vinom.

Medse smo povabili predstavnike, ki smo jim v desetih letih podarili dobrodelno zbrana sredstva. Po letih so to:

- 2014: **družina Talič** za operacijo in rehabilitacijo sina **Reneja**
- 2015: **Oddelek za invalidno mladino in rehabilitacijo Stara Gora** za avtobusni prevoz na Debeli rtič

- 2016: **družina Furlan** z Vogrskega za pomoč pri postavitvi zunanjega dvigala za hčerko **Anjo**
- 2017: **Cirius – center za izobraževanje in rehabilitacijo Vipava** – za terapevtsko jahanje
- 2018: **Center za rehabilitacijo Sonček Elerji** za seno za terapevtske konje
- 2019: **Društvo paraplegikov Severne Primorske Nova Gorica** za prevoze starejših in invalidov Občine Renče-Vogrsko
- 2020: **Društvo slepih in slabovidnih Nova Gorica** za potrebe njihovih članov
- 2021: **VDC Ajdovščina-Vipava** za potrebe njihovih članov in **družina Peternelj** iz Volčje Drage za fizioterapijo hčerke **Metke**
- 2022: **VDC – Vzgojno delovni center Nova Gorica** – za pomoč pri postavitvi posebnega športnega parka – gugalnice, da se nanjo zapelješ z vozičkom

Letos pa smo sredstva namenili **Medobčinskemu društvu prijateljev mladine za Goriško** za pomoč pri plačilu zdravstvenega letovanja otrok s stalnim prebivališčem v Občini Renče-Vogrsko

Nekateri so se nam na srečanju pridružili in povedali, kako so podarjeni denar porabili. Podarili so nam sliko ali plaketo za spomin.

Skupaj smo se vsi nekaj časa družili ob prigrizku. •

✍️ Srečko Špacapan
📷 Jože Ropoša

Kresovanje Lakeness 2023

V soboto, 29. aprila, se je na prizorišču Lakeness v Volčji Dragi odvijalo Največje kresovanje na Goriškem.

Vsakoletno prižiganje kresa ob jezeru Lakeness postaja že tradicija, za katero je odgovornost v letošnjem letu prevzel nov kolektiv **Društva Mladi Renče-Vogrsko**. Pod mentorstvom podžupana in nekdanjega predsednika društva **Andraža Furlana** so se z novim izzivom spopadli **Jure Bizjak, Žiga Rovtar, Miha Lazić, Jure Vodopivec, Blaž Leban, Jan Bonutti, Nejc Černuta, Katarina Štanta, Ana Leban** in

Matic Brisko. Z organizacijo dogodkov take veličine so se srečali prvič in se po mnenju domačinov izkazali več kot odlično. Poleg veličastnega kresa, ki so ga prižgali skupaj z otroki, je za dobro vzdušje poskrbel legendarni **DJ Janko** z vrtenjem že skoraj pozabljenih vinilnih plošč. Z novo pridobljenim znanjem in izkušnjami se nov kolektiv Društva Mladi Renče-Vogrsko že spogleduje z novimi izzivi, ki jih prinaša organiziranje dogodkov na Lakenessu. •

 Miha Lazić
 Katrin Žnidarčič

Kresovanje in dvigovanje mlaja na Vogrskem

To, da je dvigovanje mlaja in prižiganje kresa na predvečer 1. maja na Vogrskem že dolga tradicija, vedo vsi. Že kmalu po 2. svetovni vojni so začeli po posameznih zaselkih ob 1. maju s postavljanjem mlaja. Na mlaju je – kakor danes – zaplapola zastava, venec pa se je bolj okrasilo, dodalo se je cvetje iz papirja, pomaranče, če se jih je le kje dobilo, pa tudi prazne steklenice, da se je v soncu malo zalesketalo. S samim kresovanjem ob tem dnevu se je začelo kakšno leto pozneje (takrat je še bila navada prižigati kres na kresno noč – Ivanovo – 24. junija).

Postavljanje mlaja po zaselkih se je počasi opustilo – razen v zaselku Stara gora. Tam nepretrgoma že 78 let, od leta 1945, 30. aprila dvignejo mlaj in prižgejo kres. Ta navada se prenaša iz generacije v generacijo, sodelujejo pa vsi – od starejših, ki s svojimi nasveti porajajo mlajšim nove ideje, mož in fantov, ki organizirajo dvigovanje mlaja in prižig kresa, žen in deklet, ki poskrbijo za venec, pa tudi pogostitev ob druženju, do otrok, ki vse to povezujejo in skrbijo za dobro voljo.

Glavni kres in dvigovanje mlaja pa je v centru vasi, zadnja leta pri avtobusni postaji. Pri tem dogodku sodeluje cela vas, predvsem člani **KTD Vogrsko**. Že čas nazaj se je delo za to prireditev porazdelilo – eno leto za mlaj poskrbijo člani **Pihalnega orkestra Vogrsko**, za kres pa so zadolženi fantje **Vokalne skupine Lijak 1883 - Vogrsko**, v naslednjem letu se dela zamenjajo. Za venec pa vedno poskrbijo dekleta in žene – enkrat članice **PO Vogrsko**, drugič članice **Vokalne skupine Vogrinke**. Tako je do 30. aprila vse pripravljeno, da se takrat lahko vaščani zberejo, se malo družijo, predvsem pa prisluhnejo krajšemu nastopu sekcij – pihalni orkester zaigra nekaj poskočnih, poznanih melodij, fantje in žene vokalnih skupin pa zapojejo par slovenskih pesmi.

Kot vsako leto se je tudi letos vse pripravilo za ta dogodek. Že nekaj tednov prej so fantje pridno znašali na kup različen les, drva, veje, da bi bil kres čim bolj velik in

da bi se pri ognju lahko družili kar največ časa. Teden dni prej pa so Vogrini doživeli neljubo presenečenje. Nekdo je namreč – ali iz mladostne objestnosti, nevoščljivosti, nevednosti ali pa kar tako – ponoči zakuril. In kres je zgorel predčasno.

Ampak to Vogrinov ni ustavilo. Fantje VS Lijak - 1983 so še enkrat stopili v akcijo, še enkrat nabrali in zbrali material za kres ... in vse se je odvijalo po načrtu. Bil je prav lepo. •

 in arhiv KTD Vogrsko

Spektakel ob reki Vipavi že drugo leto zapored

Sončno in toplo prvo soboto letošnjega maja smo v Renčah zaključili s koncertom, ki smo ga organizatorji že drugo leto zapored poimenovali Spektakel ob reki Vipavi. Spektakel zaradi slikovite kulise – reke Vipave in mosta, dveh zaščitnih znakov kraja – in dragocene glasbene ponudbe – prepleta vrhunskih ljubiteljskih in profesionalnih glasbenikov iz naših krajev. S koncertom smo zaključili enogastromonski in dobrodelni dogodek *Vino s'pod mosta*, ki se je odvil v popoldanskem času, obenem pa tudi sklop prireditev ob počastitvi občinskega praznika **Občine Renče-Vogrsko**.

Glasbeni spektakel je odprla instrumentalna verzija skladbe *Ko boš prišla na Bled*,

ki jo je izvedel **Big Band NOVA**. Dirigiral mu je pianist in skladatelj **Blaž Pahor**. Po uvodni skladbi je obiskovalce nagovoril župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**.

Sledil je koncert, ki so ga ob spremljavi big banda oblikovale solistke – med domačo publiko že zelo znani in priljubljeni **Mojca Rusjan** in **Nika Kodrič** ter gostja večera **Damjana Golavšek**. Glasbeniki in solistke so nas z izborom zimzelenih in modernih slovenskih popevk popeljali na pravo glasbeno popotovanje. Med drugim smo slišali skladbe *Šušterski most*, *Poletna noč*, *Bodi z mano do konca*. Pa avtorske skladbe, kot sta *Čas hiti* in *Naravne sile*, ki ju izvaja Damjana Golavšek. Manjkali niso niti prepoznavni jazzovski napevi.

Že drugi Spektakel ob reki Vipavi smo ob podpori Občine Renče-Vogrsko in **Sup Kulture** organizirali člani **Glasbenega društva NOVA**. Dogodek je povezovala domačinka **Nina Klaut**. Odlično vzdušje in topel sprejem občinstva, ki je ob koncu

koncerta z aplavzi pozivalo k dodatkom, nas nagovarja z idejo, da bi dogodek lahko postal tradicionalen. •

 [Nina Vrabc](#)
 [Katrin Žnidarčič](#)

Izbrano je županovo vino Občine Renče-Vogrsko za leto 2023

V Občini Renče-Vogrsko smo tudi v letu 2023 pristopili k izboru županovega vina. Konec leta 2022 je bil objavljen natečaj za izbor županovega vina Občine Renče-Vogrsko za leto 2023. Zahvaljujemo se vsem vinarjem iz naše občine za sodelovanje na natečaju.

Povabilo vinarjem je bilo v obliki javnega natečaja na voljo do vključno 20. januarja, ko smo na občinsko upravo prejeli vzorce treh vinarjev iz občine. Vsak sodelujoči vinar je dostavil po dva vzorca; vsi so bili nato dostavljeni strokovni ocenjevalni komisiji **Kmetijsko gozdarskega zavoda Nova Gorica**. Ocenjevalna degustacijska komisija se je sestala 31. januarja in ocenila šest prejetih vzorcev vin po 100-točkovni metodi. Vino, ki na osnovi točkovanja degustatorjev ocenjevalne komisije doseže najvišje število točk, se razglasi za županovo vino 2023.

Ta laskavi naslov županovega vina 2023 je prejelo rdeče vino Rubino, letnik 2019, **Vina Fornazarič (Jani Fornazarič)**. Poleg naziva županovo vino 2023, odkupa najmanj 100 steklenic po 0,75 l in 100 obešank prejme dobitnik naziva tudi posebno priznanje v trajno last.

Na podlagi doseženega števila točk se ostalim sodelujočim na natečaju podeli

zlato, srebrno ali bronasto odličje ali zahvalo za sodelovanje.

Priznanje/plaketa županovega vina Občine Renče-Vogrsko za leto 2023 je bila podeljena na skupni prireditvi vseh treh občin ustanoviteljic Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina v sklopu dogodka Turistična pomlad 3. aprila v Kulturnem domu Bukovica, na katerem so župani **Mestne občine Nova Gorica, Občine Ajdovščina in Občine Renče-Vogrsko** razglasili županova vina.

Iskrene čestitke in na zdravje. •

in Občinska uprava

Andraž Furlan, podžupan Občine Renče–Vogrsko

Sem **Andraž Furlan** in sem občinski svetnik in eden od dveh podžupanov Občine Renče-Vogrsko. Rojen prvega februarja z bivališčem v sosednji občini, a z dušo in srcem vedno Renčan, sem po preselitvi v Renče osnovno šolo zaključil na Osnovni šoli Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče in se usmeril na tehniško gimnazijo v Novi Gorici, svoje izobraževanje pa zaključil kot diplomirani pravnik. Prva zaposlitev je bila v mladinski organizaciji, trenutno pa opravljam delo vodje poslovne enote Interspar Nova Gorica.

Že v prejšnjem mandatu sem zasedel mesto občinskega svetnika, kar nadaljujem tudi v tem, dodatno pa sem sprejel tudi vlogo podžupana. V sami občini sem bil aktiven že prej, saj sem v svojih zgodnjih dvajsetih letih videl potencial, ki ga Občina Renče-Vogrsko ima, zato sem tudi prevzel predsedovanje Društva Mladi Renče-Vogrsko. Vedel sem, da lahko nekaj spremenimo in tudi sami pripomočemo k prepoznavnosti in uspehu naše občine. Zato sem združil moči in s petimi drugimi fanti, prijatelji, ustvaril prostor, ki

je še sedaj odmeven ne le doma, ampak tudi v širši okolici. Verjamem, da smo z Lakenessom in dogodki, ki so se tam odvijali, prispevali k pestremu dogajanju goriške regije in tako občanom kot drugim ponudili vsebine, ki so jim lepšale poletje.

In to je tudi namen mojega delovanja. Da se domači prebivalci in tisti, ki k nam pridejo, dobro počutijo, da jim lahko ponudimo del sebe in del tistega, kar je naš vsakdan. Tako imam kot podžupan pregled nad turizmom, kmetijstvom in infrastrukturo. Verjamem, da se te tri panoge med seboj povezujejo, in vem, da je naša občina tista, ki bo v prihodnosti poskrbela za razcvet turizma spodnje Vipavske doline, kar bo gradila tudi na kmetijstvu. Občina ponuja številne možnosti preživljanja prostega časa, ki jih dopolnimo z enogastronomsko ponudbo naših pridelovalcev. Ker pa so na prvem mestu občine njeni prebivalci, moramo poskrbeti, da se bomo občani v svoji občini počutili udobno in imeli vse tisto, kar potrebujemo. Želim si, da bi se mladi vračali nazaj v Občino Renče-Vogrsko, da bi v njej videli potencial, ki ga ima, in da bi z veseljem rekli: »To je moj dom.«

Sam obožujem Renče in vesel sem, da me je družinsko življenje vodilo nazaj domov. Kar sem začel že v mladinskem društvu,

želim nadaljevati tudi sedaj kot občinski svetnik in podžupan – ponuditi kvalitetno življenje občanom in prišlekem Renče predstaviti kot dom. In za to imamo vse. Verjamem, da bomo uresničili.

Name se lahko kadar koli obrnete z vprašanji, pobudami ali željo po klepetu na elektronski naslov andraz.furlan@rencevogrsko.si.

 Andraž Furlan
 osebni arhiv Andraža Furlana

Marko Švara, podžupan Občine Renče–Vogrsko

Sem **Marko Švara**, rojen 27. junija 1984 v Šempetru pri Gorici. Doma na Vogrskem, kjer sva si z ženo uredila dom in ustvarila družino. Sem ponosen oče dveh sinov, Filipa in Anžeta. Po izobrazbi sem univerzitetni diplomirani politolog. Zaposlen sem v komercialni službi RTV Slovenija kot samostojni strokovni sodelavec za javna naročila.

Lastnosti, na katere sem najbolj ponosen, so delavnost, poštenost, vztrajnost, natanč-

nost, gospodarnost. V prostem času se rad ukvarjam s športom, predvsem s tekom in planinarjenjem. Vsako leto se udeležim Ljubljanskega maratona. Sem tudi krvodajalec. Kri darujem že deset let, ker rad pomagam in sem vesel, da lahko moja kri nekemu reši življenje. V prostem času se udeležujem tudi dobrodelnih prireditev.

Že v študentskih letih sem postal družbeno politično aktiven. Najprej v podmladku Slovenske demokratske stranke kot podpredsednik sveta, že tretji mandat sem član in podpredsednik IO SDS Renče-Vogrsko. Leta 2015 sem postal predsednik

Območnega odbora Združenja za vrednote slovenske osamosvojitve. Od leta 2021 sem tudi predstavnik ustanovitelja v svetu zavoda Dom upokoencev Nova Gorica.

V lokalno politiko sem se aktivno vključil na lokalnih volitvah leta 2014, ko sem prvič kandidiral za mesto v občinskem svetu in bil izvoljen z velikim številom preferenčnih glasov. V preteklem obdobju sem bil kot občinski svetnik s pobudami in predlogi med najbolj aktivnimi v občinskem svetu. V mandatu 2014–2018 sem bil član Statutarne pravne komisije ter predsednik Komisije za izbor in vrednote-

nje prijav na področju kulture. V mandatu 2018–2022 pa sem bil član Odbora za družbene dejavnosti, Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ter Statutarno pravne komisije.

Na zadnjih lokalnih volitvah sem bil še tretjič zapored izvoljen za občinskega svetnika Občine Renče-Vogrsko. V tem mandatu sem predsednik Odbora za družbene dejavnosti. Mesto podžupana Občine Renče-Vogrsko sem sprejel, ker je potrebno za širši napredek občine z novo energijo in zaupanjem povezati vse občanke in občane. Je tudi izziv in nadgradnja mojega preteklega delovanja v lokalni skupnosti. Moj cilj je vzpodbuditi ljudi, da se vključijo v lokalno politiko, da bodo s svojimi izkušnjami pripomogli k še boljšemu življenjskemu standardu v našem okolju.

Funkcijo podžupana opravljam nepoklicno. Zadolžen sem za področje družbenih dejavnosti. Posebej tvorno se bom posvečal povezovanju in sodelovanju med številnimi društvi in organizacijami v občini.

Držim se načela, da morajo biti odločitve vseh funkcionarjev v dobrobit ljudi. Dovzeten sem za nove ideje in pobude. S svojim znanjem, idejami in izkušnjami želim pripomoči k razvoju naše občine. Želim si predvsem dodatnega izboljšanja in zagotavljanja kakovostnega življenja občank in občanov na vseh področjih.

Kot podžupan zagovarjam enakomeren razvoj občine. Prepričan sem, da je pravi čas za razvoj vseh potencialov naše občine, kar lahko dosežemo le, če se bomo tako Občinski svet kot tudi vsi ostali v občini zavzemali za dialog, zaupanje, sodelovanje, povezovanje, načrtovanje in solidarnost ne glede na strankarsko pripadnost.

Rad imam svoj kraj, svojo občino. Je neločljiv del mojega življenja. Je del mene. Ko me vprašajo, od kod prihajam, odgovorim s ponosom. To je Vogrsko, tu sem doma.

Ponosen in hvaležen sem, da lahko živim, delam in ustvarjam v Občini Renče-Vogrsko.

Občani se lahko s predlogi ali težavami vedno obrnete name po elektronski pošti na naslov marko.svara@rence-vogrsko.si.

Marko Švara
 osebni arhiv Marka Švare

Pomladimo slovenske gozdove

Sobota, 25. marec, v Renčah ni slavila le naših mam, ampak se je posvetila tudi materi naravi. Zadržne čase je opustošeni Kras, ki ga je tako zelo prizadel lanski požar, vse bolj viden in žalosti vsakega, ki se pelje mimo in čezenj. Zato je bil ta dan namenjen, da mu pomagamo, da si opomore.

Slovenski državni gozdovi so v sodelovanju z **Zavodom za gozdove** na petih lokacijah po Sloveniji organizirali akcijo pogozdovanja Pomladimo slovenske gozdove, en izmed krajev je bil tudi renški Kras. Za vse lokacije je bilo namenjenih 6000 sadik dreves, posebnost renške lokacije pa je bila ta, da je okoli 200 prostovoljcev sodelovalo tudi v sadnji 24 kilogramov semen različnih dreves.

Med vsemi prostovoljci je bil tudi podžupan Občine Renče-Vogrsko **Andraž Furlan**. Pomoč pri delu mu je nudil župan Občine Miren-Kostanjevica **Mauricij Humar**, kasneje pa se je pridružil tudi predsednik vlade dr. **Robert Golob**. Vsi trije

so skupaj z direktorjem družbe Slovenski državni gozdovi **Markom Matjašičem** namenili pozdravne besede vsem zbranim in predstavili pomen, ki ga akcija predstavlja za Kras in njegovo prihodnost. Zahvalili so se vsem, ki se niso zbal temnih oblakov, ki so grozili od jutra, in z upanjem, da bo Kras ponovno zelen, zaključili delovni dan.

Takoj po zaključku dela je tudi narava poskrbela za svoj del in z dežjem nagradila trdo delo. Vsi skupaj si želimo, da so bili uspešni in bodo poletni sprehodi že pokazali tisto, kar bo zares vidno čez nekaj desetletij.

Občinska uprava
 Anja Nikolavčič

O dnevih, ko je na Vogrskem zadišalo po Slovenski vojski

Pred 32 leti se je bilo treba odločiti – domovino in državo braniti ali pa nikoli imeti.

V petek, 24. marca, je **Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo »Veteran« Nova Gorica** s tradicionalno slovesnostjo pri osnovni šoli na Vogrskem počastilo spomin na mobilizacijsko-taktično vajo Premik 91. Vaja, ki se je 22. marca pred 32 leti pričela prav na Vogrskem. Vaja je bila v bistvu preizkus sposobnosti opravljanja obrambnih nalog s ciljem izvedbe mobilizacije, preverjanja taktičnega delovanja enot TO ob napadih med premikom in protidiverzantskega boja. Akciji, v kateri so sodelovale enote TO 2. in 6. pokrajinskega štaba za TO in 30. razvojna skupina, ki se je kasneje preoblikovala v specialno brigado MORiS, je sledil premik v smeri Postojna–Sodražica–Kočevje–Trebneje, končni cilj premika pa je bila Šmarjeta na Dolenjskem. Vaja Premik 91 je več kot potrdila pripravljenost Teritorialne obrambe Republike Slovenije, da ta postane ključni nosilec obrambe prek oboroženih oblik v okviru obrambnega sistema, če bi bile ogrožene svoboda, neodvisnost in ozemeljska celovitost Slovenije.

Na slovesnosti na Vogrskem, ki so jo z odličnimi nastopi ob spremljavi **Janija Klančiča** popestrili učenci **Podružnične osnovne šole Vogrsko** pod mentorstvom zborovodkinje **Helene Hvala Prah**, sta goste pozdravila podžupan **Marko Švara** in župan **Tarik Žigon**. Avsenikovi pesmi Ostanimo prijatelji, ki jo je zaigral **Trobilni kvintet Orkestra Slovenske vojske**, pa je sledila slavnostna beseda, ki je letos pripadla častnemu gostu podpolkovniku **Urošu Brenčiču**, namestniku poveljnika 1. brigade Slovenske vojske.

Tudi letošnja slovesnost je bila polna ponosa na vse, ki so v mobilizacijsko-taktični vaji Premik 91 brez obotavljanja prijeli za orožje, da bi ubranili našo samostojnost, svoj narod in varno prihodnost naših družin. Hkrati je bila tudi priložnost za zahvalo – Otroškemu pevskemu zboru Podružnične osnovne šole Vogrske, ki vsako leto z veliko zanosu prepeva in recitira na prireditvah Premik 91, je predsednik OZVVS »Veteran« Nova Gorica **Srečko Lisjak** za sodelovanje in ohranjanje spomina na Premik 91 podelil

bronasto plaketo Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo »Veteran« Nova Gorica.

Slovesnost smo zaključili z dvema himnama: najprej so člani **Tria Veteran** in **Otroški pevski zbor Podružnične osnovne šole Vogrske** skupaj zapeli himno Goriški veterani OZVVS »Veteran« Nova Gorica, nato pa je Trobilni kvintet Orkestra Slovenske vojske zaigral še himno Slovenske vojske. •

 OZVVS »Veteran« Nova Gorica in Občinska uprava Občine Renče-Vogrsko arhiv OZVVS

Vojaška vaja Premik 91 je pokazala, da smo pripravljeni obraniti na plebiscitu izraženo voljo slovenskega naroda

Občina Renče-Vogrsko je v sodelovanju **OZVVS »Veteran« Nova Gorica** in **Teritorialnim polkom 1. brigade Slovenske vojske** organizirala tradicionalno slovesnost ob 32. obletnici izvedbe mobilizacijsko-taktične vaje Premik 91. Slovesnost je namenjena počastitvi spomina na dan, ko smo začeli pot k samostojnosti in neodvisnosti.

To je bil čas, ko se je odločalo o prihodnosti Slovenije kot države, in v tem duhu se je z mobilizacijsko-taktično vajo Premik 91, ki je predstavljala preizkus sposobnosti opravljanja obrambnih nalog, začela pisati beseda Domovina z veliko začetnico.

Vaja, ki se je začela 22. marca 1991 z mobilizacijo bataljona Teritorialne obrambe na Vogrskem in je potekala do 24. marca 1991, je bila eno temeljnih dejanj v okviru priprav na slovensko osamosvojitvev. Dala je jasen signal slovenskemu narodu, da se je odločil za lastno državo in da ima Slovenija kljub razorožitvi svojo vojsko, ki je pripravljena braniti svojo domovino. Vojaška vaja Premik 91 je več kot potrdila pripravljenost Teritorialne obrambe, da postane ključni nosilec obrambe prek oboroženih oblik v okviru obrambnega sistema, če bi bile ogrožene svoboda, neodvisnost in ozemeljska celovitost Slovenije. Iz tedanje teritorialne obrambe je namreč nastala Slovenska vojska, ki sedaj kot sodobna profesionalna vojska skrbi za mir tako doma kot tudi v mirovni misijah na tujem.

V okviru priprav na osamosvojitve Slovenije se je leta 1990 slovenska Teritorialna obramba v skladu z novo organizacijsko shemo štabov Teritorialne obrambe in izidom plebiscita pospešeno pripravljala na možnost napada Jugoslovanske ljudske armade. Če ne bi bilo Teritorialne obrambe, zaupanja, enotnosti in podpore našega naroda, bi bila slovenska pot v samostojnost in državnost zelo verjetno mnogo težja.

Letošnja slovesnost je bila 24. marca na Vogrskem. Slavnostni govornik je bil podpolkovnik **Uroš Brenčič**, namestnik poveljnika 1. brigade Slovenske vojske. Pozdravne besede zbranim sta namenila župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon** in podžupan Občine Renče-Vogrsko **Marko Švara**. V prijetnem kulturnem programu so nastopili učenci **Podružnične osnovne šole Vogrsko** in **Trio Veteran**.

Znotraj programa slovesnosti je Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo »Veteran 91« podelilo plaketo združenja učencem in učenkam POŠ Vogrsko. Program je sooblikovala in vodila **Vladka Gal Janeš**.

 Marko Švara
 Vid Šibelja, arhiv OZVVS

Kulturni dan za učence 7. razreda OŠ Renče – Projekt Rastem s knjigo, 24. februar

Rastem s knjigo je nacionalni projekt spodbujanja branja pri osnovnošolcih in srednješolcih. Cilj projekta je učence motivirati za branje mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev in jih spodbuditi k obiskovanju splošnih knjižnic, spodbujati dostopnost kakovostnega in izvirnega slovenskega mladinskega leposlovja, promovirati vrhunske domače ustvarjalce mladinskega leposlovja in motivirati založnike za večje vključevanje sodobnih slovenskih piscev v založniške programe za mladino.

Že vrsto let tudi naša šola redno pristopa k projektu, natančneje že od njegovega pričetka v šolskem letu 2006/2007. Učencem sedmega razreda gostoljubno odpre vrata splošna knjižnica v Novi Gorici – **Goriška knjižnica Franceta Bevka**.

Prijazni knjižničarki sta učencem natančno predstavili oddelke in postavitev gradiva vse od začetka delovanja knjižnice do danes. Ob vodenem ogledu in pogovoru sta jih seznanili z vsem, kar uporabniku pomaga pri iskanju knjig in informacij. Primerjali smo lahko šolsko knjižnico in neprimerljivo večji prostor z vsem, kar ponuja. Po koncu predstavitve je vsak učenec prejel knjigo. Letos je to bila humorna in poučna knjiga avtorja Žige X Gombača

in ilustratorja Ivana Mitrevskega *Primer Gala Matrice ali Kako deluje televizija*.

S knjižnično vzgojo spremljamo otroke od prvih obiskov skupin in posameznikov v knjižnico. Navajamo jih na samostojno uporabo in iskanje po knjižnih policah in usmerjamo na iskanje po ostalih virih informacij. Prosti pristop do knjižnih in drugih virov danes res ni več vprašanje, a kako najti potrebno gradivo? Nekatere učence naloga iskanja po vzajemnem katalogu COBISS ni presenetila, saj to že redno koristijo. Predvsem tistim, ki tega še ne obvladajo ali so manj spretni, pa je bila namenjena ura s predstavitvijo in koraki za uporabo imenovanega kataloga. Učenci so aktivnosti dobro sprejeli in želimo si, da bi jim COBISS večkrat pomagal in olajšal delo pri iskanju.

Dan smo tudi tokrat dopolnili z obiskom krajevne knjižnice v Renčah. Sprejela nas je naša knjižničarka **Julka**. Učenci pozabljajo, da si knjige ob morebitnem pomanjkanju izvodov v šolski knjižnici vedno lahko izposodijo z isto člansko izkaznico Goriške knjižnice tudi v renški enoti knjižnice. Radi bi učencem omogočili čim boljše izbiro naslovov, obenem pa jim pomagali in jih usmerjali, da si knjige, ki nam v šolski knjižnici primanjkujejo, iz-

posodijo drugje. Z veseljem opažamo, da so učenci vodljivi in da jih urejene knjižne police pritegnejo in kljub dobrim bralnim zmožnostim še vedno radi prisluhnejo glasnemu branju ter lepi in pravilni rabi slovenskega jezika.

Naša skupna želja je, da se bralci v knjižnico vračajo in da knjige ostanejo pomemben del našega vsakdana. Projekt Rastem s knjigo je prav gotovo eden izmed spodbudnih dejavnikov, ob katerem vsem učencem v času osnovnega šolanja približamo knjige in branje del naših slovenskih avtorjev.

Kulturni dan se je nadaljeval z ogledom mesta Nova Gorica, ki ga je za učence izvedla učiteljica **Anka Lipicer**. Mesto seveda vsi poznamo, ampak, ali se zamislimo o zgodovini njegovega nastanka in ali se vsaj za trenutek ustavimo ob pomembnih stavbah in obeležjih? Vsak od nas bi lahko priznal, da je še veliko neznanega in da je vedno zanimivo prisluhniti zgodbam o dogodkih in ljudeh, zaradi katerih je mesto zraslo prav tu in tako, kot je. •

 Katja Černe
 arhiv OŠ Renče

Bili smo v šoli v naravi

Šola v naravi je izkušnja, ki je ne bo nihče od nas pozabil. To izkušnjo smo doživeli četrtošolci **OŠ Renče POŠ Bukovica**. Začelo se je 27. februarja, ko smo se usedli na avtobus in se polni pričakovanja in vznemirjenja odpravili na Medvedje Brdo v dom Medved. Tam nas je pričakal sneg.

Ko smo se razdelili po sobah in se razpakirali, smo odšli na sestanek, kjer so nam kot vsak dan povedali, kaj bomo počeli in kaj potrebujemo. Odšli smo na krajši sprehod do kmetije. Takoj smo občutili mraz, ki ga nismo bili vajeni. Mraz in sneg sta bila neznosna, a tudi zabavna. Na primer, ko smo se odšli bobat. Pripravili smo veliko zabavnih in hitrih prog. Sneg je bil zabaven tudi, ker smo tekli na smučeh in smo se spuščali po hribu navzdol skozi mostiček ali čez skakalnico. Smešno je bilo, ko smo padli. Na snegu smo uživali tudi na orientacijskem pohodu, pohodu do žage in nočnem pohodu, saj smo se

kepali, metali v sneg in ga tudi jedli. Imeli smo tudi dejavnosti v notranjih prostorih. Pri lokostrelstvu smo en za drugim poskušali zadeti sredino tarče. Zvečer smo reševali kviz in spoznavali vesolje. Za zaključni večer smo imeli disko, na katerem smo plesali na glasbo po naših željah. Božali smo tudi različne živali in žuželke. Molzli smo leseno kravo Lisko. Zelo za-

bavno je bilo, ko smo se spustili po super hitrem toboganu. Bilo je zelo zabavno in vznemirljivo.

V petek smo se polni novega znanja vrnili domov. •

 Urša Petanjek Prando
 arhiv OŠ Renče

Bili smo v šoli v naravi – doživljajski spis

V ponedeljek, 27. februarja, smo se četrtošolci ob 7.45 zbrali v šoli. Ob 8. uri smo naložili kovčke v avtobus in se odpeljali proti domu Medvedje Brdo.

Na cilj smo prispeli okrog 12. ure. Najprej smo odložili prtljago in se namestili v sobe. Sledila sta sestanek in kosilo. Popoldan smo odšli na sneg se bobat. V vožnji z bobom sem zelo užival. Dan se je hitro prevesil v večer. Prvo noč sem zaspal kot polh.

Torkovo jutro se je začelo ob 7.30, ko so nas zbudile učiteljice. Najbolj zanimiv del tega dne mi je bil tek na smučeh. Bil sem zelo hiter. Zvečer smo imeli kviz, na katerem je bila moja ekipa na drugem mestu.

V sredo smo odšli na ogled žage. Izvedeli smo, da les prodajajo tudi v tujino. Po večerji smo odšli na nočni pohod. Strah me ni bilo, saj nas je bilo polno in bili smo zelo glasni, še medved bi zbežal.

V četrtek smo po zajtrku imeli učno uro o vesolju. Naučili smo se veliko o Zemlji in drugih planetih. Po malici je sledilo lokostrelstvo, popoldan pa sprehod po gozdu, kjer smo vadili orientacijo. Najbolj zanimiv del tega dne je bila večerna zabava. Četrtošolci smo se lepo oblekli

in uredili frizure. Učiteljice so poskrbele za glasbo in disko kroglo. Najpogumnejši fantje so zaplesali s puncami. Med njimi sem bil tudi jaz. To je bil moj najlepši večer.

Napočilo je petkovo jutro in s tem zadnji dan. Zjutraj smo pripravili prtljago in jo odnesli v garderobo. Sledila je učna ura o živalih in za konec še tekmovanje v molzenju krave. Krava ni bila prava, namesto mleka je tekla voda. Bili smo zelo dobri, saj smo natočiti skoraj 6 litrov. Za nagrado smo se spustili po toboganu. Po kosilu smo odšli domov.

Teden je minil hitro, saj smo se imeli zelo lepo. Šola v naravi je odlična priložnost za druženje s sošolci in uživanje na prostem. Upam, da bom šel še kdaj. •

 Maks Merljak, 4. b
 arhiv OŠ Renče

Bili smo v šoli v naravi – doživljajska pripoved

Konec februarja in v začetku marca smo bili četrtošolci od ponedeljka do petka v šoli v naravi.

V ponedeljek zjutraj smo se z avtobusom odpeljali na Medvedje Brdo. Ko smo prispeli, smo dobili svoje sobe, postlali posteljo in razpakirali stvari iz kovčkov. Nato smo odšli na sestanek, kjer so nam povedali osnovna pravila. Povedali so nam tudi, da bomo veliko na snegu. Tisti dan smo se bobali. V torek smo spoznali učitelja **Janeza**. Z njim smo delali bivake v snegu, zvečer pa smo imeli kviz. V sredo smo tekli na smučeh. Bilo je zelo lepo. Zvečer smo odšli na nočni pohod, kjer smo se tudi kepali. V četrtek smo dopoldan tekli na smučeh in streljali z lokom. Popoldan smo imeli orientacijski pohod, zvečer pa disko. V petek je bil naš zadnji

dan šole v naravi. Dopoldan smo molzli kravo iz lesa. V molzenju smo tudi tekmovali. Potem smo odšli na ogled živali v naravoslovno učilnico, za konec pa smo se še spuščali po toboganu.

Bilo je zelo lepo. Še bi ponovila. •

 Tisa Turel, 4. a
 arhiv OŠ Renče

Kaj so o šoli v naravi povedali četrtošolci?

Teden je minil hitro, saj smo se imeli zelo lepo. Šola v naravi je odlična priložnost za druženje s sošolci in uživanje na prostem. **Maks**

Kuharica nam je pokazala, kako se naredijo piškoti in kruh. Bili so tako dobri, da smo vse pojedli. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo imeli nočni pohod in zabavo.

Mark

Najbolj mi je bil všeč disko (tam smo plesali, peli in nastopali) in kepati se.

Amir

Bilo mi je všeč, ko sem se spustil po toboganu. **Nace**

Zimski športni dan na Krvavcu

V ponedeljek, 20. februarja, smo se nekateri učenci 7., 8. in 9. razreda **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** odpravili na športni dan na Krvavec, velika večina je šla na Bled drsat, spet tretji pa so opravili vzpon na Trstelj.

Smučarjem je pot do vznožja Krvavca z avtobusom zaspano trajala dobro uro in pol. Ko smo izstopili, smo se hitro preobuli v smučarske čevlje, vzeli opremo in se z gondolo povzpeli na smučišče. Na vrhu nas je pričakalo sonce, pa tudi kar nekaj gneče. Razdelil smo se v tri skupine s tremi učitelji, se dogovorili za čas kosila in pohiteli po belih strminah.

Gneča se je hitro razkropila, saj je smučišče veliko, obratovale pa so tudi vse proge, ki so bile v dopoldanskem času zelo dobro pripravljene. Po nekaj vzponih in padcih smo naredili odmor za kosilo v bližnji brunarici, potem pa smo se še enkrat odpravili na smučišče. To je bilo v popoldanskem času že malo utrujeno, kot so bile tudi naše noge.

A kljub vsemu smo smučarski dan uspešno zaključili in se vsi celi in veseli

podali spet z gondolo do avtobusa in od tam domov. •

 Lana Vodopivec Černe, 8. b
 arhiv OŠ Renče

Popoldanska čajanka na POŠ Vogrsko

Po uspešno izvedeni Prešerni čajanki ob slovenskem kulturnem prazniku smo se z učenci 3. in 5. razreda odločili, da v četrtek, 16. februarja, pripravimo prireditev za starše z naslovom Popoldanska čajanka.

Preizkušali smo se v vlogi organizatorja. Oblikovali smo spored, pripravili vabila, prostor, izdelali vstopnice, za katere je bilo treba odšteti dva bombona, in pripravili programski list. Sodelovali so vsi učenci **POŠ Vogrsko**. Program sta povezovala **Eli Špacapan** in **Tias Beguš**. Želeli smo se predstaviti staršem in se jim za njihov vsakodnevni trud zahvaliti. K sodelovanju smo povabili tudi očeta **Klemna Saksido** in mamo **Ano Rep**. Petošolca **Anika Saksida** in **Gašper Kikelj** sta z njima vodila pogovor o veselju in tegobah starševstva.

Prijetno druženje smo zaključili s tem, da je vsak učenec svoje starše obdaril z darilom, ki ga je sam izdelal. Čisto vsak obiskovalec pa je dobil tudi skodelico z vrečko čaja, ki si ga bo lahko pripravil. Med prireditvijo so se namreč s čajem razvajali le tisti, ki so bili vključeni v intervju.

Naj bo tudi po naših domovih čim več tako prijetnih popoldanskih čajank. •

 Aleksandra Lisjak
 arhiv POŠ Vogrsko

Zaključna prireditev Vrtca Renče in Vrtca Bukovica

V sredo, 24. maja, se je v Dvorani Angela Mlečnika odvila zaključna prireditev obeh vrtcev z naslovom **Pleši in poj skupaj z menoj**.

Otroci in njihove vzgojiteljice so se predstavili s plesom, petjem in recitiranjem. Prireditev je povezovala vzgojiteljica **Sara Marušič**, ki je z zgodbo o hišici, v katero so se naselile živalice, dodatno obogatila program. Starše in otroke je na odru pozdravila tudi ravnateljica **Teja Živec Kavčič**. Nastopajoči so uživali, bili so sproščeni in veseli, pa čeprav jih je večina bila prvič na odru.

Otroci iz skupin **Oblački**, **Mavrice** in **Čebele** so skupaj na odru ob spremljavi klavirja zapeli pesem *Ti si fuč!*. Da so uspešno zaključili vrtec, so pokazali šolo-obvezni otroci, ki so na koncu še enkrat prikoralaki v dvorano in nastopali kot mini maturanti.

Bodočim šolarjem želimo, da bi jih na pragu šole pozdravila radovednost z nasmehom ter da bi bili njihovi prvi šolski koraki čim lažji in bi se jim čim lepše vtisnili v spomin. •

 Mojca Črnologar Merljak
 arhiv vrtca

Otvoritev razstave Za Kras – dom vseh nas

K r a s 🍀🍀🍀
 vem 🧑,
 da nekega dne boš spet
 K r a s 🍀🍀🍀 - e n !
 Naj
 dež 🌧️
 dež 🌧️🌧️
 dež 🌧️🌧️🌧️
 le izpere 🧼
 tvoje zadnje sledi ognja 🧯🧯
 Dež 🌧️,
 daj prosim 🧑,
 močno • O b j e m i • ga ! 🍀
 ~ • ~

Kuhan dopoldansko kavo ☕.
 Opazujem te skozi okno 🪟.
 Slišim helikopterje, ki letijo nad hišo 🚁.
 S pogledom ponovno
 strmim, strmim, strmim ...
 proti Tebi !
 Gledam te.
 Drugačen si
 Oblečen v sivo obleko:
 Videti si
 utrujen,
 zelo utrujen,
 izčrpan ! 😞
 Ampak ... 🧑
 verjamem,
 verjamem,
 verjamem v to,

da boš glede na vso
 • m o č • n a • p o m o č •
 vseh Borcev 🧑,
 ki ti pomagajo
 nekega dne ...
 ponosno slavil svoj
 • P r a z n i k • 🍀
 in to v ponovno
 pre - K R A S - ni obleki ! 🍀🍀
 Ampak ... 🧑
 najprej si odpojij,
 saj si buden cele dneve 🌞 in noči 🌙
 Nato pa ...
 dvigni svoje,
 pa čeprav drugačno, a je vedno
 K R A S - no telo 🍀
 iz tega peklenškega ognja 🧯
 in daj, daj, daj ...
 s svojimi • k r i l i • 🦋
 ponovno vstani kot nekoč ! 🍀
 Hvaležna 🧑
 več kot hvaležna 🍀
 neskončno hvaležna 🍀
 da na tem svetu 🌍
 resnično (že!) premoremo 🍀🍀🍀
 takšnih Dobrih 🧑 ljudi
 s tako • V e l i k i m i • srci 🍀.
 Zmagovalci ste 🍀
 Več kot zmagovalci 🍀
 • B o r c i • 🍀
 ♡ H V A L A ♡ • V e l i k i • ljudje 🧑 !

Ste nad njim 🍀
 in pod njim 🍀
 Ves čas
 Nepristano:
 Brez umika 🍀
 K r a s 🍀🍀🍀

Arhiv: Anja Ližen, poletje 2022

Po uničujočem požaru lansko poletje smo jeseni razpisali likovni in literarni natečaj Za Kras – dom vseh nas. K sodelovanju smo povabili okoliške osnovne šole in vrtce, ki jih je požar najbolj prizadel. Na natečaj je prispelo veliko izdelkov različnih tehnik in besedil z močnimi sporočili.

V četrtek, 4. maja, je ob 17.30 v Dvorani Angela Mlečnika v Bukovici potekala zaključna prireditev in otvoritev razstave. Veseli smo bili polne dvorane otrok in učencev s starši in mentorji. Na otvoritev so prišli tudi člani PGD Renče, ki so na parkirišču pred dvorano simbolično postavili dva gasilska tovornjaka, in župan Tarik Žigon. Ob zbiranju povabljenih se je na projekciji v dvorani vrtel video s posnetki lanskega požara, ki nas je spomnil na vse

težke in negotove trenutke. Gasilcem, njihovi predanosti in nesebični pomoči smo se še enkrat zahvalili z bučnim aplavzom. Po uvodu in govoru ravnateljice Teje Živec Kavčič so na odru zablesteli učenke in učenci naše šole, ki so z recitalom nasmejali in navdušili občinstvo.

Po nastopu je prišel težko pričakovani del – razglasitev nagrajencev. Ravnateljica, župan, predsednik PGD Renče-Vogrsko **Dragan Zorn** in predstavnik mladine **Tadej Simčič** so podelili nagrade. Izdelke smo razdelili po starostnih kategorijah in znotraj teh nagradili tri najboljše, pri čemer so nam pomagali sponzorji.

Vsem nagrajenim še enkrat čestitamo. Po podelitvi nagrad je prireditev zaključil mladinski pevski zbor naše šole, ki nas je na ogled razstave pospremil z optimistično Domiceljevo pesmijo Vem, da danes bo srečen dan.

Vsem sodelujočim se še enkrat zahvaljujemo za sodelovanje in poslano slike, risbe in besedila, ki so orisali požar, njegove vzroke in posledice skozi otroške in mladostniške oči. •

 Anja Podlogar
 arhiv OŠ Renče

Obiskali smo Benetke

Učenci, ki obiskujejo predmet italijanščina v 8. in 9. razredu, so v torek, 4. aprila, obiskali mesto Benetke.

Zbrali smo se pred šolo in se z avtobusom odpeljali proti Italiji. Po več kot dvourni vožnji in postanku smo se ustavili v kraju Punta Sabbioni. Tam smo se vkrcali na ladjico, ki nas je popeljala v sam center Benetk do trga sv. Marka. S pomočjo vodiča smo izvedeli marsikaj zanimivega in si ogledali Most vzdihljajev, Trg sv. Marka, zvonik na Trgu sv. Marka, most Rialto in

številne gondole (dolge ozke čolne), značilne za to mesto. Obiskali smo prodajalno izdelkov iz muranskega stekla, kjer nam je mojster pihanja stekla prikazal, kako izdelujejo različne izdelke iz stekla. Izdelal je konja in vazo.

Ogledali smo si neštete stojnice, se izgubljali v številnih beneških ulicah, povprašali za pravo pot in si privoščili spominek, ob katerem se bomo spomnili na sončen in vetroven dan v Benetkah. Ekскурzija je minila v sproščenem in prijetnem vzdušju na poti proti domu. •

 in Tamara Konič

Šola ima talent 2023 tokrat z novim imenom – To si ti! – spet navdušila

Učenci in učenke **Osnovne šole Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče** so se vnovič pokazali in izkazali s svojimi talenti ter s svojimi čudovitimi nastopi omogočili spektakularno večer, s katerim je Šolski sklad svoj račun ojačal za debelih 872,75 evra. Polovica sredstev je bila namenjena **Metki** iz Volčje Drage, ki okreva po zahtevni operaciji.

Organizacijski odbor prireditve Šola ima talent je na čelu s **Petrom Gorjanom**, predsednikom Upravnega odbora Šolskega sklada OŠ Renče, po treh letih premora učencem in učenkam OŠ Renče spet ponudil oder, na katerem so z vso samozavestjo in zavzetostjo pokazali svoje talente in s tem urili svoj že tako briljanten nastop. Do zadnjega kotička napolnjena Dvorana Angela Mlečnika v KD Bukovica je tudi tokrat navduševala z raznolikimi nastopi, vsaka točka posebej pa je dokazala, da je OŠ Renče res zelo talentirana. Otroci so bili neizmerno ustvarjalni, pogumni, samozavestni in so svoj nastop vzeli odgovorno in resno, a hkrati sproščeno in z očitnim užitek. Kar je tudi cilj: v svojem nastopu uživati in z veseljem privoščiti uspeh tudi sotekmovalcem. Seveda se dogodek brez himne, ki jo je prav za to zdaj že tradicionalno dobrodelno prireditev napisala **Alja Furlan**, uglasbila pa **Nika Kodrič**, ne more začeti, zato je tudi

letošnjo prireditev otvoril pevski zbor OŠ Renče in dvorano ob spremljavi Nike Kodrič na klavirju ogrel do mere, da so se lahko le prepustili užitek večera. In teh je bilo zares veliko.

Letošnja edicija prireditve To si ti! je s strokovnim ocenjevanjem in prisrčnim, zabavnim in spodbudnim komentiranjem posameznih nastopov izjemne komisije v sestavi peva **Urbana Vidmarja**, zabavne Marije iz Ene žlahtne štorije oz. filmske, televizijske in gledališke igralko **Maje Blagović** ter multitalentiranega plesalca in bivšega učenca OŠ Renče **Taia Žnidarčiča** na zmagovalni oder postavila:

1. letošnjo zmagovalko **Taiso Simčič** iz 5. razreda, ki je kot prava zvezda suvereno, sproščeno in doživeto zapela skladbo **Friends** izvajalke Anne-Marie
2. odlično drugo mesto je zasedla **Anika**

3. prav tako izjemno tretje mesto je z vrhunsko interpretacijo avtorske skladbe **Never over** zasedla **Kiti Krapež** iz 9. razreda, ki je v zasedbi skupaj z **Vidom Kranjcem** in **Markom Volkom** premierno postregla s pravo glasbeno poslastico

Tako zmagovalcem kot vsem nastopajočim čestitamo za nastope in jim želimo še mnogo navdušenih občinstev. Pred njimi je krasna ustvarjalna pot in ne dvomimo, da bomo še večkrat uživali ob njihovih nastopih.

Program dogodka, ki ga je z vso predanostjo povezovala čudovita **Martina Arčon** z Radia Robin, je s pesmijo Vlada Kreslina Dekle moje popestril tudi navdihujoč zbor zaposlenih OŠ Renče, s svojo pesmijo 16 let nas je tako z glasom kot s svojo prisrčno dušo razvajal Urban Vidmar, plesalec **Miha Vodičar** pa nas je na mehkih korakih

skupaj s soplesalko zapeljal v čarobno romantično vzdušje. Seveda nas ni pustila na cedilu niti Marija iz Ene žlahtne štorije, ki nas je s svojim skečem do solz nasmejala.

Hvala vsem, ki ste podprli prireditev To si ti! in tako poleg dobrega dela in podkrepjenega mošnjička Šolskega sklada omogočili otrokom OŠ Renče brušenje svojih talentov in nabiranje izkušenj na velikem odru pred polno dvorano oči in ušes. Podprli ste še mnogo več, saj bomo z zbranimi prostovoljnimi prispevki napolnili šolski sklad, ki se trudi, da tako posameznikom kot šoli omogoči stvari, ki jih sicer ne bi

mogel, poleg tega pa bomo polovico zbranih sredstev darovali soobčanki Metki, ki se rehabilitira po težki operaciji in komaj čaka, da bo zmagoslavno dvignila pokal in zaživela polno življenje in tako kot naši nastopajoči razvijala vse svoje talente. Hvala vsem sponzorjem, ki ste omogočili, da smo nastopajoče bogato nagradili, in hvala vsem, ki ste tudi iz ozadja omogočili, da je vse potekalo gladko in zelo profesionalno. Organizatorjem pa čestitke za izvedbo izjemnega dogodka, ki je spet razveselil polno dvorano. Prav vsak od nastopajočih pa si zasluži globok poklon in iskrene čestitke.

Vse pa vabimo, da ste še naprej dobrodelnici, saj lahko v šolski sklad OŠ Renče na TRR 01401-6000000018 s pripisom »ZA ŠOLSKI SKLAD« donirate kadar koli, poleg tega pa lahko davčni zavezanci do 1 % dohodnine namenite tudi za šolski sklad. Obrazec za namenitev dela dohodnine, ki ga dobite tudi na spletu, lahko oddate elektronsko preko e-davkov ali osebno in po pošti pri pristojnem finančnem uradu. Že vnaprej hvala za to, da podpirate Šolski sklad in s tem učenke in učence naše občine. Hvala. •

 Tina Krog
 arhiv OŠ Renče

Medgeneracijsko druženje v Vrtcu Zvezdica

Otroci **Vrtca Zvezdica** smo v marcu povabili stare starše na delavnico ustvarjanja pomladnih venčkov. Zelo smo se razveselili številčnega obiska ter ustvarjalnosti in vzajemne pomoči. Namen srečanja je bil medgeneracijsko povezovanje med starimi starši in vnuki. Otroci so stare starše razveselili s kulturnim programom, srečanje pa smo zaključili z druženjem v atriju.

Starši pa so nas obiskali v aprilu. Otroci so se predstavili z glasbenim nastopom,

prisluhnili smo pravljici Nerodna Avguštna. Sledil je bazar, kjer so starši lahko izbrali venčke. Njihove prostovoljne prispevke smo namenili vrtčevskemu skladu. Srečanja so potekala v sklopu meseca družine. •

 in kolektiv vrtca Zvezdica Vogrsko

Razstava likovnih del »štirje letni časi«

Otroci **Vrtca Renče** in **Vrtca Bukovica** so pod vodstvom vzgojiteljic tudi v letošnjem šolskem letu pri-

dno ustvarjali. Njihovi izdelki krasijo avlo občinske stavbe v Bukovici. V četrtek, 1. junija, so razstavo

otvorili otroci iz skupine **Čebele**. Vljudno vabljeni k ogledu čudovitih umetnin. •

 in Mojca Črnologar Merljak

V muzeju zidarstva

V petek, 30. marca, smo učenci 4. a in 4. b razreda šli v Žigone, kjer je muzej zidarstva, ki se imenuje *K'ntu'n ri'nških zidarjev*. V muzeju sta nas sprejela **Janko Martinuč** in njegova žena **Irena**, ki skrbita za muzej in ga urejata.

Janko Martinuč nam je pokazal različna zidarska orodja, načrte in slike, na kateri je **Anton Žigon**. Ko je študiral v Ljubljani, je njega in še pet drugih Renčanov učil Jože Plečnik. Zidarji so si veliko orodij izdelali sami, zato so nanje zelo pazili. Ker ni bilo strojev, je bilo delo težje kot danes.

Irena Martinuč nam je povedala zanimivo zgodbo o zidarjih – goletarjih. Najprej nas je vprašala, če vemo, kdo so bili goletarji. Mi smo to že vedeli. Pokazala nam je lutko, ki je oblečena v obleko, kot so jo nosili zidarji. Začela nam je pripovedovati. V Renčah je bila nekoč obrtna zidarska šola. Goletarji so bili naši zidarji, ki so

hodili zidat po svetu in so dobro zaslužili. Hoteli so biti modni. Takrat so bili moderni veliki beli ovratniki in veliki polši. Ampak če bi kupili vse v kompletu, bi preveč stalo. Zato so kupili posamezen ovratnik in majico. Ko so se vračali domov iz drugih krajev, so bili lepo oblečeni in imeli velike kovčke. Ljudje iz drugih krajev so jim rekli goletarji zaradi teh velikih ovratnikov.

V muzeju nam je bilo zelo všeč in izvedeli smo veliko novega. •

 4. b OŠ Renče
 arhiv OŠ Renče

Učenci v *K'ntu'nu ri'nških zidarjev*

Zbirka, ki je bila urejena leta 2014, je simboličen opomnik na čase, ko so bile Renče na širšem območju poznane kot kraj dobrih zidarjev. Na pobudo **Janka (Janija) Martinuča** je bila postavljena v rojstni hiši njegovega starega strica **Antona Žigona**: oba sta namreč svojo poklicno pot posvetila gradbeništvu.

Anton Žigon (po domače Tuoni Žgu'n) se je rodil leta 1898. Med letoma 1912 in 1915 je bil zidarski pomočnik pri lokalnem podjetniku **Jožefu Žniderčiču**. Takoj po prvi svetovni vojni je v Renčah začel obiskovati triletno Obrtno šolo za zidarje in jo zaključil leta 1920. Naslednje leto je izobraževanje nadaljeval na Gradbeni delovodski šoli v Ljubljani. Kot mnogi sovaščani je tudi sam nekaj let odhajal na sezonsko delo v Švico, nato pa je služboval na različnih gradbiščih na širšem območju Ljubljane. Po drugi svetovni vojni je bil vključen v obnovo porušenih objektov v spodnji Vipavski dolini, na goriškem Krasu

in na Trnovsko-Banjški planoti. Upokojil se je kot delavec Splošnega gradbenega podjetja Gorica (SGP Gorica). Sodelavci in delodajalci so cenili njegovo strokovnost, zanesljivost in poštenost.

Na poklicno izbiro njegovega pranečaka Janka Martinuča je zagotovo pomembno vplivala tradicija zidarstva v družini in želja prednikov, da nadaljuje njihovo pot. Tako se je leta 1970 v Ljubljani najprej izobrazil za zidarja in nato leta 1978 za gradbenega delovodja. Najprej se je zaposlil v SGP Gorica, nato je z delom nadaljeval na Vodnem gospodarstvu Soča in ga zaključil na Finalu Gorica. Žal se je proti koncu delovne dobe že srečeval s težko razumljivim propadanjem podjetij, paradnih nosilcev gradbeništvu na Goriškem.

Zbirka *K'ntu'n ri'nških zidarjev* ima dva dela:

- v enem delu so prikazana spričevala, šolski zvezki, dokumentacija in fotografije z gradbišč, dopisi švicarskih delodajalcev, priznanja in podobni zanimivi dokumenti
- v drugem delu pa je razstavljeno staro zidarsko orodje, ki se v sodobni tehnologiji ne uporablja več, nekdanja oblačila in obutev zidarjev, posoda za malico, ki so si jo morali nositi od doma, kolo kot njihovo dolga leta edino prevozno sredstvo ter lik *golet' rja*

Zidarsko orodje je označeno s poimenovanji v narečju in standardni slovenščini.

Starejši obiskovalci zbirke še znajo povedati zanimivosti iz življenja in dela renških zidarjev doma in po svetu v preteklem stoletju. Res smo lahko ponosni nanje.

Učenci 4. razreda **OŠ Renče** si zbirko ogledajo vsako leto. Nekateri radi povedo, da so bili zidarji tudi njihovi nonoti. Največ njihove pozornosti pritegne zidarsko orodje. Zanimivo jih je opazovati, kako preizkušajo posamezne primerke, na primer *plajbu*, *bučardu* ali *mačka*, in ugotavljajo, čemu so namenjeni. Vse je analogno, nič ni digitalnega. Začuden

spremljajo razlago *š'fece* – krpe, ki je nadomeščala nogavico. Radi se zberejo tudi ob *golet'rju*, da si ogledajo njegov najpomembnejši element, samostoječi ovratnik, spoznajo trik, s katerim so si zidarji iznajdljivo dopolnili opravo s srajčno manšeto, in slišijo zgodbo o žepni uri.

Iskreno se moramo zahvaliti učiteljici **Nives Hvalica** za pobudo, da učencem omogoča stik z drobcem tehnične dediščine kraja, v katerem živijo, in šoli, da ta prizadevanja podpira. •

 Irena Martinuč
 arhiv OŠ Renče

Polident odprl vrata šolarjem

Še pred zaključkom šolskega leta smo v podjetju **Polident** odprli vrata osnovnošolcem iz goriške regije in dijakom zoboteknikom iz Ljubljane.

V pomladnih mesecih smo v Polidentu z nasmehom pozdravili mlade obiskovalce, ki so si želeli ogledati naše delovanje in nekatere izmed naših ključnih poklicev.

Februarja smo v sklopu dneva promocije poklicev otrokom zaključnih razredov osnovnih šol iz Občine Renče-Vogrsko in drugih občin na goriškem skušali pomagati pri pomembni življenjski odločitvi glede nadaljnega šolanja. V ta namen smo jim predstavili poklice, za katere so izkazali interes, in sicer vedno bolj iskane poklice kemika, orodjarja in zoboteknika. Izzvali smo jih s preizkusom brušenja orodja in izlivanjem mavčnih modelov ter jim s tem nudili edinstveno praktično izkušnjo izvajanja poklica.

Kasneje, aprila, smo medse sprejeli obetavne tretje letnike Srednje šole za farmacijo, kozmetiko in zdravstvo. Bodočim zoboteknikom smo predstavili celovit proces proizvodnje zob, začeni s projektiranjem orodij in njihove izdelave do same masovne produkcije zob ter drugih medicinskih pripomočkov. Dijakom smo nadaljnje predstavili delo v našem zobotehničnem laboratoriju, kjer se vrstijo raznovrstna zobotehnična opravila, ki od delavca zahtevajo natančnost, odgovornost in ustvarjalnost. Razvojni zoboteh-

nični oddelek jim je predstavil inovativne pristope in orodja, ki bodo tlakovala prihodnost delovnega področja.

V podjetju Polident z veseljem in ponosom skupaj z različnimi šolami soustvarjamo prihodnost otrok ter se skupaj odzivamo na potrebe trga dela. Naša vrata so široko odprta tudi interesentom za kadrovske štipendiranje in prakso. •

 Polident d.o.o., kadrovska služba
 arhiv Polident d.o.o.

Poseben gost na OŠ Renče

Zgolj naključju in ponujeni priložnosti se lahko zahvalimo prav posebnemu in nepozabnemu dogodku na naši šoli. Ko me je učenka devetega razreda **Kiti Krapež** po koncu ure vprašala, ali bi omogočili njihovemu sorodniku iz Avstralije, ki je takrat bival pri njeni družini, spoznati naš šolski utrip, nismo pomišljali. Prva misel je bila, da bomo dali našim učencem priložnost srečanja s tujim govornecem, dodatna neprecenljiva danost pa je videti jih v vlogi sogovornika.

A native speaker. Ob izrazu vsi začutimo posebno pričakovanje, mogoče zadrego ali negotovost. Včasih bi najraje le pasivno poslušali. Bojimo se napak in ne maramo se izpostavljati. Verjetno bi se odrasli res tako počutili v dani situaciji, učenci pa danes tuj jezik dojemajo drugače. Raba in učenje se ne začneta in končata v učilnici. Pogosto se tudi manj spretni učenci brez težav oglašajo s svojimi argumenti in veseli me, da učenci upoštevajo rek: »Napačnih odgovorov v angleščini ni. Narobe je le, če ne poskušaš odgovarjati. Pomemben je miselni proces.« Le aktivno sodelovanje pri urah omogoča učencem graditi svoja znanja. Zanimanje, sprotna vprašanja ob nejasnostih in radovednost so recept do rezultata, predvsem pa zadovoljstva ob napredku. Nikakor pa ne smemo zanemariti rednega opravljanja nalog, ki to znanje utrdi. A, da ne zaidemo od dogodka samega ...

Šolo je torej v prvem tednu aprila obiskal **Anthony Venir ali Antek**. Srčen, prijazen,

zgovoren in karizmatičen gospod, ki živi v samem Sydneyu. Kot veliko izseljencev sta tudi njegova starša zapustila rodno deželo leta 1957 z željo po boljšem življenju. Antek pa ni bil prikrajšan za znanje maternega jezika. Njegova slovenščina je neverjetna. Zliva se z našim dialektom, kot da bi tu odrasčal. Tu in tam mu kakšna beseda resda ne pride na misel, a njegov pristen govor bi človek kar poslušal.

Če je bil sprva njegov namen verjetno le klepet z devetošolci, je brez pomisleka pristal in srečanje opravil tudi z ostalimi razredi na predmetni stopnji. Za njegov čas, predvsem pa za nadvse zanimivo pripoved in topel pogovor smo mu bili iskreno hvaležni in prepričani smo, da bo dogodek učencem ostal v nepozabnem spominu. Predstavil jim je značilnosti in kulturo v Avstraliji, življenje Slovencev, ki tam živijo, nam manj znane navade Avstralcev, učence pa so predvsem zanimali živali, ki jih poznajo le iz dokumentarnih filmov, leksikonov ali ur biologije. Pripovedoval jim je o vremenu, hrani, oddaljenosti celine in potovanjih ... Antek je ves čas govoril v angleščini, tudi v razredu šestošolcev. Pravzaprav so učenci najpogumneje sodelovali prav v šestem razredu. Bili so navdušeni. V svojem govoru je Antek večkrat poudaril pomen učenja tujega jezika in jih opogumljal h

konverzaciji s tujimi govorniki, kar jih gotovo čaka v življenju.

Kako osmisliti in motivirati učence za učenje tujega jezika? Kateri je najboljši pokazatelj znanja in kaj nas žene, da si želimo jezik obvladati čim bolje? Ali se proces učenja sploh kdaj konča? Ali se lahko učenec zadovolji ob le enkratni dobri oceni? Kdo je tisti, ki dejansko najbolj kritično ovrednoti, kako dober si v izražanju in poznavanju jezika? Vsak posameznik zase, seveda. Povratna informacija o našem znanju pa so prav take posebne priložnosti, v katerih se znajdemo, in naš odziv. Tisti učenci, ki so si tudi tokrat upali več, so bili gotovo ponosni nase, ostali pa tudi le na občutek spremljanja in razumevanja vsega, kar je bilo povedano.

Še enkrat hvala za obisk, Antek, in upam, da nas še kdaj obiščete. Veseli vas bomo.

•

 Katja Černe
 arhiv OŠ Renče

Aktivnosti v Kotalkarskem klubu Renče v spomladanskem delu tekmovalne sezone

Ker se tekmovalna sezona kotalkarjev navadno končuje jeseni in začenja spomladi, vmesni čas vedno izkoristimo za pripravo novih kotalkarskih programov za vse naše člane, tako da z vsakim tekmovalcem oz. tekmovalko individualno zastavimo program z vsemi sekvencami elementov tako skokov ali piruet kot drugih elementov v programu.

Tako smo tudi letos takoj po božično-novoletni kotalkarski reviji ves trud posvetili treningom in utrjevanju programov ter vstopili v novo tekmovalno obdobje polni načrtov. Po dolgi zimi in napornih treningih smo se veselili začetka in vseh novih izkušenj, ki nam jih bo sezona 2023 prinesla. Tako tekmovalci kot trenerji so vanjo vstopili pozitivno naravni in dobro pripravljeni, kar se je odrazilo na čisto vseh tekmovanjih, kjer smo nastopili v tem obdobju, in tako že dosegli številne odlične uvrstitve.

Tekmovanje za 30. Pokal račk

Marec je mesec, ko se začne dolga sezona kotalkarskih tekmovanj doma in v tujini. Kot je bil to običaj že v času pred covidnim obdobjem, smo tudi letos z organizacijo tekmovanja za Pokal račk sezono otvorili ravno pri nas v Renčah.

V času od 11. do 12. marca smo v Renčah na 30. Pokalu Račk gostili preko 160 tekmovalcev iz Hrvaške, Italije in Slovenije. Njihove nastope so ocenjevali naši Rollart operaterji.

Člani upravnega odbora in starši pa so organizirali lepo tekmovanje. Njihov trud je bil poplačan s čudovitimi nastopi naših tekmovalk, saj so posegle po številnih odličjih, predvsem pa očarale gledalce z za ta čas zelo dobro izpeljanimi programi. Med mlajšimi kategorijami so nas še posebej razveselile deklice v skupini cicibank, saj kljub tako številčni skupini čisto vse izjemno dobro trenirajo, in so nas z izvedbo svojih programov, zagnanostjo in pravim športnim pristopom, pa čeprav so še tako majhne, zelo prijetno presenetile.

Čeprav je bilo zimsko pripravljalno obdobje za naše tekmovalce in trenerje zelo dolgo in naporno, so ga uspeli maksimalno izkoristiti. Z roko v roki so se podali v novo sezono, ki s seboj prinaša veliko izzivov. Vsi skupaj sledimo reku o zaupanju: »Ponudim

ti roko, ampak če je ne sprejmeš, ti ne morem pomagati do uspeha,« (R. O. G.).

Poglobili smo medsebojno zaupanje in zato smo že na uvodu v novo sezono uspeli prikazati odlične nastope, ki nas navdihujejo z upanjem na zelo dobro nadaljevanje tekmovalne sezone, ko so pred nami še številni izzivi, predvsem na tekmovanjih mednarodnega nivoja. **Maja Corsi** med kadetinjami in **Ajda Pahor** med mlajšimi mladinkami sta že na prvem tekmovanju nastopili tako dobro, da se lahko le veselimo njunih nadaljnjih nastopov.

Na tekmovanju so naši člani osvojili šest zlatih, pet srebrnih in štiri bronaste kolajne ter bili devetnajstkrat uvrščeni med četrto in sedemnajsto mesto in prejeli spominske kolajne.

Uvrstitve po skupinah pa so bile naslednje: začetnice, prvi koraki:

- 4. **Aneja Furlan**
  - 5. **Viki Rusjan**
- začetniki:
- 1. **Zack Testen**
- začetnice:
- 10. **Hana Kobal**

cicibanke, nadaljevalni nivo:

1. **Aria Zorn**
3. **Maja Miklavčič**
5. **Emi Ferfolja**

cicibanke:

3. **Keli Ludvik**
4. **Ela Stibilj**
5. **Špela Fornazarič**
7. **Žanet Šinigoj**

8. **Ester Božič**
9. **Dana Testen**
10. **Brina Munih**

mlajše deklince, osnovni nivo:

2. **Ela Kavčič**

17. **Vita Furlan**

mlajše deklince, nadaljevalni nivo:

3. **Tara Vončina**
5. **Nika Fornazarič**
6. **Ela Ferfolja**

8. **Zaja Rusjan**
9. **Tais Ličen**

starejše deklince, osnovni nivo:

8. **Tinkara Polanc**

starejše deklince, nadaljevalni nivo:

1. **Nina Gruden**
2. **Ema Masten**
3. **Sara Stibilj**

kadetinje, nadaljevalni nivo:

7. **Lana Kikelj**

mlajše mladinke, nadaljevalni nivo:

1. **Maša Bizjak**

mladinke, nadaljevalni nivo:

2. **Sara Jerkovič**

članice, nadaljevalni nivo:

2. **Mia Krušec**

starejše deklince – kratki program:

2. **Luna Padovan**

kadetinje – kratki program:

1. **Maja Corsi**
5. **Sara Žbogar Fajt**

6. **Kaja Bizjak**

mladinke – kratki program:

1. **Eni Zorn**

Tekmovanje za Pokal Renč – Memorial Danila Stepančiča

Tradicionalno tekmovanje za Pokal Renč, ki ga običajno organiziramo v prvih dneh aprila, v zadnjih letih posvečamo spominu na ustanovitelja in dolgoletnega predsednika **Kotalkarskega kluba Renče Danila Stepančiča**.

Danilova vizija vodenja kluba je vedno temeljila na treh velikih ciljih: zgraditi kotalkarski dom, v katerem se z željo po

doseganju dobrih rezultatov na domačih in mednarodnih tekmovanjih vzgaja številne kotalkarje v športnem duhu in prijateljskem odnosu drug do drugega. Vsekakor njegova vizija živi, saj je naš dom vsakodnevno napolnjen z malimi in velikimi kotalkarji, ki potrpežljivo razvijajo svoje kotalkarske veščine bodisi z namenom tekmovati ali pa se le malo razgibati in se povесeliti skupaj s prijatelji.

Tlakoval nam je pot, ki nas vodi v skupnost in pri tem sledimo reku: »Če želite iti hitro, pojdite sami. Če želite iti daleč, pojdite skupaj,« (D. S.).

Kotalkarska dvorana Danila Stepančiča je v soboto in nedeljo, 1. in 2. aprila, živela in dihala s kotalkanjem, saj smo gostili kar 130 tekmovalcev iz Italije in Slovenije. Z nami je bila tudi Danilova družina – žena **Anka** ter hčerki **Veronika** in **Vlasta**, ki so podelile vsa priznanja tekmovalcem za njihove čudovite nastope. Člani upravnega odbora in starši pa so se ponovno potrudili in uspeli organizirati čudovito tekmovanje. Tekmovanje je štel kot prvo v nizu tekmovanj za Pokal Slovenije in je bilo v tem pogledu tudi organizacijsko nekoliko bolj zahtevno, zato gre res velika zahvala vsem, ki so sodelovali pri organizaciji.

Ponosni smo na nastope, ki smo jih odplesali za Danila in čestitamo vsem tekmovalcem in njihovim trenerjem za lepe dosežke.

Naši tekmovalci so osvojili naslednje uvrstitve v razvrstitvi, ki šteje za Pokal Slovenije:

Začetniki:

1. Zack Testen
2. Zack Testen
7. Hana Kobal
12. **Leja Jerič**
13. Viki Rusjan
14. Aneja Furlan

16. **Gaja Majer**

cicibanke:

2. Keli Ludvik
3. Ela Stibilj
4. Žanet Šinigoj
5. Špela Fornazarič
6. Brina Munih
8. Ester Božič
9. Dana Testen
16. Aria Zorn
18. Maja Miklavčič
20. **Maja Nikolič**
21. Emi Ferfolja
24. **Kaja Kobal**

mlajše deklince:

10. Zaja Rusjan
11. Tara Vončina
12. Ela Ferfolja
14. Tais Ličen
16. Nika Fornazarič
17. **Thalia Garcia**

19. Ela Kavčič

20. Vita Furlan

22. **Nia Kogej**

23. **Neja Kobal**

24. **Natali Nemeč**

starejše deklince:

3. Luna Padovan

8. Nina Gruden

9. **Anea Zorn**

10. Ema Masten

11. Sara Stibilj

15. Tinkara Polanc

kadetinke:

1. Maja Corsi
2. Sara Žbogar Fajt
6. Kaja Bizjak
12. Lana Kikelj

mlajše mladinke:

1. Ajda Pahor
4. Maša Bizjak
5. **Melani Seljak**
6. **Nina Iussa Kumer**

mladinke:

3. Sara Jerkovič
4. **Meta Maraž**

članice:

2. Mia Krušec

Skupaj smo dosegli tri zlate, tri srebrne in tri bronaste kolajne ter kar 37 uvrstitev med četrto in štiriindvajseto mesto, za kar bi bil Danilo še kako ponosen na nas.

Ko smo v marcu in na začetku aprila zaključili s tekmovanji, ki smo jih v pretežni meri organizirali v domači dvorani, smo se odzvali na številna povabila, ki smo jih prejeli od organizatorjev drugih tekmovanj, in tako že nastopili na tekmovanjih, ki so se odvijala pri naših sosednjih klubih v Solkanu in Novi Gorici, v nadaljevanju pa nas bo pot popeljala še na medklubska mednarodna tekmovanja v Italijo v Misano in Pulo na Hrvaško.

Tekmovanje za Pokal Solkana

Kotalkarski klub Solkan je 15. in 16. aprila prvič organiziral tekmovanje za Pokal Solkana.

na in veseli smo, da smo se ga lahko udeležili in bili del te nove zgodbe. Tekmovanje je tudi štel kot drugo v nizu organizacije tekmovanj za Pokal Slovenije. To je bila za nas prva tekma v letošnji sezoni, ki se ni odvijala na domačem kotalkališču. Soočiti smo se morali z razmerami, ki jih sicer nismo navajeni, a to nas ni omejilo pri zastavljenih ciljih.

Sledili smo vodilu o trdnosti: »Ne omejuj svojih izzivov. Izzivaj svoje omejitve,« (M. P.). Dokazali smo trden karakter, saj smo se pogumno postavili nasproti tako muhastemu aprilskemu vremenu kot tudi betonski podlagi.

Vsi tekmovalci so zaupali v svoje znanje in pokazali dobre nastope, za kar jim iskreno čestitamo. Dosegli smo naslednje uvrstitve: tri zlate, eno srebrno in dve bronasti kolajni ter dvaindvajset uvrstitev med četrto in dvaindvajseto mesto.

Rezultati v razvrstitvi, ki šteje za Pokal Slovenije, so bili naslednji: začetniki:

1. Zack Testen
- cicibanke:

1. Keli Ludvik

3. Žanet Šinigoj
  4. Ela Stibilj
  5. Špela Fornazarič
  6. Ester Božič
  12. Dana Testen
  14. Maja Miklavčič
  15. Emi Ferfolja
  16. Maja Nikolić
- mlajše deklice:
16. Zaja Rusjan
  17. Tara Vončina
  20. Tais Ličen
  21. Nika Fornazarič
  22. Thalia Garcia
- starejše deklice:
4. Luna Padovan
  9. Anea Zorn
  10. Nina Gruden
  11. Sara Stibilj
  12. Ema Masten
- kadetinke:
1. Maja Corsi
  6. Sara Žbogar Fajt
  7. Kaja Bizjak
  12. Lana Kikelj
- mlajše mladinke:
5. Melani Seljak
- mladinke:
3. Sara Jerkovič
  4. Meta Maraž
- članice:
2. Mia Krušec

Goriška vrtnica

Mednarodno tekmovanje za Pokal Goriške vrtnice je potekalo 29. in 30. aprila v novogoriškem športnem parku. Tradicionalno, že 42. Goriško vrtnico je organiziral **Klub za umetnostno kotalkanje Nova Gorica**. Gre za klub in samo tekmovanje z eno najdaljših tradicij v Sloveniji, ki se ga kotalkarji iz Kotalkarskega kluba Renče vsako leto z veseljem udeležimo. Še posebej smo tokrat veseli, da smo na njem ponovno nastopili v tako velikem številu kljub prazničnim dnevom.

Naši tekmovalci in tekmovalke so odlično nastopili in skupaj dosegli šest zlatih, sedem srebrnih in štiri bronaste kolajne ter kar petnajst uvrstitev med četrto in deveto me-

sto, kar kaže na to, da so se prav vsi v svojih nastopih izjemno potrudili.

Doseženi rezultati po tekmovalnih skupinah so bili naslednji:

začetniki:

1. Zack Testen
cicibanke, nadaljevalni nivo:

1. Aria Zorn
4. Maja Nikolić

9. Kaja Kobal
cicibanke:

1. Keli Ludvik
3. Ela Stibilj
4. Ester Božič
6. Brina Munič
7. Špela Fornazarič

8. Dana Testen
9. Žanet Šinigoj
mlajše deklice, osnovni nivo:

4. Neja Kobal
mlajše deklice, nadaljevalni nivo:

2. Tara Vončina
3. Zaja Rusjan
7. Nika Fornazarič
9. Thalia Garcia

starejše deklice, nadaljevalni nivo:

2. Anea Zorn
4. Nina Gruđen
6. Ema Masten
7. Sara Stibilj

starejše deklice

2. Luna Padovan – kratki program
7. Luna Padovan – dolgi program

kadetinje, nadaljevalni nivo:

6. Lana Kikelj
kadetinje:

1. Maja Corsi – kratki program

1. Maja Corsi – dolgi program

mlajše mladinke – kratki program:

1. Ajda Pahor
3. Mija Primožič

mlajše mladinke – dolgi program:

2. Ajda Pahor

mladinke, nadaljevalni nivo:

2. Meta Maraž

3. Sara Jerkovič

mladinke – dolgi program:

2. Eni Zorn

članice, nadaljevalni nivo:

2. Mia Krušec

Odlično sta na tekmovanju ponovno nastopili naši najboljši tekmovalki Maja Corsi in Ajda Pahor, ki sta predstavili lepe programe v obdobju, ko se pripravljata za nastop na pomembnem mednarodnem tekmovanju za Grand Prix v Trstu.

Naše športnike pospremi na različnih tekmovanjih različna doživetja in številni vtisi. Nekateri iz Goriške vrtnice lahko povežemo tudi z naslednjo mislijo: »Glej, lahko se še naprej pritožuješ, ker imajo grmi trnje, lahko pa se veseliš, ker so na njem cvetovi vrtnic. Odločitev je tvoja,« (S. P.). Športnik se na svoji poti pogosto znajde v situaciji, ko je na eni strani polno dišečega cvetja, a na drugi strani en sam trn, ki želi biti močnejši od cvetja. Zbrali smo ves svoj pogum in ga poskusili premagati. Nekaterim je to uspelo tako dobro, da bo potrebno poiskati nov trn. Čeprav je bil za druge še vedno močnejši, verjamemo, da bo že ob naslednji priložnosti to postal en nov lep dišeči cvet.

Čestitamo vsem tekmovalcem za razumevanje, doživljanje in pristop, ki so ga pokazali na tem tekmovanju.

Udeležba na mednarodnih tekmovanjih v Missanu in Puli ter svetovnem tekmovanju Grand Prix na Opčinah

In že nadaljujemo svojo pot, kot že zgoraj omenjeno, usmerjeni na nastope na mednarodnih tekmovanjih, na katera se odpravljamo bodisi na povabilo organizatorja bodisi celo kot članice slovenske reprezentance, v katero so bile tekmovalke imenovane na osnovi doseženih rezultatov preteklega obdobja.

In če se po nekajletnem premoru veselimo odhoda številnih tekmovalk na tekmovanje v Misaano Adriatico, kjer se bodo naše tekmovalke srečale s številnimi tekmovalkami iz različnih evropskih držav, in tekmovanja v Puli, kjer pričakujejo prav tako udeležbo več kot 300 nastopajočih, pa smo še posebej skoncentrirani na tekmovanja, ki potekajo konec maja na Opčinah pri Trstu. Za nas so ti dogodki še kako pomembni, saj na njih nastopajo tekmovalke, ki so bile uvrščene v slovensko reprezentanco. In sicer v mlajših kategorijah nastopajo na mednarodnem tekmovanju za memorial Pavla Sedmaka tekmovalke v skupini cicibank, ki so se uvrstile v reprezentanco, to so Keli Ludvik, Ela Stibilj in Žanet Šinigoj.

Članice slovenske reprezentance v starejših kategorijah Maja Corsi med kadetinjami in Ajda Pahor med mlajšimi mladinkami pa bosta nastopili na v tem obdobju najpomembnejšem tekmovanju mednarodnih razsežnosti svetovnem tekmovanju Grand Prix, ki se bo prav tako odvijalo na Opčinah v prvih dneh junija.

Vsem skupaj privoščimo veliko športne sreče in dobro izvedbo programov ter posledično doseg dobrih rezultatov. •

   KK Renče

Državno prvenstvo – velika prožna ponjava

Po večletni organizaciji državnega prvenstva v Murski Soboti so letos državno prvenstvo prvič organizirali v Celju. Tekmovalcem, trenerjem in staršem je bilo tako prihranjene kar nekaj vožnje. Naši tekmovalci so se odrezali odlično. Nekateri so sicer imeli malo smole in so imeli med izvedbo vaje prekinitve, kljub temu so ekipno dosegli zelo dobre rezultate.

Pri cicibanih je **Jon Štimnikar** osvojil drugo mesto, **Tiago Petrović** pa tretje. **Jure Dominko** je bil šesti. Ekipno so postali cicibani državni prvaki. Cicibanke so ekipno osvojile drugo mesto. Pri mlajših deklicah je **Mia Furlan** dosegla četrto mesto, **Gaja Fabijan** pa šesto mesto. Tudi mlajše deklice so ekipno postale državne prvakinje. Pri mlajših dečkih je bil posamezno izmed naših tekmovalcev najboljši **Bojan Harej**, ki je osvojil bron. Sledil mu je **Massimiliano Bon** na šestem mestu. Tudi mlajši dečki so ekipno postali državni prvaki. Starejše deklice so ekipno zasedle tretje mesto. Najboljša v ekipi je bila **Zarja Saksida**, ki je zasedla četrto mesto. Pri starejših dečkih se je zmagala za las izmuznila **Kristjanu Ferjančiču**, ki je osvojil odlično drugo mesto. Bronasto medaljo si je prislužil **Mark Martinuč**. Ekipno so starejši dečki postali državni prvaki. Prav tako so postali ekipni državni prvaki mladinci. V finalu je **Matic Bremec** postal državni prvak, **Enej Lango** pa je skakal dovolj dobro, da je osvojil šesto mesto. Pri članicah je **Petra Arčon** osvojila srebrno medaljo. Tudi pri članih smo imeli močno ekipo, saj so tudi člani postali državni prvaki. **Jure Rupar** je zasedel tretje mesto, **Aleks Hvala** četrto mesto, **Anže Arčon** pa je bil peti. •

Odprto prvenstvo Bežigrad v skokih na trampolinu

V soboto, 13. maja, smo se udeležili 15. OP Bežigrad v skokih na veliki prožni ponjavi. Vzdušje med tekmovalci je bilo odlično in športno.

Naši člani so se odlično odrezali in ekipno dosegali najboljša mesta. Cicibanke so ekipno dosegle tretje mesto, cicibani so se odlično odrezali in dosegli prvo mesto. Mlajše deklice in mlajši dečki so bili ekipno prvi. Starejše deklice so dosegle peto mesto, starejši dečki pa so bili prvi. Po končanem prvem delu so tekmovalce mladinke in posamezno dosegle deseto in dvanajsto mesto. Mladinci pa so bili ekipno prvi. Naša edina članica **Petra Arčon** je dosegla drugo mesto. Tudi člani so bili ekipno prvi. •

ŠD Škulja Vogrsko v Valle D'Aosti

Od 12. do 14. maja smo se člani **ŠD Škulja Vogrsko** udeležili tekme v Italiji, in sicer v Valle D'Aosta. Tekma šteje za Pokal Alpe Adria. Na tekmi je sodelovalo 39 ekip, in sicer iz Italije, Slovenije, Bosne in Hercegovine ter Hrvaške.

Iz **ŠD Škulja Vogrsko** sta se tekme udeležili dve ekipi, in sicer Vogrsko 1 (**Simon Šuligoj** in **Simon Ciabai**) in Vogrsko 2 (**Edi Šinkovec** in **Silvan Košuta**).

Ekipi Vogrsko 1 (Simon Šuligoj in Simon Ciabai) je uspel lep rezultat in tako je dosegla odlično osmo mesto. Z nami so se odpravili še ostali člani ŠD Škulja, ki so si ogledali lepote Valle D'Aosta in uživali v lepem vremenu ter ob zelo zanimivih tekmah v škuljanju. •

 in ŠD Škulja Vogrsko

Otroci iz skupine Čebele so spoznali šport škuljanje

V petek, 19. maja, so k nam na obisk prišli trije člani **Športnega društva Škulja**. Otrokom so predstavili šport, ki je značilen za naš kraj.

Otroke so najprej seznanili s pravili igre. Stare lesene škulje so metali v škatlo na travniku, z gumijastimi pa so se igrali na asfaltnem igrišču in tam poskusili zadeti najmanjšo škuljo.

Otrokom so bile dejavnosti zelo všeč, povedali so:

»Škulje smo metali v škafo. Škulje so take okrogle in velike.«

»Ko sem igral, je bilo v redu. Ko smo igrali na travniku, sem zadel rožice.«

»Jaz sem tudi škuljala in je bilo lepo. Škulje smo morali metati v škatlo.«

»Jaz sem že igral škulje, tam na hribu. Tudi doma imam škulje, ma so se izgubile. Nekam jih je mama skrila.«

Za aktivno športno dopoldne se zahvaljujemo **Jožefu Hvalici**, **Simonu Šuligoju** in **Stojanu Plahuti**. •

 Mojca Črnologar Merljak
 Taja Klančič

Renčan Žiga Ščuka zmagal na ustvarjalnem natečaju »Nariši pokal in poleti v Planico!«

Tudi letos je v okviru finala svetovnega prvenstva v smučarskih skokih na Letalnici bratov Gorišek potekalo posebno tekmovanje Planica 7. Tokrat je bil pokal za zmagovalca omenjenega tekmovanja oblikovan na poseben način, saj je idejo zanj izdelal Renčan **Žiga Ščuka**.

Zavarovalnica Triglav je letos prvič organizirala ustvarjalni natečaj »Nariši pokal in poleti v Planico!«, ki je potekal v sklopu posebnega tekmovanja v Planici – Planica 7. S svojimi idejami so lahko sodelovali svi otroci do dopolnjenega 15. leta starosti. Na natečaj se je prijavilo kar 436 otrok. Strokovna komisija, v kateri je bil tudi sveže upokojeni slovenski smučarski skakalec **Cene Prevc**, pa je izbrala risbo Na vrhu Planice, ki jo je narisal še ne 11-letni **Žiga Ščuka** iz Renč. Risba prikazuje skakalca, ki po zaviti skakalnici prileti na prvo mesto. Zakaj se je Žiga odločil za takšno skakalnico? Sam avtor pojasni, da so prve črte pokala nastale po vzorcu pokala

svetovnega prvenstva v nogometu, nato pa si je pogledal druge objavljene risbe in spremenil določene linije. Pričakoval je, da planiške velikanke na tak način ne bo narisal nihče drug.

Cene Prevc je kot eden izmed članov strokovne komisije povedal, da mu je všeč, ker so imeli člani komisije zelo različna mnenja in poglede, čemu nameniti prednost pri izbiri. Tako so vse prejete risbe pogledali iz različnih zornih kotov in izbrali idejo, ki je bila zares drugačna od preostalih. In zakaj ravno Žigov pokal? »Ko smo naredili ožji izbor, je tisti

pokal izstopal predvsem zaradi tega, ker je Žiga izpostavil nekaj, kar čisto noben drug ni. Dodal je še tisto svojo domišljijo,« je še dejal nekdanji slovenski smučarski skakalec.

Žiga je za nagrado prejel dve VIP vstopnici za nedeljske poleti v Planici, ki so potekali 2. aprila. Istega dne je zmagovalcu posebnega seštevka Planica 7, Avstrijcu Stefanu Kraftu, podaril pokal, ki je bil narejen po narisani ideji in ustvarjen s pomočjo 3D-tiska. Tega je mladi ustvarjalec lastnoročno pobarval v podjetju Chemets d.o.o. v Šenčurju. Po zaključnem tekmovanju se je Žiga tudi družil s slovenskimi smučarskimi skakalci. Poleg kartic, avtogramov in skupnih fotografij, ki bodo poskrbele za večne spomine, mu je letošnji najboljši slovenski smučarski skakalec **Anže Lanišek** podaril štartno številko 64, ki jo je nosil na četrtkovih kvalifikacijah v Planici.

»Ko sem izvedel, da sem zmagal na natečaju, sem ostal brez besed. Počutil sem se odlično, bil sem presrečen. Šele ko sem zagledal svoj pokal v Šenčurju, sem dojel, da je vse to res. Najlepši občutki pa so bili v nedeljo, ko smo z družino in prijatelji odšli v Planico. Tam sem čisto od blizu lahko klepetal z našimi smučarskimi skalcji, ki so vsi zelo preprosti in prijazni. Na koncu me je čakala še podelitev pokala,

ki sem ga izročil Kraftu. Res sem vesel, da sem lahko bil del tega dogajanja,« je svoje občutke strnil ponosni avtor pokala.

Mladi Renčan ni prvič spremljal poletov v dolini pod Poncami, a tokrat je šel tja s posebnim poslanstvom. Takšen dogodek se navadno zgodi le enkrat v življenju in ne doživi ga vsak. Prepričani smo, da mu bo za vedno ostal v najlepšem spominu.

Žiga je s svojim dejanjem ponesel v svet ime našega kraja, saj so si prenos poletov lahko ogledali gledalci na različnih koncih sveta. •

 Mateja Ščuka
 osebni arhiv družine Ščuka, Mediaspeed, BOBO

Štirinajstletni Aleks z Vogrskega objavil izvirni znanstveni članek v kanadski matematični reviji

Štirinajstletni **Aleks Žigon Tankosič** z Vogrskega je učenec 9. razreda Osnovne šole Milojke Štrukelj, ki ga že od malega zanimajo števila. Bil je star dobra tri leta, ko je znal šteti do sto, poznal je tudi vse hišne številke v okolici svojega doma. V osnovni šoli je bila matematika njegov najljubši predmet, zares pa se je zaljubil vanjo v 6. razredu, ko so pri pouku spoznavali tisto ta pravo matematiko, denimo številске množice, in ne zgolj enostavne matematične operacije, kot so seštevanje, odštevanje, množenje in deljenje.

In če je bila karantena za marsikoga težko obdobje, je Aleksu prinesla obilo časa, da je ob popoldnevih, ko je zaključil s šolskimi obveznostmi, raziskoval lepote matematike. To mu je bil neke vrste hobi. Najprej je predelal učbenik za 7. razred osnovne šole, nato 8. razred in tako naprej, dokler mu ni v roke prišel mamin gimnazijski učbenik iz kombinatorike, ki

ga je nadvse prevzel. Takrat je obiskoval 7. razred, šolanje pa je še vedno potekalo večinoma na daljavo. Brskal je po spletnih straneh Fakultete za matematiko in fiziko v Ljubljani in iz čistega veselja poslušal *online* predavanja za dodiplomske študente, včasih tudi takšna za doktorski seminar. Najbolj so mu bila všeč predavanja žal pokojnega prof. dr. **Marka Petkovška**,

zaslužnega profesorja na Fakulteti za matematiko in fiziko, saj so ta vsebovala snov, ki ga je zanimala.

Tudi sam je začel raziskovati področje enumerativne kombinatorike in takoj prišel do nekaterih ugotovitev. Ker mu starši niso mogli

dati povratne informacije, ali razmišlja pravilno, se je opogumil in pisal prof. dr. Petkovšku, ki mu je takoj potrdil, da so njegove ugotovitve, do katerih so se v preteklosti dokopali matematiki, pravilne; Aleks je pač do njih prišel »peš«. Ker je profesor videl, da ga področje zanima, mu je podaril učbenik *Diskretna matematika 1*, ki ga na fakulteti uporabljajo študenti prvega letnika. V njem se je prvič srečal s Stirlingovimi in Lahovimi števili, ki so ga naravnost očarala. Začel je prebirati članke o njih in prišel na idejo, kako bi razširil posplošeno družino teh števil. Takoj je pisal prof. dr. Petkovšku, ki mu je potrdil, da je ideja izvirna, in mu predlagal, da napiše članek na to temo. Aleks se je takoj lotil članka v angleščini in ga junija lani poslal ugledni kanadski znanstveni reviji *Journal of Integer Sequences*. Na Aleksovo veliko veselje je bil članek z naslovom *The (l,r)-Lah Numbers* letos februarja v reviji tudi objavljen in klasificiran kot izvirni znanstveni članek.

Ta izjemni uspeh je Aleksa dodatno spodbudil, da še naprej raziskuje, trenutno namreč razvija idejo s področja enumerativne kombinatorike. V veliko čast mu je tudi, da ga je prof. dr. **Matjaž Konvalinka**, predstojnik oddelka za matematiko na Fakulteti za matematiko in fiziko v Ljubljani, povabil, da svoj znanstveni članek predstavi na Seminarju za diskretno matematiko. Aleksa poleg matematike zanima tudi klasična glasba. Letos zaključuje osemletno glasbeno šolo klavirja, ki je njegova velika ljubezen. •

 Prispevek uredila: Jasna Živec
 osebni arhiv družine Žigon Tankosič

Vino s'pod mosta – licitacija buteljk vinarjev iz občine Renče–Vogrsko v dobrodelne namene

V soboto, 6. maja, je v Renčah pri jezu potekal sedaj že tradicionalni dogodek **Vino s'pod mosta**, ki je privabil veliko obiskovalcev. Po lanskoletni prvi ediciji dogodka se je v soboto izpod starega mosta v Renčah dvignilo železno košaro polno buteljk, ki so na dnu reke Vipave počivale eno leto.

Na letošnjem dogodku **Vino s'pod mosta** je sodelovalo 7 vinarjev (**Jožko Štrukelj, Vina Guštin, Mlečnik, Fornazarič, Vina Bric, Aldo Mozetič in Vilan**). Ob dvigu vina iz reke Vipave se je za naslednje leto v reko zopet spustilo približno 100 buteljk vina, zapečatenih s čebeljim voskom. Te bodo počivale na dnu reke na konstanti

Večer pa se je ob dobri hrani in prvovrstni kapljici nadaljeval z glasbenim spektaklom ob reki Vipavi v okviru občinskega praznika.

Veseli smo, da je bil odziv obiskovalcev tako dobrosrčen. Hvala tudi vsem sodelujočim vinarjem, ki so od pokušine vin darovali v dobrodelni namen (Vina Guštin, Vina Bric, Mlečnik, Vina Fornazarič in Jožko Štrukelj). Zahvaljujemo se tudi **poklicni enoti gasilcev iz Nove Gorice** in **PGD Renče-Vogrsko** za pomoč ter ostalim sodelujočim: **Društvu KUL-TU-RA Renče, Občini Renče-Vogrsko, Krajevni skupnosti Renče, DPD Soča Nova Gorica, Vipava Sup Adventure.** •

 EKIPA **Vino s'pod mosta**
 arhiv KUL-TU-RA

temperaturi in vlagi, kjer bodo počakale na nov dogodek v letu 2024.

Po dvigu vina in čiščenju ter označitvi buteljk s posebno obešanko je sledila licitacija, celoten izkupiček v višini dobrih 2.600 evrov pa je bil namenjen **Medobčinskemu društvu prijateljev mladine za Goriško** za zdravstvena letovanja otrok iz Občine Renče-Vogrsko.

Po zelo uspešni licitaciji buteljk **Vina s'pod mosta** je sledila degustacija vin z vinarji.

vino
s'pod
mosta

Wine from under The Bridge

[Renče]

Z 2605 evri od Vina s'pod mosta bomo nasmejali obraze otrok

Pri **Medobčinskem društvu prijateljev mladine (MDPM) za Goriško** se zahvaljujemo organizatorjem in sodelujočim na dobrodelnem dogodku **Vino s'pod mosta** v Renčah, saj bo 2605 evrov, ki so jih zbrali in donirali našemu društvu, pomagalo pričarati nasmehe na obrazih kar nekaj otrok iz Občine Renče-Vogrsko, ki se bodo udeležili naših počitniških kolonij.

Dobrodelni dogodek **Vino s'pod mosta** so pripravili v **Društvu za kulturo, turizem in razvoj Renče** skupaj z **DPD Soča Nova Gorica, KS Renče, Občino Renče-Vogrsko** in **Sup Kulturo**, pomagali pa so še renški in novogoriški prostovoljni gasilci. In seveda ne bi šlo brez vinarjev iz občine Renče-Vogrsko (in še enega z Ajdovskega), ki so podarili steklenice svojih vin za dobrodelni licitacijo in degustacijo. Pridetek so donirali **Vina Guštin, Vojko Mozetič, Aldo Mozetič, Vina Fornazarič, Vina Bric, Vina Mlečnik, Zrzinko, Jožko Štrukelj** in **Vilan**.

Organizatorji so že lani in predlani na ducate podarjenih buteljk položili zoreti v zajezeno Vipavo pod starim cestnim

mostom v Renčah. Vina so se na ta način medila eno leto in v drugem vikendu maja so jih iz vode potegnili tretjič. Posebne steklenice so nato šle na licitacijo z izklicno ceno po 20 evrov, najbolj zaželena steklenica, če naj tako rečemo, je bila prodana za 150 evrov. Poleg tega so vinarji na dogodek prinesli vzorce ostalega svojega pridelka za degustacijo, izkupiček enega in drugega pa je šel v dobrodelne namene.

Na lanski prvi licitaciji so Renčani zbrani denar namenili novogoriškemu VDC. Letos pa so sklenili pomagati našemu

društvu, bolje rečeno otrokom iz socialno šibkih družin iz Občine Renče-Vogrsko, ki jim bomo pri MDPM pomagali letovati. Zadovoljni smo, da so v Renčah izbrali naše društvo, zahvaljujemo se jim v imenu otrok. Zbranih 2605 evrov je vsekakor pomemben znesek, z njim bomo narisali nasmehe na obrazih kar nekaj otrokom. •

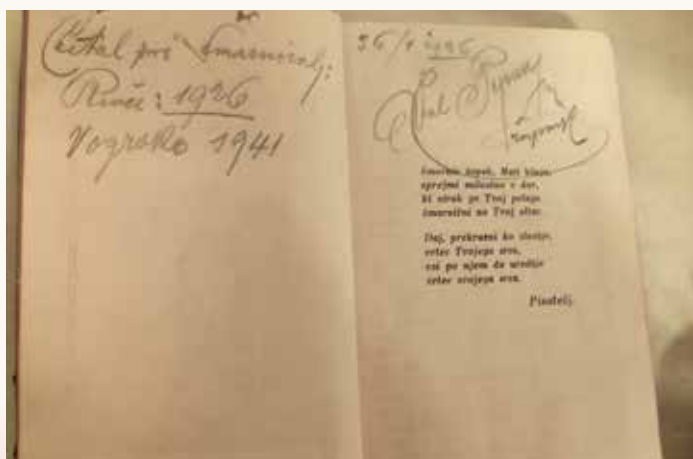
Medobčinsko društvo prijateljev mladine (MDPM) za Goriško
 arhiv KUL-TU-RA

Pozabljene knjige

Med slovinci se je šmarnična pobožnost začela v ljubljanskem semenišču na pobudo Jerneja Lenčka leta 1851. Ljudje so to pobožnost vzeli za svojo.

Melanija Kerševan je s podstrešja župnišča zbrala knjige, ki opisujejo šmarnično pobožnost. Nastale so med letoma 1896 in 1991. Razstavljene so v renški cerkvi.

Knjigo, ki je fotografirana posamično, je uporabil župnik **Valentin Pipan** in jo je bral na Vogrskem in v Renčah. To si je tudi zapisal. ▶

Poglavje iz knjige

MARIJA V ZGODOVINI GORIŠKE

dr. Rudolf Klinec

(Izdala Goriška Mohorjeva družba leta 1955)

Šmarnična pobožnost

Ljudstvu najljubša Marijina pobožnost so šmarnice. Vsak večer meseca majnika se odrasli in nedolžni otročiči zbirajo ob šmarničnem oltarju, ki je odet v zelenje in cvetje ter razsvetljen z nešetimi svečami in električnimi žarnicami. V oltarju pa kraljuje majniška Gospa, ki srečna sprejem priručno češčenje svojih otrok.

Šmarnična pobožnost se je začela leta 1815 v Rimu na pobudo misijonarja Lalomija. Papež Pij VII. jo je obdaril z raznimi odpustki. Zelo hitro se je razširila po Italiji in krog leta 1840 prišla tudi na Goriško. »Zgodnja Danica« leta 1854 (štev. 18) prinaša sporočilo iz Gorice, v katerem se

govori o majnicah kot o zdavnaj vpeljani »navadni prelepi in hvalevredno pobožnosti s katero celi ta mesec mnogi v teh naših krajih« Marijo častijo.

Posebno slovesno so se vršile šmarnice v goriški stolnici kot tudi v goriškem bogoslovnem semenišču. Zato pa so duhovniki, ki so se že kot bogoslovci navdušili za majnice, kaj kmalu vpeljali šmarnično pobožnost v svojih duhovnijah.

Prve šmarnice v slovenskem jeziku je spisal književnik Davorin Trstenjak z naslovom »Mesec Marijin« (1842), druge pa braslovški dekan Mihael Stojan »Marije rožen cvet« (1855). Naslov »Šmarnica« je leta 1855 uvedel tedanji horjulski kaplan Janez Volčič. Najbolj jedrnate šmarnice pa je spisal Luka Jeran. V 40 letih je na Slovenskem 30 šmarnic romalo med slovensko ljudstvo.

Goriški duhovniki so segali po vseh teh šmarnicah in jih prebirali ljudstvu. Toda šmarnice so še posebej mikavne in privlačne zaradi prelepih Marijinih pesmi, ki prepletajo majniško pobožnost. Na Goriškem so se bile posebno priljubile Marijine

pesmi, katere je bil ustvaril Gregor Rihar: pevci so se kar trgali zanje in ljudstvo jih je poslušalo s solzami ginjenja. Riharjeve pesmi so ponarodele in se razlegale na polju, v gozdu, sredi vasi.

Šmarnična pobožnost je tudi danes last našega ljudstva. V mestu in na vasi je mesec majnik še vedno Marijin mesec, Šmarnični zvonovi imajo čudovito moč na človeško srce: klic so nebeške Kraljice, ki vabi otroke pred svoj oltar ...

Tudi na Goriškem so zlasti v zadnjih desetletjih številni šmarničarji opevali Marijo in vzbujali v srcih vernikov otroško zaupanje vanjo. Lepe šmarnice si izdali msgr. Mirko Brumat, msgr. Srečko Gregorec, g. Stanko Stanič, dekan Bele Venceslav, prof. Filip Terčelj. Častno mesto med našimi šmarničarji ima veliki Marijin častilec in dolgoletni spiritual goriške bogoslovnice prof. Ivan Tul, ki še z bolniške postelje pošilja med naše ljudstvo svoje šmarnice. •

✍ zbrala Melanija Kerševan
📷 Majda Rusjan

Veseloigra Tri sestre v renški kulturni dvorani

V nedeljo, 14. maja, so v Kulturnem domu Renče nastopili igralci **Gledališkega društva Konrada Kanal** z veseloigro (komedijo) **Tri sestre**.

Komedijo Tri sestre je napisal Vinko Möderndorfer, s katerim so že prej sodelovali. Premiero so gledališčniki imeli v Kanalu 26. februarja. Torej je to nova komedija Gledališkega društva Konrada iz Kanala.

Za nastop v Renčah je igralce Gledališkega društva iz Kanala povabila **Neda Blagonja**, članica Društva KUL-TU-RA Renče. •

✍ in 📷 Jože Ropoša

Čiči piči na motoriči

V soboto, 20. maja, je ob 20. uri v Dvorani Angela Mlečnika v KD Bukovica nastopila z novo komedijo dramska skupina **Ne Verjet(n)i, KTŠD Bukovica -Volčja Draga**. Komediji so dali naslov Čiči piči na motoriči.

Že izkušena igralska skupina je pod vodstvom **Samuela Baše**, ki je tudi avtor komedije in njen režiser, po koncu predsta-

ve požela velik aplavz prisotnega občinstva. Komedija prikazuje tri dekleta (prijateljice), ki so se odločile, da bodo naredile izpit za motor. Seveda so takoj postale tudi tarče vaških opravljivk in opravljivcev. Radio Kvante pa je z novinarjem na terenu redno obveščal poslušalce o poteku izpitov. Izpitna komisija je bila v začetku stroga, a na koncu je vseeno malo pogledala skozi prste in kandidatke so izpit opravile uspešno. Predstava se je seveda zaključila z nakupom motorja,

s katerim so se v veliko veselje gledalcev tudi popeljale. Občinstvo je bilo ob koncu predstave z razpletom prijetno presenečeno in igralce so nagradili z bučnim aplavzom. Za piko na i prijetnega večera pa so poskrbele predstavnice **Društva upokoencev Bukovica-Volčja Draga**, ki so pripravile pogostitev s kuhinjo naših non. •

 in Jože Ropoša

Nastop CMZ iz Podkraja v Bukovici

V nedeljo, 23. aprila, je v bukovski cerkvi sv. Lovrenca pri sveti maši nastopil **Cerkveni mešani zbor (CMZ) Svete Marjete** iz Podkraja. Pevci so obenem darovali mašo za svojega pokojnega pevca **Mateja**. Njihovi ubrani glasovi so napolnili vsak kotiček cerkve v Bukovici. Pod taktirko **Lojzeta Bajca** so prikazali svoj širok glasovni razpon.

CMZ Svete Marjete iz Podkraja deluje od leta 1979, trenutno pa v zboru peveva

35 članov in njihov umetniški vodja je Lojze Bajc. Za orgelsko spremljavo je poskrbel njihov član **Jure Puc**. Po koncu maše so se pevci iz Podkraja skupaj z domačini zadržali še pred cerkvijo v prijetnem klepetu ter ob manjši pogostitvi in osvežitvi in pijachi. •

 in Jože Ropoša

Aprilska glasbena mavrica

V aprilu so učenci **Godbeniške šole Vogrsko**, razdeljeni v dve skupini, izvedli kar dva nastopa – prvega v torek, 18. aprila, drugi pa se je zvrstil v petek, 21. aprila. Nastopili so skoraj vsi učenci vseh učiteljev godbeniške šole in tako s svojim usvojenim znanjem ustvarili pisan glasbeni program. Na petkovem nastopu so se pridružili še otroci iz glasbenih

uric, ki so z dvema igrivima točkama poskrbeli za še bolj živahno vzdušje.

Nastopa sta bila tokrat še bolj posebna, saj so učenci prvič nastopili v prenovljenih prostorih Zadrúžnega doma Vogrsko. Vse dogajanje je potekalo v spodnjem prostoru, ki je bil v ta namen dodatno polepšan s pisanimi barvami mavrice in baloni na odrski sceni. Da učenci niso nastopili povsem sami, sta za klavirsko spremljavo poskrbeli **Valentina Gregorič Saksida** in **Eva Dolinšek**.

Mladi glasbeniki so po uspešno opravljenem nastopu dobili dodatno motivacijo in že pridno vadijo za letne izpite. Kljub temu vsi komaj čakajo glasbeni zaključek šolskega leta, ne samo zaradi prihajajočih poletnih počitnic, ampak tudi zato, ker se jim bo takrat na odru pridružil tudi **Šolski pihalni orkester Vogrsko**. •

 Katja Berdnik
 Tina Saksida

Učenci Godbeniške šole Vogrsko na mednarodnem glasbenem tekmovanju Bolero prejeli zlata priznanja s pohvalo

Med 29. majem in 2. junijem je na Koroškem v dvorani dvorca Kienhofen na Muti potekalo 3. Mednarodno glasbeno tekmovanje BOLERO.

V to tekmovanje, ki se ga lahko udeležijo mladi do 15. leta, so zajete vse skupine instrumentov, ki sestavljajo pihalni orkester. Tekmovalci so razdeljeni v kategorije glede na instrument in njihovo letnico rojstva. Nastope ocenjujejo člani strokovne komisije, ki so mednarodno uveljavljeni glasbeniki.

Letos so se tekmovanja BOLERO udeležili tudi trije učenci trobil iz **Godbeniške šole Vogrsko**. Pod mentorstvom učitelja **Nejca Kovačiča** so se **Luka Melinc**, **Tilen Saksi-**

da in **Andraž Šuligoj** skrbno pripravljali na tekmovalni nastop. V ponedeljek, 29. maja, sta pred strokovno komisijo nastopila Luka Melinc in Tilen Saksida, v torek, 30. maja, pa je zaigral še Andraž Šuligoj. Mladi godbeniki so se zares odlično odrezali in vsi trije prejeli zlato priznanje s pohvalo. Nastopili so v različnih kategorijah, in sicer Luka Melinc v 1. kategoriji (trobenta), Tilen Saksida v 2. kategoriji (trobenta) in Andraž Šuligoj v 1. kategoriji

(rog). Luka Melinc je prejel še nagrado za tretjega najboljšega tekmovalca v njegovi kategoriji, kot drugi najboljši v kategoriji rogistov pa je bil Andraž Šuligoj. Za dosežene uspehe čestitamo vsem tekmovalcem in mentorju. ●

Valentina Gregorič Saksida
 arhiv Godbeniške šole Vogrsko

Med eno in drugo šestnajstinko – Kričači

Otroški (in mladinski) pevski zbor **Kričači** je bil ustanovljen že pred kar nekaj leti, ko je **Adrijana Černic Lazić** na lastno pobudo povabila v zbor otroke, ki jim je petje v veselje. Začela je z majhno skupino, ki je ob božičnih praznikih in veliki noči zapela v cerkvi. Z leti se je zboru pridružilo vse več mladih pevk in vsak pevski nastop je bil sprejet z navdušenjem. Delujemo v okviru **KTŠD Bukovica-Volčja Draga**. V zboru poje šestnajst deklic od 6. do 15. leta.

Kadar imamo pevske vaje, postane veroučna soba v Bukovici soba z otroki. O, z mnogo, mnogo otrok. Zato je to tudi velika prijazna soba – s stoli za majcene ritke, ki nemirno sedijo, kadar prstki živahni tone in ritem na inštrumente lovijo. V zborčku so doma tudi igrače – za spremljavo in za igre, v zborčku lahko se skače in boža namišljene tigre. V zborčku pejejo že majhni otroci, ki bodo šele postali prvički črvički, a ko zrastejo, odletijo na kor, kjer pojejo ... kot ptički.

Radi pojemo in popestrimo marsikatero prireditve v okviru KS, pa tudi nedeljske maše in praznike. Z našim petjem se trudimo ohranjati ljudsko pesem in pevsko tradicijo v kraju ter jo predstaviti na tak način, da pritegne vsakogar, ki nas posluša.

Udeležujemo se nastopov v našem kraju, pa tudi izven. Bukovico in Volčjo Drago predstavljamo na različnih prireditvah, kamor nas povabijo (Vogrsko, Šempas, Ko-

stanjevica nad Novo Gorico ...). Nazadnje smo peli na zlati poroki in ob krstu, pa v Grgarju na mali božičnici. In prav od tam je k nam priromala božična sveča, kar pomeni, da bomo prihodnje leto (v januarju) gostitelji ravno mi.

Smo pred novim izzivom, kar nas izredno veseli. Veseli bomo, če se boste koncerta otroških pevskih zborov udeležili tudi vi. In veseli bomo tudi, če se nam septembra pridružijo novi, veseli, razigrani in predvsem glasni otroški glasovi. Tako kot v letošnjem letu, ko se nam je pridružila **Katarina** s kitaro. Tako da nas zdaj vodita kar dve učiteljici razigranega petja. Ti dve naši učiteljici razigranega petja pa še vedno med nas povabita **Lino**, ki jo gotovo vsi poznate. Lina spremlja Kričače s flavto in glasbi vdihne njeno mehko.

Kmalu se odpravimo na počitnice. Tiste **tadolge**, ko bomo nabirali školjke, poljke, barvo, moč in energijo za nove podvige. Pred tem pa zapojemo še na prvem svetem obhajilu v Bukovici 28. maja, saj

je za kar nekaj naših deklic ta dan veliko praznovanje.

Tisoč iskric smo prižgali, skupen slišali akord, dali smo največ, kar smo imeli – pesem veselo in radostno zapeli. ●

in Kričači

VS Lijak 1883 – Vogrsko praznuje 140. obletnico delovanja

V soboto, 13. maja, je v Podružnični osnovni šoli Vogrsko ob 20. uri potekal Slavnostni koncert **VS Lijak 1883 - Vogrsko**. Program koncerta je zaobjel časovnico glasbenega programa, ki so ga skozi zgodovino prepevali vogrinski pevci, in zaključil s programom VS Lijak 1883 - Vogrsko vse od priredb ljudskih pesmi do popevk in narodnozabavne glasbe. Pridružila sta se tudi pianist in harmonikaš **Miha Spačal** ter harmonikarica **Veronika Šuligoj**. Za zabavo je poskrbela humoristka **Pepca s Krasa**. Program je povezovala članica deželnega odbora ZSKD **Maja Humar**. Slavnostni govorec večera je bil evropski poslanec **Matjaž Nemec**. Govor je prispeval tudi podžupan Občine Renče-Vogrsko **Marko Švara**.

Vasja Juretič, predsednik sekcije VS Lijak 1883 - Vogrsko, je o zgodovini vogrinskega petja spregovoril: »Zgodbo vogrinskega moškega petja je davnega leta 1883 začelo 7 fantov: **Zanut Žižmond - Lorkov, Toni**

Gregorič - Govčerjev, Drejče Martelanc - Renškovec, Anton Žižmond - Lorkov, ki je bil tudi prvi pevovodja, **Drejčk Žižmond - Gendernov, Jože Marvin - Hmetačev** in **Peter Žižmond - Gendernov**. Leta 1884 je nastala tudi prva uradna fotografija 7 fantov, je pa res, da obstajajo notni zapisi iz leta 1877, ki dokazujejo, da se je zgodba vogrinskega petja dogajala že leta poprej.

V tem času se je zamenjalo kar nekaj generacij pevcev in pevovodij do današnjih dni, ko pred vami stoji devet članov moške Vokalne skupine Lijak 1883 - Vogrsko, ki skrbno in z vso predanostjo nadaljujemo tradicijo moškega petja na Vogrskem. Časi, v katerih so naši predhodniki začeli prepevali, niso bili enostavni, nenazadnje sta tradicijo petja zmotili tudi dve svetovni

vojni, ki pa petja na Vogrskem nista izkoreninili. V teh težkih časih so se zamenjale različne zasedbe (tudi mešani zbor), ne morem pa mimo dejstva, da so koronški časi močno zarezali tudi v delovanje trenutne zasedbe. A nismo obupali in moško petje na Vogrskem ostaja neizbrisen pečat. To dokazuje 140. obletnica neprekinjenega delovanja moškega petja na Vogrskem. Zato bi se radi trenutni pevci zahvalili in poklonili vsem našim predhodnikom in seveda pevovodjem, ki so pripomogli k ohranjanju moškega petja na Vogrskem.»

Zahvaljujemo se vsem, ki ste kakor koli pripomogli k pripravi in organizaciji koncerta. Srčna hvala našim gostom, Pepci s Krasa, govorcema podžupanu Občine Renče-Vogrsko Marku Švari in evropskemu poslancu Matjažu Nemcu, pianistu in harmonikašu Mihi Spačalu, harmonikarici Veroniki Šuligoj in povezovalki programa Maji Humar. Hvala našim družinam in prijateljem, ki nas ves čas podpirajo pri delu. Navsezadnje pa velika zahvala našim sponzorjem: Občini Renče-Vogrsko, Podružnični osnovni šoli Vogrsko, Osnovni šoli Ivana Roba Šempe-ter, Smodin d.o.o., vinarstvu Fornazarič,

AgroLiam d. o. o., Agrarii Koron Volčja Draga d. o. o., Pekarni Vintola, d. o. o., Pe- lozu, Vrtnarstvu Mil-Flor d. o. o., Frlanovi kmetiji in vsem vam, ki ste čas preživel v naši družbi.

V letošnjem letu ob obletnici pripravljamo sklop koncertov, ki se bodo odvijali na Vogrskem. Kaj več o tem sporočimo v naslednjih številkah glasila. ●

 Mojca Cej
 arhiv VS Lijak 1883 - Vogrsko

Napev – Odsev, revija poustvarjalcev glasbenega izročila 2023

V nedeljo, 26. marca, se je na odru tolminskega Kinogledališča odvil še drugi del Folklornega popotovanja po Severni Primorski skupaj s pevsko revijo Napev – Odsev. Gre za območno srečanje folklornih skupin in skupin ljudskih pevcev in godcev, ki ga organizira Javni sklad za kulturne dejavnosti.

Namen tovrstnih srečanj je prikazati in nagraditi najbolj kakovostne in reprezentativne koreografije odraslih in mladinskih folklornih skupin in poustvarjalnost vokalnih, inštrumentalnih in vokalno-inštrumentalnih zasedb ter spodbujati razvoj in kakovostno rast tovrstne produkcije. Prvih osem skupin se je s svojim programom predstavilo v Desklah, preostalih osem pa v Tolminu. Med slednjimi je na tolminskem odru prvič nastopila tudi **Vokalna skupina Vogrinke**.

Ideja, da se udeležimo revije Ljudskih pevcev, je že dolgo zorela v naši sredini. Bile smo že skoraj pripravljane, pa je vse za nekaj časa prekinila pandemija. Letos pa smo bile odločene, da se revije udeležimo. Pripravile smo 10-minutni zaokrožen program, ki smo ga poimenovali *Je mižerja, ma je vsegljeh lepu*. V sklopu tega programa smo zapele tri ljudske pesmi, dodale našo interpretacijo, harmonikaš **Egon** pa je še dodatno pripomogel k naši odlični izvedbi.

Po nastopu so vse skupine s strani strokovnih spremljevalk prejele oceno in napotke za delo v prihodnje. Program

pevskih in godčevskih skupin je spremljala **Ingrid Mačus**.

Strokovna spremljevalka je nastop VOS Vogrinke ocenila z naslednjimi besedami: »Nastop je deloval kot čudovita avtentična zaključena celota. Jasno je bilo razbrati, da pevke verjamejo v to, kar počnejo, da jih to veseli in da so rade skupaj. Ravno ta občutek skupnosti in skupnega ustvarjanja je mene osebno najbolj navdušil in menim, da je bil to tudi glavni ključ, s katerim so pevke odprle vrata dobre volje pri publiku. Verjamem, da bodo pevke s tem navdušenjem odpravile vse tehnične ovire, ki so seveda nujne za vrhunski nastop. Vsekakor pa so na tem nastopu pokazale, kako dragoceno je medsebojno sodelovanje, raziskovanje pristnega v domačem okolju in iskreno podajanje vsebine na odru.«

Dosegle smo 85 točk od skupnih 100 in se po mnenju selektorja uvrstile v najvišji

državni nivo. Vogrinke smo ponosne na ta dosežek, ki nam je dodal novega svežega zagona za nadaljnje delo. ●

 Alenka K.
 arhiv Vokalne skupine Vogrinke

Priprave na nastop.

Na odru v Tolminu.

Z glasbo v pomlad

Prvi letošnji interni nastop **Godbeniške šole Vogrsko** je bil na zadnji februarjski dan, 28. februarja, ob 17. uri v dvorani Podružnične osnovne šole Vogrsko.

Učenci vseh razredov godbeniške šole so se predstavili na različnih instrumentih, kot so saksofon, tolkala, prečna in kljunasta flavta, klarinet in trobenta. Nastop sta s tematiko, kaj vse praznujemo v februarju, povezovali učenki saksofona **Tia Rustja** in **Tinkara Šuligoj**. Od slovenskega kulturnega praznika, valentinovega do svetovnega dneva mokrišč, izvedeli pa smo še eno februarjsko posebnost – imamo tudi svetovni dan palačink. Vse nastopajoče je zato ob zaključku dogodka pričakalo sladko presenečenje, da so še bolj veselo in razigrano odkorakali naproti prvemu pomladnemu mesecu.

Ta interni nastop pa je bil poseben tudi zaradi nastopa učenca trobente **Tilna Saksida**, ki se je občinstvu predstavil s tremi tekmovalnimi skladbami, s katerimi se je isti teden, 3. marca, udeležil državnega tekmovanja mladih glasbenikov TEMSIG. Tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije poteka od leta 1972 vsako leto, zadnja leta v organizaciji Zveze slovenskih glasbenih šol in Komisije TEMSIG. Državno glasbeno tekmovanje med drugim skrbi za povezovanje in kakovostno rast in razvoj slovenske glasbene kulture, za prepoznavnost in odličnost slovenske-

ga glasbenega šolstva v mednarodnem okolju. Tekmovanje v posamezni disciplini poteka na vsaka tri leta, razporejeno je v starostne kategorije do 25. leta starosti.

Tilen Saksida se je s svojim nastopom na tem tekmovanju zelo izkazal in prejel

88,67 točke (bronasto plaketo), za kar mu čestitamo, kot tudi njegovemu mentorju **Nejcu Kovačiču**.

Petra Jarc
 arhiv Godbeniške šole Vogrsko

Čudovita glasbena dežela

V iztekajočem šolskem letu so imeli otroci, ki obiskujejo glasbene urice na Vogrskem, temeljito načrtovane in seveda tudi izpeljane raznovrstne glasbene dejavnosti. Dejavnosti so jih odpeljale v čudovito in edinstveno deželo – deželo glasbe. Poleg pevtja ter igranja na orffove instrumente in glasbene cevi, so ob in v glasbi ustvarjali, razvijali ritmični in melodični posluš, spoznavali instrumente in veliko izvedeli o pihalih, trobilih in tolkalih. Prisotni so bili na različnih nastopih, kjer so predstavili svoje

novi glasbeni znanje in se seznanili s pravili obnašanja na koncertih.

in Kristina Saksida

Z glasbeno pravljico Notna hiša so se otroci spoznali in se spoprijateljili z Debelušnim C, Suhim G, Nerodnim D, Športnim E, Hudomušnim F, Zaspanim A, Veselim H in njihovim Bratrancem C2.

Otroci, si želite spoznati nove pesmi in nove prijatelje? Si želite, da bi vas glasba odnesla daleč stran? Pridružite se nam, da se bomo skupaj odpeljali v čudovito pravljico deželo glasbe, kjer složno živita kraljica Melodija in kralj Ritem. Vabljeni.

Pet let Prostovoljnega gasilskega društva Renče-Vogrsko

Letos praznuje **PGD Renče-Vogrsko**, najmlajše gasilsko društvo v Sloveniji, peto obletnico operativnosti društva. Že v letu 2016 je **Štab CZ Občine Renče-Vogrsko** pod poveljstvom **Rajka Lasiča** sprejel sklep za začetek aktivnosti za ustanovitev Prostovoljnega gasilskega društva Renče-Vogrsko. Imenovan je bil odbor v sestavi **Drago Skomina** (vodja), **Miha Arčon**, **Marko Metlikovec** in **Bogdan Sošnja** z nalogo priprave vseh potrebnih aktivnosti za ustanovitev društva in pričetek zbiranja članov društva. Sledile so potrebne aktivnosti, tako formalne kot tudi neformalne, za pridobitev vseh potrebnih soglasij pri Gasilski zvezi Slovenije.

GVC-2, kar je bil pogoj za operativnost društva. PGD Renče-Vogrsko je s podpisom tripartitne Pogodbe o opravljanju javne lokalne gasilske službe z Občino Renče-Vogrsko in GZ Goriške 21. marca 2018 postalo operativno. Že v naslednjem tednu sta se moštvo in tehnika preselila včasne prostore (šotor) pri Goriških opekarnah, kjer si je društvo uredilo prostor za svoje delovanje. Društvo je pristopilo k nabavi potrebne opreme za nadgraditev najetega gasilskega vozila in nabavilo rabljeno poveljniško vozilo PV-1 od PGD Čepovan. Dodatno se je opremilo tudi z opremo za gašenje gozdnih požarov. Tako je izpolnilo potrebne zahteve za operativnost društva II. kategorije in izvajanje svojega poslanstva. V zadnjem kvartalu

V letu 2022 je aktivno sodelovalo na obsežnih intervencijah požara Kras 2022 vključno z gašenjem na italijanski strani – Socerb in Col. Nabavilo je tudi opremo za intervencije v primeru poplav in dodatno osebno opremo za gašenje gozdnih požarov.

Pri tem so nam poleg Občine Renče-Vogrsko izdatno pomagala donirana sredstva občanov, gospodarskih družb, društev in nevladnih organizacij ter subvencije države. V teku je priprava idejnega projekta in iskanje lokacijskih rešitev za nov gasilski dom. Društvo je redno opravljalo vse aktivnosti javne gasilske službe v občini. V letu 2022 je opravilo 68 intervencij. V vsem obdobju je skrbelo za dodatno izobraževanje gasilcev. Posebno pa se je posvečalo vzgoji mladine. Društvo ima danes 71 članov, od tega, štiriindvajset operativnih gasilcev, devet pripravnikov, štiriindvajset pionirjev in mladincev ter štirinajst ostalih aktivnih in podpornih članov.

Za ustanovitev in razvoj društva se zahvaljujemo vsem članicam in članom društva, Občini Renče-Vogrsko in aktualnemu županu **Tariku Žigonu**, bivšemu županu **Alešu Buciku**, bivšemu poveljniku CZ **Rajku Lasiču** in bivšemu podžupanu **Radovanu Rusjanu**.

Posebej se zahvaljujemo tudi našemu prvemu poveljniku društva Dragu Skomini, ki je skupaj z nami oral to ledino prostovoljstva v naši občini.

Hvala vsem velikim in malim sponzorjem, ki nam vsa ta leta stojijo ob strani, prav tako smo hvaležni vsem občankam in občanom, ki nas podpirajo z donacijami ob novem letu in nam pokažejo čast, da se udeležujejo gasilskih vesellic. Posebna zahvala pa gre za donirana sredstva v času požara Kras 2022.

Z gasilskim pozdravom na pomoč! •

 [Dragan Zorn](#)
 [arhiv PGD Renče-Vogrsko](#)

Društvo je bilo registrirano v Poslovni register Republike Slovenije 1. februarja 2017. Tekom leta 2017 so člani društva najprej opravili tečaj za gasilca pripravnika. Tečaj so opravili osemnajst kandidatov in dve kandidatki. V drugi polovici leta pa so svoje znanje nadgradili in štirinajst kandidatov je opravilo tudi tečaj za operativne gasilce. **Občina Renče-Vogrsko** je za društvo nabavila dvajset kompletov delovnih in intervencijskih oblek ter vozilo za prevoz moštva GVM-1. Od **KS Bukovica-Volčja Draga** je društvo v uporabo pridobilo pisarniške prostore za delovanje društva.

V začetku leta 2018 je najelo gasilsko vozilo za gašenje gozdnih požarov GVGP-1 od **PGD Čepovan** in izvedlo prvi redni Zbor članov PGD Renče-Vogrsko. V marcu 2018 je društvo od **Poklicne gasilske enote Nova Gorica** najelo gasilsko vozilo avtociстерno, ki jo je bilo potrebno nadgraditi v gasilsko vozilo

2018 se je društvo prednostno ukvarjalo z vzgojo mladih gasilcev in ureditvijo gasilskega doma na lokaciji Arčoni 3, kjer je bilo vloženi ogromno ur prostovoljnega dela. Otvoritev prostorov je bila 15. decembra 2018.

V letu 2019 so dokončno odkupili vozilo za gozdne požare GVGP-1 in izvedli razpis za nabavo novega gasilskega vozila AC25/60 ter podpisali pogodbo o financiranju nabave z Občino-Renče-Vogrsko.

V letu 2020 so prevzeli novo gasilsko vozilo MAN GVC-2 (GV AC 25/60 – po stari tipizaciji) in nabavili rabljeno gasilsko vozilo za gozdne požare TAM 110 GVGP-2. Izvedli so tudi prvo gasilsko veselico za naše občane. Sledi obdobje covid-19. Po obdobju covid-19 so ponovno obudili gasilski krožek in organizacijo gasilske veselice z namenom promocije PGD Renče-Vogrsko v naši občini in širši okolici.

Redni letni zbor PGD Renče–Vogrsko

V soboto, 18. marca, je **Prostovoljno gasilsko društvo Renče–Vogrsko** opravilo 6. redni letni zbor članov društva, ki je bil še posebej slovesen, saj je društvo praznovalo petletnico delovanja od operativnosti. Zbora so se udeležili tudi predstavniki sosednjih prostovoljnih gasilskih društev in sosednjih gasilskih zvez. Posebej smo bili veseli udeležbe predsednika sveta Severne primorske regije in člana upravnega odbora GZ Slovenije **Jožeta Dakskoblerja** ter predstavnikov GZ Goriške: predsednika **Simeona Kodeljje**, poveljnika **Andreja Ponikvarja**, tajnika **Simona Justina** in pomočnika poveljnika za tekmovanja **Branka Žorža**. Poleg stanovskih kolegov so se zbora udeležili tudi župan Občine Renče–Vogrsko **Tarik Žigon**, predsednik KS Bukovica–Volčja Draga **Mitja Gregorič** in bivši župan Občine Renče–Vogrsko **Aleš Bucik**.

Po izvolitvi organov zbora so predsednik, poveljnik in ostali predsedniki organov društva podali poročila za leto 2022. Sledila sta razprava in sprejem podanih poročil. V nadaljevanju so člani razrešili dosedanje funkcionarje v organih društva in izvedli volitve za novo petletno obdobje 2023–2028. Člani so za novo mandatno obdobje ponovno izvolili dosedanjega predsednika **Dragana Zorna** in poveljnika **Vasjo Mozetiča**. Sledila je podelitev priznanj, odlikovanj, zahval in napredovanj.

Društvena priznanja, odlikovanja in zahvale

Na predlog upravnega odbora PGD Renče–Vogrsko so bila priznanja srebrna in zlata čelada podeljena operativnim gasilcem in posameznikom, ki so aktivno sodelovali pri požaru Kras 2022. Priznanje srebrno čelado so prejeli naslednji aktivni udeleženci: **Vito Pregelj Sošnja**, **Lan Cuder**, **Anka Sošnja Pregelj**, **Nejc Pregelj Sošnja**, **Tanja Cuder**, **Blaž Kačič**, **Jožica Skomina**, **Mavricij Nanut**, **Aljaž Prelec**,

Rok Cuder, **Miha Arčon**, **Marko Metlikovec**, **Darko Skomina**, **Christian Furlan**, **Tadej Simčič** in **Tilen Skomina**. Priznanje zlato čelado so prejeli aktivni udeleženci, ki so bili prisotni pri požaru Kras 2022 več kot 10 dni: **Primož Arčon**, **Tadej Skomina**, **Vasja Mozetič**, **Jaka Stanič**, **Mitja Komel** in **Kris Mihevc**. Za vso podporo in oskrbo enot na terenu v vseh dneh požara Kras 2022 so prejeli priznanje zlato čelado tudi **Bogdan Sošnja** in Dragan Zorn.

Ob peti obletnici svojega delovanja in sprejetja v Gasilsko zvezo Goriške so na predlog upravnega odbora PGD Renče–Vogrsko društvena odlikovanja prejeli naslednji člani:

- Marko Metlikovec: kot soustanovitelj PGD Renče–Vogrsko ter za društveni razvoj in prepoznavnost društva
- Bogdan Sošnja: kot soustanovitelj PGD Renče–Vogrsko in kot mentor takrat novoustanovljenega društva ter za društveni razvoj in prepoznavnost društva
- Tadej Simčič: za uspešno vodenje in

usposabljanje kot mentor mladine v obdobju 2018 do 2022 ter za društveni razvoj in prepoznavnost društva

- Miha Arčon: kot soustanovitelj društva PGD Renče–Vogrsko, kot tajnik in namestnik poveljnika v obdobju 2018 do 2022 ter za društveni razvoj in prepoznavnost društva
- Vasja Mozetič: za uspešno vodenje operative kot poveljnik društva v obdobju 2020 do 2022 ter za društveni razvoj in prepoznavnost društva
- Dragan Zorn: za uspešno vodenje kot predsednik društva v letih 2018 do 2022 ter za društveni razvoj in prepoznavnost društva

Zahvalo za aktivno sodelovanje pri ustanovitvi Prostovoljnega gasilskega društva Renče–Vogrsko pa sta prejela naša člana **Aleš Bucik** kot bivši župan in **Rajko Lasič** kot bivši poveljnik CZ.

Priznanje gasilskih zvez – Gasilske zveze Goriške: priznanje gasilskih zvez tretje

stopnje so prejeli Rok Cuder, Blaž Kačič, Aljaž Prelec in Tilen Skomina, druge stopnje Tadej Skomina in prve stopnje Mitja Komel.

Priznanja in odlikovanja Gasilske zveze Slovenije: značko za dolgoletno aktivno delo v gasilstvu – dvajset let – in značko za dvajsetletno aktivno operativno delo je prejel Rok Cuder (prej gasilec v PGD Bovec), značko za desetletno aktivno operativno delo je prejel Blaž Kačič (prej gasilec v več društvih).

Gasilska zveza Slovenije je priložnostno odlikovanje gasilske olimpijade 2022 podelila poveljniku PGD Renče-Vogrsko Vasji Mozetiču, odlikovanje za posebne zasluge za življenjsko delo po 7. členu pravilnika o priznanjih in odlikovanjih v prostovoljnih gasilskih organizacijah pa Bogdanu Sošnji.

Podelitev napredovanj – činov

Čin pripravnika sta prejela **Dejan Stepančič** in Dragan Zorn. V čin gasilca so napredovali Lan Cuder, Christian Furlan, Nejc

Pregelj Sošnja in Vito Pregelj Sošnja. V čin gasilca prve stopnje so napredovali Kris Mihevc, Aljaž Prelec, Darko Skomina, Tilen Skomina in Jaka Stanič. V čin gasilec druge stopnje je napredoval Tadej Simčič. V čin nižjega gasilskega častnika je napredoval Miha Arčon.

V letu 2022 je 27 operativnih gasilcev opravilo usposabljanje za enajst vrst različnih specialnosti:

- varno delo z motorno žago: Mitja Komel, Kris Mihevc, Vito Pregelj Sošnja in Darko Skomina
- varno delo z motorno žago v nevarnih okoliščinah: Miha Arčon
- vodja čolna: Miha Arčon, Primož Arčon, Rok Cuder, Darko Skomina in Tadej Skomina
- reševalec na vodi: Tilen Skomina
- za tehnično reševanje: Vasja Mozetič in Tadej Skomina
- za delo z nevarnimi snovmi: Vasja Mozetič
- IDA tečaj: Rok Cuder, Kris Mihevc, Aljaž Prelec in Tilen Skomina
- modul A: Mitja Komel, Kris Mihevc in Tilen Skomina
- modul B: Tadej Skomina

- za prvega posredovalca: Rok Cuder, Tanja Cuder, Jožica Skomina, Tilen Skomina in Jaka Stanič
- za bolničarja: Christian Furlan

Zbor smo zaključili s prijetnim druženjem vseh udeležencev našega zbora. •

Dragan Zorn
 arhiv PGD Renče-Vogrsko

VELIKA GASILSKA VESELICA

Renče - 17. 6. 2023 ob 19^h

Ansambel STIL

POD ŠOTOROM / VSTOP PROST

Bogdan Sošnja – prejemnik odlikovanja za posebne zasluge

Gasilska zveza Slovenije je po 7. členu Pravilnika o priznanjih in odlikovanjih v prostovoljnih gasilskih organizacijah podelila odlikovanje za posebne zasluge **Bogdanu Sošnji** za življenjsko delo.

Bogdan Sošnja je 1. septembra 1970 vstopil v gasilske vrste v Čepovanu. Bil je mentor pionirjev in mentor mladine ter kot sodnik sodil na republiških tekmovanjih. Deset let je opravljal funkcijo desetarja in osem let poveljeval društvu, sodeloval je v vseh organih društva, upravnem odboru, poveljstvu in nadzornem odboru. Sodeloval je na vseh velikih požarih na Krasu, kjer je bil tudi vodja sektorjev. Kot šofer CE kategorije je dolga leta razvažal vodo po Banjški in Trnovski planoti, kot glavni vzdrževalec je skrbel za vozila in vsa oprema je pod njegovim budnim očesom delovala brezhibno. Je tudi velik ljubitelj

starin in zbiratelj stare gasilske opreme in je še danes soupravljevec gasilskega muzeja v Čepovanu. Kot ljubiteljski umetnik pa nas še vedno preseneti s kakšno svojo umetnino na račun gasilstva. Njegove slike ali umetniško oblikovani aranžmaji nam ob naših zborih društva krasijo naš prostor in pripomorejo k prijetnemu vzdušju.

V Občini Renče-Vogrsko je bil še pred ustanovitvijo gasilskega društva aktivni član štaba civilne zaštite, zadolžen kot svetovalec za požarno varnost. Bogdan je soustanovitelj našega društva **PGD Renče-Vogrsko**. Bil je mentor novoustanovljenega gasilskega društva, član poveljstva, član upravnega odbora in orodjar. Pomaga pri vzdrževanju vozil, opreme, prostorov in okolice gasilskega doma, saj je že od

začetka aktiven član pri obnovi in dozidavi gasilskega doma v Renčah. Kot veteran je bil v prvih gasilskih vrstah pri požaru na Krasu 2022. Je prejemnik bronastega in srebrnega znak – odlikovanja civilne zaštite. Je dober gasilski tovariš, na katerega se lahko zaneseš v vsakem trenutku. •

[in](#) [gasilke in gasilci PGD Renče-Vogrsko](#)

Tekmovanje GZ Goriške v gasilski orientaciji 2023

V soboto, 20. maja, je potekalo v Kostanjevici na Krasu Tekmovanje GZ Goriške v gasilski orientaciji 2023. Na tekmovanju je sodelovalo 34 ekip. Iz **PGD Renče-Vogrsko** je bilo prijavljenih pet ekip (tri ekipe pionirjev, ena ekipa mladink in ena ekipa mladincev).

Pionirji so dosegli naslednje uvrstitve:

- prvo mesto ekipa Renče-Vogrsko 1:

Anže Simčič, Matej Stepančič in Kristijan Taskov

- četrto mesto ekipa Renče-Vogrsko 3: **Kris Adamlje, Nik Nardin in Nik Marega**
- enajsto mesto ekipa Renče-Vogrsko 4: **Nik Škarobot, Enej Pregelj in Anej Mikuž**

Mladinci in mladinke so dosegli naslednje uvrstitve:

- peto mesto ekipa Renče-Vogrsko 2: **Zala Pregelj Sošnja, Kristina Taskov in Lana Žerjal**

- sedmo mesto ekipa Renče-Vogrsko 5: **Mark Arčon, Ernest Božič in Domen Faganel**

Ekipa pionirjev, ki je dosegla prvo mesto, se je udeležila Regijskega tekmovanja 3. junija v Kobaridu.

Čestitke vsem sodelujočim, njihovim mentoricam in mentorjem. •

[in](#) [gasilke in gasilci PGD Renče-Vogrsko](#)

Skupščina Gasilske zveze Goriške

V soboto, 15. aprila, je v Kulturnem domu Bukovica potekala redna letna skupščina **Gasilske zveze Goriške Nova Gorica**. Skupščine se je iz **PGD Renče-Vogrsko** udeležilo devet članov, od katerih jih je pet imelo glasovalno pravico.

Letos je bila volilna skupščina in sta bila za mandat 2023–2028 ponovno izvoljena stari predsednik **Simeon Kodelja** in poveljnik **Andrej Ponikvar**. Čestitke za dobro dosedanje delo in 100 % podporo vseh delegatov. Na skupščini je bilo poleg podelitve napredovanj podeljeno odlikovanje za posebne zasluge, ki ga je prejel **Bogdan Sošnja** iz PGD Renče-Vogrsko. Skupščine so se udeležili gostje iz pobratene **GZ Maribor**, **GZ Ajdovščina** in **GZ Nova Gorica-Šempeter**, vodja izpostave URSZR **Samuel Kosmač**, poveljnik in predsednik SPR **Stanko Močnik** in **Jože Dakskobler**, ki je tudi zastopal GZ Slovenije. Vsem prisotnim je lepo dobrodošlico izrekel župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**. Na letošnjo skupščino smo povabili

tudi **Iva Boscaro-la**, ki se je vabilu prijazno odzval, in se mu zahvalili za podporo, pomoč in finančno donacijo ob največjem požaru v Sloveniji, ki je bil na območju Krasa. V zahvalo in spomin mu je bila podeljena skulptura, ki je nastala po idejni zasnovi Bogdana Sošnje. Čestitke gredo tudi članici PGD Dornberk **Lauri Zorn**, ki je kot predsednica delovnega predsedstva lepo izpeljala skupščino. •

 Dragan Zorn,
povzeto po objavi
na Facebooku PGD
Dornberk
 arhiv PGD Renče-
Vogrsko

Živahno vzdušje pred zdravstvenim domom

Vaška tržnica v Renčah

Člani **Društva KUL-TU-RA Renče** smo poskrbeli, da je bilo v središču vasi spet pestro in veselo. V soboto, 1. aprila, smo na vaško tržnico povabili zainteresirane razstavljalce iz bližnje in daljne okolice.

Na stojnicah so se predstavili številni posamezniki in društva. Domiselni pro-

izvajalci so predstavili bogato ponudbo izdelkov od medov do suhih mesnin, sira, kozmetičnih preparatov, zeliščnih zvarkov, moke, bižuterije, pletenih in okrasnih izdelkov ... Prostor je nudil ugodno okolje za prijazno druženje, nakupovanje ali zgolj opazovanje stojnic in zbiranje informacij o predstavljenih izdelkih in aktivnostih društev. Dogodek je popestril obisk društva **Starodobniki Vipavske doline**, ki so

radovedne obiskovalce tudi popeljali na panoramsko vožnjo v zanimivih vozilih.

Vaška tržnica je v središču vasi pričarala živahno vzdušje, tako da se vidimo na naslednji tržnici, ki bo na sporedu 10. junija skupaj s tradicionalnim, tokrat že 8. kolesarskim Jurišem na Trstelj. •

 Vesna Pahor
 Jože Ropoša

Izlet članov Društva upokojencev Renče v Bosno in Hercegovino

Letošnji pomladni izlet je **Društvo upokojencev Renče** organiziralo od 4. do 6. maja. S seboj smo povabili tudi prijatelje in vsi skupaj smo se v zgodnjih jutranjih urah odpeljali proti Hrvaški.

Iz naše dremavosti nas je kmalu prebudil glas vodičke **Zdenke**, ki nam je opisala program ogledov prvega dne potovanja in napovedala prvi postanek ob kavici in krofu. Pot nas je vodila mimo Jasenovca, kraja zloglasnega koncentracijskega taborišča med drugo svetovno vojno, kjer je življenje izgubilo na tisoče ljudi. Mimo Banja Luke smo se zapeljali do mesta Jajce, kjer je bilo med drugo svetovno vojno zasedanje 2. kongresa AVNOJ. V stavbi, kjer je srečanje potekalo, je danes muzej. Jajce turistično slovi tudi po čudovitem slapu reke Pive, ki se nahaja v centru mesteca. Na nekaj kilometrov oddaljenem jezeru se nahajajo tudi znameniti mlinčki, ki so prava turistična atrakcija in smo si jih prav tako ogledali. Ob našem postanku v mestu smo se sprehodili še do katakomb ali podzemne cerkve, ki je vklesana v živo skalo, do Medved kule, frančiškanskega samostana in cerkve sv. Marije ter zvonika sv. Luke in ženske džamije. Celoten kompleks starega mesta pa zaokroža mogočna trdnjava, ki kraljuje nad mestom.

V večernih urah smo prispeli v Sarajevo, glavno mesto Bosne in Hercegovine. Z lokalnim vodičem smo se podali na ogled

starega mesta, džamije, hana, Vječnice, mesta, kjer sta bila ubita avstro-ogrski prestolonaslednik Franc Ferdinand in njegova žena. Večerjo smo si po lastni izbiri privoščili na sloviti ulici Baščaršiji, ki predstavlja stari sarajevski bazar ter zgodovinsko in kulturno središče mesta. Dan smo zaključili ob večernem druženju v hotelu, degustaciji vin družine Mozetič in petju.

Naslednji dan smo se prebudili v megleno jutro, vendar se je naša družina, polna pričakovanj, podala v nov dan dogodivščin. Najprej sta nas navdušila znameniti park na Ilidži in izvir reke Bosne, nato pa še postanek ob Tunelu rešitve (sarajevski vojni tunel), ki je bil v času obleganja mesta leta 1993 edina pot oskrbe za prebivalstvo Sarajeva. Dobra volja med potniki na avtobusu je prepodila še zadnje oblake

in pot smo nadaljevali proti mestu Konjic, kjer smo si ogledali dolga leta skrito skrivnost Titovega bunkerja. Ob postanku v Jablanici smo se ustavili pri mostu čez reko Neretvo, ki je bil postavljen za snemanje filma Bitka na Neretvi. Postanek smo izkoristili tudi za degustacijo renških šelamov, ki so jih izletniki prinesli s seboj in so bili ob kruhu iz krušne peči prava poslastica za naše želodčke. Dan se je že krepko prevesil v drugo polovico in po dolini reke Neretve smo se pripeljali do Mostarja, ki je znan predvsem po znamenitem starem mostu, vendar je mestece vredno ogleda tudi zaradi vseh drugih kulturnih in zgodovinskih znamenitosti. Prenočevali smo v Medžugorju, po katerem smo se nekateri sprehodili že po večerji, drugi pa so si za obisk kraja in bazilike izbrali zgodnje jutranje ure naslednjega dne.

Zadnji dan potovanja smo se ustavili še v Šibeniku, ki je najstarejše hrvaško obalno mesto na Jadranu. Biser njegove dediščine predstavlja šibeniška katedrala sv. Jakoba, ki je prava arhitekturna mojstrovina.

Pot domov nam je kar prehitro minila ob poslušanju glasbenih želja na valu Radia Renče in pripovedovanju vicev na avtobusu. Vsi smo si bili enotni, da smo preživeli tri čudovite dni ob skupnem druženju, sklenili nova poznanstva in spoznali marsikaj novega. Žal pa na izlet nista mogla njegova organizatorja **Stazica in Silvo**, ki sta tokrat z nami potovala le v naših mislih. Udeleženci izleta smo se poslovili z obljubo, da se na naslednjem potovanju zopet srečamo. •

Občni zbor Društva upokojencev Bukovica–Volčja Draga

V petek, 17. marca, je v kulturnem domu v Bukovici potekal občni zbor **Društva upokojencev Bukovica-Volčja Draga**.

Po ugotovitvi sklepčnosti ter izvolitvi delovnega predsedstva in overovateljev zapisnika je predsednica društva **Cvetka Saksida** predstavila poročilo o delovanju DU v letu 2022, potem pa nam je bilo posredovano še finančno poročilo in poročilo nadzornega odbora. Tokratnega občnega zbora se je udeležil tudi predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Severne Primorske **Zlatko Martin Marušič**. Pohvalil je delovanje našega društva, ki je lani praznovalo že 70. obletnico delovanja. Nato pa je naši članici **Albinca Pisk** v imenu Pokrajinske zveze DUSP podelil veliko plaketo kot priznanje za njeno dosedanje delo v društvu upokojencev. Marušič je v svojem govoru ob podelitvi poudaril, da je bila Albinca vseskozi gonilna sila delovanja DU in nikoli ji ni bilo težko ali odveč storiti česar koli dobrega za vse upokojence ali tudi občane naše občine. Žal se Albinca občnega zbora

in podelitve zaradi poškodbe ni mogla udeležiti, zato je plaketo v njenem imenu prevzela predsednica društva. Marušič je Albinca zaželel čim hitrejše okrevanje in poudaril, da si vsi želimo, da bi se čim prej vrnila v naše vrste in z isto delovno vneto še naprej pomagala pri delovanju DU. Podelitev velike plakete Albinca Pisk smo prisotni nagradili z velikim aplavzom. Za novega podpredsednika društva smo na zboru soglasno izvolili **Samuela Bašo**.

Za prijetno razpoloženje pa so na koncu poskrbele še **Citrarke** iz Nove Gorice.

Šest dni kasneje, 23. marca, pa smo predstavniki upravnega odbora **Franjo Ožbot, Jože Ropoša** in Cvetka Saksida veliko plaketo izročili Albinca Pisk na njenem domu. •

[in](#) [Jože Ropoša](#)

Deseto družabno dobrodelno srečanje

V nedeljo, 2. aprila, smo se člani **Konjeniškega društva Soča** zbrali na družabnem dobrodelnem srečanju ob jezeru v Volčji Dragi. Medse smo povabili konjenike, ljubitelje konj in narave Vipavske doline.

Vsak je s seboj prinesel nekaj za podzob in za žejo ter dobro voljo. Vreme je bilo lepo in v prijetnem ambientu smo se prijetno počutili. Pogovori so stekli o nadaljnjem programu društva, srečanjih, izkušnjah, zdravju živali, dobrih in slabih novicah. Glavni namen druženja je

zbrati prostovoljna sredstva in ta podariti nekemu, ki je potreben pomoči. Odločili smo se, da letos zbrana sredstva podarimo **Medobčinskemu društvu prijateljev mladine za Goriško**. •

[in](#) [Srečko Špacapan](#)

Šelamijada v Renčah

Renče so vas, kjer so šelami doma. Pridne roke domačinov, ugodna klima, znanje in tradicija, ustrezen prostor, veselje do dela (in še bi lahko naštevali) so sestavine, ki so potrebne, da je pridelan dober šelam. Po udeležbi na šelamijadah v zadnjih letih vidimo, da je kvalitetnih izdelkov v naših krajih na pretek.

barvo prereza, teksturo in seveda najpomembnejša vonj in okus. Po opravljenem delu so člani komisije izbrali najboljše tri šelame. Člani komisije so bili enotnega mnenja, da se je z leti kvaliteta izdelkov izjemno izboljšala. Vsekakor tudi zaradi organizacije takšnih dogodkov, kjer se lahko o kvaliteti svojih izdelkov pridelovalci odkrito pogovorijo, upoštevajo pa tudi uporabne nasvete članov strokovne komisije.

Prva tri mesta so po oceni strokovne komisije osvojili:

- **Primož Gulin**
- **Lučano Del Fabro**
- **Aneja Kante**

Prvo nagrado strokovne komisije za divjačinski šelam je prejel **Veljko Špacapan**.

Člani domačega **Društva za kulturo, turizem in razvoj** smo letos organizirali že štirinajsto šelamijado. Prireditev spodbuja in podpira pridelovalce, da ohranjajo ta lep običaj in tako prispevajo pomemben del h kulinarični ponudbi v domačem kraju in tudi širše.

Šelamijado smo začeli dopoldan, ko so tekmovalci v renški dvorani oddali svoj šelam. Prejeli smo kar 29 šelamov, od tega štiri divjačinske. Člani strokovne komisije, ki so jo sestavljali **Cvetko Dominko, Adam Stibilj in Alan Hladnik**, so opravili strokovni del ocenjevanja šelamov. Vsakemu šelamu so podelili točke za zunanji videz, sestavo prereza,

V poznem popoldnevu smo šelamijado odprli za obiskovalce. Ti so si šelame lahko ogledali, jih seveda tudi poskusili in jih ocenili, tako da so na listek napisali številko najboljšega šelama.

Ko smo vse šelame razrezali, smo zaključili z ocenjevanjem. Sledila je razglasitev rezultatov in obdaritev vseh tekmovalcev in najboljših šelamov. Vsi tekmovalci so prejeli priznanje in spominsko nagrado. Prvi trije najboljši tekmovalci po oceni strokovne komisije in po oceni občinstva pa so bili še posebej nagrajeni s praktičnimi nagradami, ki so jih prispevali naši sponzorji, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Prva tri mesta po oceni občinstva pa so osvojili:

- **Radovan Jelerčič in Borut Zorn** (zbrala sta enako število glasov)
- **Srečko Kerševan**
- **Peter Vidič**

Prvo nagrado občinstva za divjačinski šelam je prejel **Dušan Kerševan**.

Čestitke nagrajencem in vsem tekmovalcem za odlične šelame. Želimo si, da bi lahko tudi drugo leto ocenili in poskušali bogato bero ravno prav zrelih domačih šelamov. •

 Janja Lipušček
 Bogo Rusjan, Martina Gleščič in Jože Ropoša

Fedor Bernard – vedenjski zgled in čudoviti glas Provoxa

Kar zdrvelo mi je teh nekaj let, ki smo jih skupaj preživeli v tej posebni zborovski bratovščini, ki so jo pred davnimi časi poimenovali s **Provox**. **Fedor** in **Muri** sta bila najbolj zaslužna, da sem postal del prav tega pevskega zbora. Zlasti Fedor, ker je bil pač bariton, kamor sem prestopil iz basovskega dela tonske lestvice. Kdor je to moral kdaj storiti v svojem pevskem življenju, ve, da je prevajanje težavno – kot da začneš od samega začetka pevske kariere. Toda na svoji levi sem imel fenomenalnega baritonista, pevca in prijatelja Fedorja in vse je bilo lažje ...

V teh nekaj letih sem tudi spoznal, kaj Fedor nam v Provoxu pomeni. Kot Fedor baritonist. Že tako je ta družčina zdaj vedno bolj zrelih (lahko bereš tudi osivelih) mož zbor prijateljev, ki pojejo in dihajo kot eno, toda Fedor je bil več kot to. Ne samo nam, ki pojemo baritonsko, temveč vsem je bil steber, na katerem smo sloneli tonsko in barvno, predvsem pa z dosledno zvestobo Provoxu. Čeprav je bil tudi član okteta Vrtnica, ki je obredel pol sveta in s svojo baritonsko, a svetlo barvo glasu s svojimi soli osrečeval publiko na vseh celinah, je bil Fedor tisti, ki je s svojim vedenjskim zgledom in čudovitim glasom tudi Provox nesebično in neponovljivo bogatil. Do zadnjega.

Vsem pevcem Provoxa bo ostal v spominu naš zadnji skupni nastop s Fedorjem na

novoletno-božičnem koncertu v renški cerkvi. Komaj toliko moči je še imel, da je odpel svojo solistično zavezo. Brezhibno, čeprav se je po odpeti pesmi skoraj sesedel od slabosti. Tudi tokrat pred koncertom ni pustil dvoma, da bo svoje opravil. Kot je potem dejal naš dirigent **Matej**: »Fedor ni nikoli odrekel pomoči, ko je bilo potrebno ...«

Imeli smo čast, da smo peli s Fedorjem in da nas je imel za svojo družčino. Hvala, Fedor. ●

 Edi Prošt
 osebni arhiv

Izzvenela je Fedorjeva visoka pesem lepote in poetike

Čistokrvni Gorenjec, če smem tako reči, se je na Goriškem kmalu in imenitno udomačil in pognal korenine s številnimi nepozabnimi prijateljstvi. Postal je pravi Renčanc, še bolj tudi Torilc, na kar je bil še posebej navezan in ponosen. Tudi Renčani smo njemu in Hemi hvaležni, da sta našo vas izbrala za svoje domovanje.

Ob prihodu sta se dejavno in nesebično vključila v živahni utrip kraja, oba sredi iskanja in služenja lepoti in umetnosti. Ko je Fedor zapel, ko je zaigrala njegova kitaro, bodisi ob veselih, slavnostnih ali žalostnih dogodkih, je njegov briljanten bariton izpolnil in oplemenitil prostor in omrežil srca poslušalcev.

Darovi, ki jih nosimo v sebi, so največkrat naši brezimni sopotniki, a jih vendarle skušamo ujeti v pristnost bivanja, trudimo se, da bi jih naredili razpoznavne in naše, in včasih se nam posreči, da jim ukrademo trenutek večnosti. Najbrž danes še bolj vemo in občutimo, kako blizu visoki pesmi lepote sta nas popeljala žametna melodičnost Fedorjevega glasu in prijetna, nalezljiva ubranost poetike in njegovega značaja.

Hvala ti, Fedor, za vse, kar si slehernemu med nami in naši skupnosti dal kot človek in umetnik, hvala ti za vsak trenutek, saj si nam s svojo pesmijo lepšal življenje. Ko sem te poslušal, se mi je včasih zdelo, kakor bi bil med nami spet slavček, Goriški slavček. ●

 Radivoj Pahor

Pričakovanje vojne v naših krajih leta 1909

Anica Žemlja se je sredi leta 1909 že povsem navadila na življenje v Volčji Dragi. V prostem času je hodila na dolge izlete in večkrat jo je prišla obiskat tudi mama iz Ljubljane.

Z možem sta urejala vrt, vlagala sadje in si pripravljala ozimnico. Vendar ko sta bila na obiskih pri bližnjih prijateljih, je beseda večkrat nanesa tudi na Italijo. Predvsem med bolj izobraženimi prebivalci naših krajev so takrat večkrat potekali pogovori o nevarnosti z zahoda in živeli so v nelagodnem pričakovanju, da se bo kmalu začela vojna z Italijo, na kar so se tudi pripravljali. Tedanji časopisi pa so zelo skopo poročali o tej nevarnosti. Našel sem le članek v časopisu *Naš list*, in sicer v številki 9 s 27. februarja 1909, ki omenja možnost vojne z Italijo; v njem omenjajo vojne priprave, o katerih tedanji časopisi ne smejo pisati. Zaradi tega so že leta 1909 na železniški postaji v Volčji Dragi začeli graditi dodaten tir, ki bi ga uporabljali v primeru vojne z Italijo. Saj je bila že po tedanjih vojaških načrtih ta postaja zelo pomembna tako za logistične potrebe kakor tudi za prevoz vojaštva proti fronti. Ravno tako so nameravali iz Volčje Drage odvažati tudi ranjene vojake v zaledne bolnišnice. In nekaj let kasneje so se ti

načrti tudi uresničili. V tem obdobju je bilo v Italiji prisotno močno iredentistično gibanje, ki je želelo združiti vsa italijanska ozemlja, v katerih je živel italijanska manjšina, še posebno tista, ki so bila pod Avstro-Ogrsko. Najbolj viden predstavnik tega gibanja je bil Giuseppe Garibaldi.

Iredentisti so poskušali tudi ubiti cesarja Franca Jožefa med njegovim obiskom v Trstu. Neuspešen atentat nanj je leta 1882 naredil Guglielmo Oberdan. A na ženo Franca Jožefa, cesarico Sisi, je italijanski iredentist Luigi Lucheni 10. septembra 1898 v Ženevi naredil uspešen atentat, tako da ji je pilo zabodel naravnost v srce. Vsi ti dogodki so nakazovali, da bo prej ali slej prišlo do vojne z Italijo.

V tem vzdušju je Anica 21. septembra 1909 pisala sestrični Ferdinandu Omejčevi v Ljubljano:

»Pri nas smo za enkrat pospravili kovčke in torbice in začeli zopet redno življenje. A kak manjši izlet upamo še vedno napraviti, kljub temu, da je že parkrat potegnili

burja. Nameravano potovanje odložili smo na poznejši čas, ker moj mož sedaj ne dobi dopusta. Je namreč zopet velik prevrat na postaji, ker grade novi tir za slučaj vojne. Bo pa pri nas glavno križališče vojaških vlakov. Kakor splošno govore je vojna zagotovljena in sicer za leto 1912 z Italijo. No, pa se lahko še kaj spremeni. Vsekakor se Vam v središču domovine ni ničesar bati; a obmejnim Slovencem bo že bolj trda predla. Če vzame Lah Gorico – kar ni izključeno – bomo morali pobrati šila in kopita. A kdo bi mislil tako daleč ...«

✍ in 📷 Jože Ropoša

Madžarski prostovoljci na vojaškem pokopališču v Volčji Dragi

V ponedeljek, 17. aprila, so člani madžarskega prostovoljnega društva obiskali pokopališče iz časa prve svetovne vojne v Volčji Dragi. Ti prostovoljci vsako leto vsaj enkrat obišejo naše pokopališče, prihajajo pa iz mesta Gödöllő, ki je dobrih 30 km oddaljeno od Budimpešte.

Ob vsakem obisku običajno pokopališče tudi dodatno urejajo, ob tokratnem obisku pa so postavili 31 nagrobnih plošč z imeni padlih vojakov, ki so tu pokopani. Podatke o padlih iščejo največ po zgodovinskih knjigah in jih dodatno preverjajo

še po matičnih knjigah. Pri tokratnem obisku pa so tudi očistili nagrobne spomenike in piramido. Njihovo društvo vodi **Sándor István**, prevajalec pa je profesor dr. **József Tóth** z univerze v Budimpešti. Na pokopališču v Volčji Dragi so pokopani

predvsem vojaki 76. pehotnega polka (i. r. 76) iz madžarskega mesta Sopron (nem. Ödenburg) in njegove okolice. Ti vojaki so padli predvsem v 10. in 11. ofenzivi na območju Bilj in Vrtojbe. Po koncu prve vojne pa so bili prekopani na to pokopališče tudi vojaki iz bližnjih manjših pokopališč oziroma grobov. Madžarski prostovoljci že vrsto let obiskujejo vojaško pokopališče v Volčji Dragi. Povedali so mi, da bodo zopet prišli v juliju, ko bodo obiskali tudi pokopališče v Vižintinih (Visintini), to je vas na doberdobskem bojišču. ●

✍ in 📷 Jože Ropoša

Anton Bajc

Letos mineva 120 let od smrti nadučitelja **Antona Bajca**, ki je služboval v Renčah skoraj štiri desetletja. Bil je milega značaja in s svojim delom je pustil trajen spomin pri Renčanih. Poleg tega, da je bil učitelj, je bil tudi ustanovitelj in vodja zidarske šole, ki je izobrazila mnogo dobrih zidarjev, takrat poznanih daleč naokoli. In ti so s svojim delom mnogo prispevali k razvoju Renč in okoliških krajev.

VSAK POBRATIN TVOJ UČITELJ
SOLZE BRIŠE OB GOMILI,
BIL SI NAM PRIJATELJ MILI,
DECI VZORNI BIL VZGOJITELJ !

NAPIS NA PRIZMI SPOMENIKA

Anton Bajc se je rodil 22. januarja 1845 v Šempasu. Bil je sin prvega šempaškega učitelja, ki je bil dalj časa tudi župan. Osnovno šolo je končal doma, nato pa končal tri razrede goriške realke z odličnim uspehom. Študij je nadaljeval na učiteljskišči v Gorici in končal šolanje leta 1864. Najprej je služboval v Gradisču ob Soči (Gradisca d'Isonzo), nato pa je bil premeščen v Renče, kjer je poučeval

38 let. Renčani so ga zelo spoštovali. Dolga leta je bil občinski starešina, tajnik, blagajnik in organist, zadnja leta svojega življenja pa je bil tudi podžupan. Njegovo zdravstveno stanje se je poslabšalo po smrti sina, ki je naredil samomor 15. septembra 1902 v Ljubljani. Sin se je za to žalostno potezo odločil, ker ni naredil popravnega izpita iz nemškega jezika. Antona Bajca je to zelo prizadelo in umrl je nekaj mesecev za njim, 29. januarja 1903. V časopisu *Gorica* so 31. januarja 1903 v številki 9 objavili, da je umrl 29. januarja ter da bo pogreb 31. januarja. Vest o smrti in pogrebu nadučitelja Bajca je med drugim objavil tudi *Slovenski narod* 7. februarja 1903. V *Učiteljskem tovarišu* št. 7 pa so 1. marca 1903 zapisali: »Anton Bajc, smrtni angel je prihitel v vrste goriškega učiteljstva in nam uplenil enega izmed najodločnejših tovarišev ...«.

Na renškem pokopališču je bilo 18. junija 1903 odkritje nagrobnega spomenika Antonu Bajcu. Kako je potekalo, so opisali v časopisih *Soča* in *Učiteljski tovariš*. Vlak je iz Gorice odpeljal ob 9.10 do Volčje Drage, da so lahko vsi pravočasno prišli v Renče. Po maši je najprej zapel renški pevski zbor pod vodstvom nadučitelja **Rudolfa Vižintina**. Z Vižintinom so prebivalci Renč dobili dobrega naslednika pokojnega Bajca. Zatem je **Edvard Prinčič** s čustvenim govorom razžalostil srca prisotnih in zvabil na lica prenekatero solzo. Še posebej so bile užalostene žena, vdova, in njegovi hčerki. Na nagrobniku je bil napis z rojstnimi podatki, na prizmi spodaj

pa so bile vklesane črke z besedilom, ki je poudarilo veličino pokojnega Antona Bajca (glej sliko). Istega dne pa so v Renčah ustanovili tudi podružnico Goriškega okrajnega učiteljskega društva za goriško okolico. Nagrobni spomenik Antona Bajca še vedno stoji na renškem pokopališču in ob tej obletnici bi bilo primerno, da bi ga posebej počastili. ●

✍ in 📷 Jože Ropoša

Svetozar Borojević

Ob omembi 1. svetovne vojne, natančneje bojov na soški fronti, se vedno omenja tudi ime **Svetozarja Borojevića**. Kdo je bil in zakaj je postal spoštovan junak ofenziv na Soči?

Feldmaršal Svetozar Borojević von Bojna se je rodil na Hrvaškem 13. decembra 1856 v kraju Umetići pri Kostajnici. Da je bil to njegov rojstni kraj, je trdil tudi sam. Rodil se je v pravoslavni družini krajišnega častnika Adama, ki je bil nadporočnik. Zase je vedno govoril, da je pravoslavni Hrvat. Čeprav se v nekaterih virih kot njegov rojstni kraj pojavljajo tudi Mečenčani pri Kostajnici, je po zadnjih ugotovitvah v Mečenčanih njegov oče Adam kupil zemljo in zgradil hišo šele po njegovem rojstvu. Svetozar je osnovno šolo obiskoval v Zrinu. Imel je še brata in sestro. Ko je končal osnovno šolanje in dopolnil deset let, so ga poslali v nižjo vojaško realko v Kamenici pri Petrovaradinu. Odhoda naj bi se branil, ker ni želel od doma. Po končanem šolanju na nižji vojaški realki je šolanje nadaljeval na višji vojaški realki v Kisegu/Köszegu (Madžarska). Po končanem šolanju je bil poslan v Ogrski 52. pešpolk. Leta 1878 je sodeloval v bojih pri osvajanju Bosne in Hercegovine; tam je bil že odlikovan s križem za vojne zasluge (*Militärverdienstkreuz*) zaradi uspehov pri Kaknju, Kolotiću, Visokem in ob okupaciji Sarajeva. Po tem se je njegova vojaška kariera samo strmo dvigala. Leta 1882 so ga nadrejeni poslali na vojaško šolo na

Dunaju (k. u. k. *Kriegsschule*). Med letoma 1887 in 1891 je na Terezijanski vojaški akademiji v Dunajskem Novem mestu (Wiener Neustadt) predaval taktiko, vojaško organizacijo in vojno zgodovino. To nam pove, da je bil zelo studiozen in izobražen. Leta 1892 je dobil čin generalštabnega majorja, leta 1904 pa je bil povišan v generalmajorja. Zatem je prevzemal mnoge vojaške naloge in zasedal visoke vojaške položaje ter napredoval po poveljniški hierarhiji. Pred začetkom prve svetovne vojne je že leta 1912 dosegel čin generala pehote in bil poveljnik 6. korpusa v Košicah. Svojo sposobnost odličnega poveljnika in taktika pa je dokazal med 1. svetovno vojno. Ob začetku vojne leta 1914 je bil s svojim VI. armadnim zborom poslan na rusko fronto. Že 12. septembra pa je prevzel poveljevanje 3. avstro-ogrski armadi in zaustavil rusko ofenzivo na Karpatih ter rešil trdnjavo Przemysl. Kasneje je ta trdnjava vseeno padla v ruske roke. Z vojno napovedjo Italije 23. maja 1915 pa se odprla nova fronta, ki jo je morala braniti avstro-ogrsko vojska. Na to novo bojišče je bil poslan Borojević in tako 27. maja postal poveljnik 5. armade (pozneje znane kot Soška armada). Takoj po prihodu v Ljubljano, 27. maja 1915 ob 15. uri, je obvestil poveljstva XV. in XVI. korpusa, da morajo brezkompromisno

braniti položaje na Soči in se ne smejo umakniti brez njegovega dovoljenja. Za svoj štab je izbral Postojno. In za slovensko ozemlje je predvsem pomembno dejstvo, da se je odločil, da bo branil Avstro-Ogrsko monarhijo na Soči in s tem je obvaroval precejšen del Slovenije pred vojaškim uničenjem. Njegova odločitev je bila v nasprotju s prvotnim načrtom načelnika generalštaba avstro-ogrsko vojske Conrada von Hötzendorfa, ki je nameraval monarhijo braniti na Koroškem, Štajerskem, v dolinah rek Save in Drave, torej globoko na slovenskem ozemlju. Borojević v svojih spominih opisuje, da je ob vojni napovedi imela Avstro-Ogrska na razpolago le šest divizij, Italija pa štiriindvajset divizij, kar je bila več kot očitna premoč. Vendar pa italijanska vojska ni izkoristila te prednosti in je napadala skrajno previdno in počasi. To je omogočilo Borojeviću, da je na bojišče pripeljal dodatne enote in utrdil obrambne linije. Borojević je s svojimi enotami zadržal enajst italijanskih ofenziv in kljub velikim žrtvam se je frontna linija premaknila le minimalno. Od zastavljenih več ciljev je Italijanom uspelo osvojiti le mesto Gorica. Njegovi podrejeni vojaki ga v svojih spominih opisujejo kot nepopustljivega in strogega poveljnika z velikim občutkom za situacijo na terenu. Uspešno je sodeloval tudi v 12. ofenzivi;

v njej je avstro-ogrsko armada (skupaj z nemško) italijansko vojsko premagala in jo pregnala vse do reke Piave. Tudi med prvo svetovno vojno je napredoval, saj je bil 1. maja 1916 povišan v generalpolkovnika, nato pa je 1. februarja 1918 dobil še čin feldmaršala.

Bil je prvi in edini nenemški (slovanski) feldmaršal v avstro-ogrski vojski. Med svojo vojaško kariero je dobil mnogo odlikovanj. Po koncu 10. ofenzive mu je najpomembnejše med njimi osebno podelil cesar Karl I., in sicer 2. junija 1917 najvišje avstro-ogrsko odlikovanje, poveljniški križ vojaškega reda Marije Terezije. Podeljeno mu je bilo na Opčinah pri Trstu. Med Primorci je bil Borojevič zelo priljubljen, saj je postal častni občan mnogih občin, med njimi tudi tedanje občine Renče. Ravno tako so v njegovo čast postavljali različne spomenike in obeležja. Med njimi so tudi Borojevičev stol pri Lokvici (kamniti stol so vojaki sicer postavili za nadvojvodo Jožefa), obelisk ob cesti med Trnovskimi vrati in Grudnico, spomenik pri cerkvi v vasi Kopriva na Krasu, spominski vodnjak vzhodno od Rožne Doline, ki ga je krasil napis »*Generaloberst Borojevič Brunnen*« in Borojevičeva krožna pot pri Postojni (sprehajalna pot). Na novo pa je bil leta 2016 postavljen spomenik Borojeviču na

Prevali pod Sveto Goro. Poleg vseh vojaških uspehov pa ga je v življenju doletela tudi osebna tragedija. Sin Friderik (Friedrich) je 28. septembra 1918 utonil, ko naj bi padel z dravskega mostu v Mariboru v naraslo reko Dravo. Bil je gojenec (kadet) vojaške realke v Mariboru. Naredil naj bi samomor, ampak njegova smrt je ostala zavita v tančico skrivnosti. Avstro-Ogrska monarhija je razpadala in 24. oktobra 1918 so Italijani sprožili veliko ofenzivo, ki je pomenila dokončen konec Avstro-Ogrske. Ena izmed zanimivosti je, da so jo sprožili 24. oktobra, na obletnico italijanskega poloma pri Kobaridu (v 12. ofenzivi). Borojevič se je umaknil na Vrbo ob Vrbskem jezeru in izstopil iz vojske. Njegov vlak z osebnimi stvarmi se je ustavil v Kranju, kjer so ga izropali. Da pa je ostalo vsaj nekaj dokumentov in zemljevidov iz Borojevičevega štaba, gre zasluga tedanjemu kranjskemu dekanu Antonu Koblerju, ki se je zavedal pomembnosti teh dokumentov in jih je shranil. Danes so v Arhivu Republike Slovenije. Ob koncu vojne je svoje usluge za ohranitev monarhije Borojevič ponudil cesarju Karlu I., vendar je cesar 11. novembra odstopil od vseh vladarskih dolžnosti in vodenje prepustil vladi. Nastala je Republika Nemška Avstrija. Borojevič je ponudil usluge tudi novonastali Državi SHS, ki pa je njegovo ponudbo zavrnila.

Želel se je preseliti v Zagreb, a je zaman čakal na odgovor. Tako je zagrenjen in brez finančnih sredstev ostal v Vrbi. Edini dohodek mu je bila renta (pokojnina) od poveljniškega križa vojaškega reda Marije Terezije. Po pripovedovanju njegove žene je Svetozar vsak dan odhajal na sprehod v bližnje gozdove in tam premišljeval ter žaloval za pokojnim sinom. Od njegove smrti si ni več opomogel. Za posledicami kapi je umrl v celovški bolnici 23. maja 1920 in pokopali so ga na celovškem pokopališču. Čez pol leta pa so ga prekopali na dunajsko mestno pokopališče, v grob št. 62 v Novih arkadah, desno od cerkve sv. Karla Boromejskega. Pogreb je plačal sam Karl I., zadnji avstrijski cesar, takrat v izgnanstvu. Udeležila se ga je zelo velika množica ljudi, ki so prišli od blizu in daleč.

Člani **Društva soška fronta** smo 4. maja obiskali njegov grob na dunajskem pokopališču, kjer smo položili venec in tako počastili malega moža velikih dejanj, ki je krojil vojno zgodovino prve svetovne vojne na območju sedanje Slovenije. Naj počiva v miru. Tu sem opisal le nekaj drobtinic iz življenja feldmaršala Borojeviča, a upam, da sem vam ga tako nekoliko bolj približal. •

 in Jože Ropoša

POVEDALI SO NAM

Spomini Erneste Masten, drugi del

Ernestin oče Ivan in ostali sorodniki so se v domačo hišo v Volčji Dragi vrnili iz begunstva že leta 1918, še pred koncem prve svetovne vojne. V času begunstva jih je stiskalo pri srcu in skrbelo, ali bodo našli še celo domačo hišo in ali se bodo lahko takoj vselili.

Ivan Merljak - Netko je na prvi ogled domačega kraja odšel že v prvi polovici decembra 1917 skupaj s svakinjo **Kristino**. Do Prvačine sta se pripeljala z vlakom, od tam naprej pa sta do Volčje Drage hodila. Ko sta prišla v domačo vas, ju je pričakal zelo žalosten pogled. Skoraj vse hiše so bile poškodovane ali porušene. Hiša na Gmajni pa ni bila močno poškodovana, ker se skriva za hribom, in ravno tako je bila v dokaj dobrem stanju tudi hiša od **Feliste**. S Kristino sta ugotovila,

da bi se z majhnim popravilom domači tu lahko začasno nastanili. Ko pa sta iskala kakšno hrano ali kaj koristnega po vojaških rovih, bunkerjih in kavernah v bližini, nista našla nič uporabnega.

Vrnila sta se nazaj na Dolenjsko in ostalim poročala, kakšno je stanje doma. V začetku februarja 1918 se je del družine odločil, da se vrne domov v Volčjo Drago. Najprej se je vrnil oče Ivan skupaj z Ivanom Merljakom in še z nekaterimi ženskami. Kupili so vozne karte do Prvačine in do Senožeč so se peljali z vlakom. Tu pa so na vlak vstopili vojni orožniki in jih nagnali z

vlak, ker niso imeli dovoljenja za vstop v vojno cono. Zato so morali pot do Volčje Drage nadaljevati peš. Med potjo so spali pri dobrih ljudeh, ki so jih bili pripravljene vzeti pod streho. Oče Ivan, ki je bil invalid, je zelo težko hodil in zadnje kilometre so mu morali pri hoji zelo pomagati. Ko pa

so prišli do opekarne Koglotovih (današnji Martex), je povsem omagal in ni mogel dalje do doma. Prenesli so ga do Felistine hiše, kjer je ležal še naslednji dan. Šele ko si je nekoliko opomogel, je lahko šel do njihove hiše na Gmajni. Ko se je približeval domači hiši, je videl, da se na območju, kjer so pred vojno imeli hlev, nekaj belega močno blešči. Ugotovili so, da je vojska v njihovem hlevu postavila majhno bolnišnico (obvezovalnico) in jo obložila z belimi ploščicami. Verjetno so tu izvajali tudi manjše operacije ranjenih vojakov. Na srečo pa je bila njihova hiša le malo poškodovana in zato takoj vseljiva. Seveda jih je čakalo še mnogo pospravljenj in čiščenj, ampak bili so doma. Takrat so domačini po

okoliških barakah, ki jih je zapustila vojska, pobirali gradbeni material in si tako urejali domove. Ernestina mama pa je ostala doma na Dolenjskem in je prišla v Volčjo Drago šele leta 1925. Z očetom Ivanom sta se poročila 21. februarja 1925 in si tu ustvarila družino.

Povzeto po dnevniku Ivana Merljaka - Netkota, ki ga hrani **Vanda Ožbot**, in pripovedi Erneste Masten. ●

✎ in 📷 Jože Ropoša

Spomini Mire Žižmond

Konec marca sva z **Alešem Furlanom** obiskala **Miro Žižmond (roj. Furlan)** z Vogrskega. Mira naju je zelo lepo sprejela in nama povedala precej zanimivih zgodb iz svojega življenja.

Od bližnjih svojcev ima le še brata, ki živi v Nemčiji. Pokazala nama je tudi veliko fotografij iz časov svojega otroštva in mladosti. Miro sem obiskal pred kratkim še enkrat, po njenem rojstnem dnevu, ki ga je praznovala 1. maja. Rojena je bila leta 1925 v hiši, kjer živi še danes, in težko bi ji človek prisodil 98 let, ki jih je izpolnila pred kratkim. Hiša, v kateri stanuje, je nekoč spadala v kompleks gradu, ki je stal na mestu, kjer je danes šola. V njeni hiši je

prebivala služinčad in tu je bilo tudi gospodarsko poslopje, v spodnjih prostorih pa je bila štala za živino. Po Mirinem pripovedovanju naj bi bila ta hiša stara okoli 400 let. A prva svetovna vojna ni prizanesla niti Vogrskemu, kjer so bili tudi grad in precej hiš poškodovanih. Domačini pa so morali po padcu Gorice v avgustu 1916, ko se je vojna linija premaknila na drugo stran reke Soče in s tem proti spodnji Vipavski dolini, v begunstvo. Kakor sta ji pripovedovala oče in mama, so jih v krajih, kjer so živeli kot begunci, zelo lepo sprejeli. Družina očeta **Ivana Furlana** je živela v Šentjerneju, mama **Angela** in njena družina pa v Mirni na Dolenjskem. Po koncu vojne so se, takoj ko je bilo to mogoče, vrnili domov in takoj začeli obnavljati domove. Mama Angela je izhajala prav iz te hiše, v kateri še danes živi gospa Mira. Oče in mama, ki sta se poročila leta 1925, sta kasneje z obnovo hiše nadaljevala. Na priloženih fotografijah je Mira kot otrok in danes. Na skupinski fotografiji sta njena nona

(četrti z leve proti desni) in nono (peti z leve proti desni), ki sta bila fotografirana pred sosednjo hišo, kjer je danes osmica Pri Mimici. V eni od prihodnjih števil *Občinskega lista* pa bom opisal še nekatere njene spomine. ●

✎ Jože Ropoša
📷 Jože Ropoša in Mira Žižmond

20 let organizirane športne vadbe za odrasle na Vogrskem

Zdrav življenjski slog in skrb za dobro počutje morata biti del vsakdanjika vsakega človeka. Zastavljene cilje je lažje dosegati, če imaš na doseg roke možnost vključitve v skupino, kjer se združuje koristno s prijetnim. In športna vadba pod vodstvom **Tine Bratuš** poteka na Vogrskem že celih 20 let. Hvaležni telovadci in telovadke se naši voditeljici ob tej priložnosti zahvaljujemo za vztrajnost, strokovnost in toplino. Obenem pa gre velika zahvala tudi **Boži Petrovčič**, ki skrbi za organizacijsko plat ne le ur telovadbe, ampak tudi vsakotedenskih pohodov po naši bližnji in širši okolici.

Tini Bratuš smo postavili vprašanje, kako se spominja teh 20 let vodenja telovadbe ter kje in kako gradi svoje znanje.

Odgovorila nam je: »Jaz bi dala besedi gibanje za sopomenko besedo življenje. Preprosto, brez gibanja ni življenja. Če pa iščemo kvaliteto gibanja, potem je dobro, da vstopimo v sozvočje z lastnim telesom, ki nas bo za naš trud visoko nagradilo.

Spominjam se začetkov, bili so povezani z urami aerobike, za katero sem pridobila znanje in certifikat na Gimnastični zvezi Slovenije. Ti začetki so bili zapleteni, v glavi nešteto pravil, ki sem se jih skozi vso uro morala konstantno držati. Tako sem se trudila izpeljati precej nekomplirano koreografijo, a zame je bil to takrat pravi podvig. Vadile smo še v stari telovadnici, ki je bila trikrat manjša od današnje. Nato smo na neki točki kot skupina *prešaltale* na ure pilatesa, ki sem se ga naučila pri

Katji Zupan v Društvu Aerofit Kranj in kasneje s pilatesa na telovadbo za zdrav hrbet, ki poteka še danes.

Danes svoje znanje združujem z vsem znanjem skupinskih vadb, ki jih imam (vodenjem skupinskih vadb, intervalnih vadb, kondicijskih vadb, pilatesa, Nirvana fitness vadbe, *Freestyler* vadbe), s samoizobraževanjem s knjigami, spletom in tečajji. « •

in Nives Hvalica

Krajevni praznik Vogrsko

v sklopu slavnostne otvoritve Zadružnega doma Vogrsko

PETEK, 16. 6. 2023:

19:30 Glasbena pravljica Notna hiša
nastopajoči: Godbeniška šola Vogrsko in Šolski pihalni orkester Vogrsko

20:15 Slavnostna otvoritev Zadružnega doma Vogrsko in ogled prostorov

21:00 Gledališka predstava (komedija) Vaje v slogu
nastopajoči: Gledališka skupina KUD Šempeter

SOBOTA, 17. 6. 2023:

20:30 Plesni večer pod vogrinskim nebom
nastopajoči: ~ Pihalni orkester Vogrsko
~ Vokalna skupina Lijak 1883 Vogrsko
~ Vokalna skupina Vogrinke

Večer povezuje: Jari Jarc

22:30 Zabava s plesom

Vstop je prost.
VABLJENI

*v primeru slabega vremena se sobotno dogajanje prestavi na jesen

Krajevna skupnost Vogrsko
v sodelovanju s Kulturnim turističnim društvom Vogrsko

Krog nasilja v družini

Zakon o preprečevanju nasilja v družini (2008) določa vlogo, naloge in mrežo različnih državnih organov in nevladnih organizacij pri obravnavi nasilja ter opredeljuje ukrepe za varstvo žrtev nasilja v družini.

Zakon centru za socialno delo določa naloge povezovanja in koordiniranja dela različnih institucij ter nudenja celovite pomoči žrtvi nasilja v čim krajšem času na način, ki je za žrtev varen. V ta namen na centru za socialno delo izven poslovnega časa deluje regijska interventna služba, ki se aktivira na klic policije v vseh nujnih primerih nasilja v družini in ogroženosti otroka. Najbolj razširjena oblika nasilja je psihično nasilje, ki se povezuje tako s fizičnim, ekonomskim ter spolnim nasiljem.

Psihično, fizično, spolno nasilje

- **Psihično nasilje:** sem uvrščamo grožnje, posmehovanje, poniževanje, izolacijo od prijateljev in družine, očitanja, ljubosumje ... Na začetku je zelo neopazno celo za žrtev. Tako kot pri drugih oblikah nasilja gre tudi pri psihičnem nasilju za nadzor nad drugo osebo, prevlado in ustrahovanje, kar načne samozavest žrtve in njeno dostojanstvo.
- **Fizično nasilje** je najbolj očitno nasilje, vsako fizično nasilje pa je hkrati tudi psihično. Meja med njima pa je tam, kjer se besednemu nasilju pridruži udarec (lasanje, davljenje, klofute, brcanje, porivanje,...).
- Tudi **spolno nasilje** je usmerjeno v izkazovanje premoči in popolnega nadzora nad žrtvijo in ne v prvi vrsti v samo spolnost. Ženske, ki s strani partnerja doži-

vljajo vse oblike nasilja, torej tudi spolno, ga pogosto ne interpretirajo kot spolno nasilje, saj so nekatere še vedno prepričane, da gre za njihovo dolžnost v partnerskem odnosu in varovanje področja intimne. Posledice spolnega nasilja so pri ženskah zelo hude: strah, ponižanje, sovražijo svoje telo, počutijo se umazane, psihosomatske bolezni, motnje hranjenja, zasvojenosti ...

- **Ekonomsko nasilje** razložimo kot neupravičeno nadzorovanje ali omejevanje drugega člana družine pri porabi dohodkov in razpolaganju s premoženjem, kot na primer: določanje denarja za gospodinjstvo, najemanje in plačevanje kreditov, jemanje denarja, preverjanje dohodkov in izdatkov, preprečevanje zaposlitve, študija ...

Zakon o preprečevanju nasilja v družini kot vrsto nasilja opredeljuje tudi **zanemarjanje**, o katerem govorimo, ko oseba opušča dolžno skrb za drugega člana, ki ga potrebuje zaradi bolezni, invalidnosti, starosti ali razvojnih potreb. Najpogosteje so zanemarjanju izpostavljeni osebe s fizično in psihično oviranostjo, starejši, pa tudi otroci. Dejanja, ki pomenijo zanemarjanje, so na primer opuščanje skrbi (hranjenje, jemanje zdravil, preoblačenje, nakupovanje, posedanje, vstajanje, sledenje razvojnim potrebam otroka, obisk zdravnika ...), opuščanje nege (umivanje, uporaba sanitarij, higiena osebne prostora ...),

opuščanje nadzora, surovo ravnanje (npr. pri izvajanju nege), neprimeren, pomanjkljiv nadzor in podobno. Zanemarjanje je včasih lahko tudi nehoteno (npr. izvira iz neznanja), večinoma pa ga je moč opredeliti kot aktivno nasilno vedenje do šibkejšega člana družine. Kako poteka »krog nasilja«

Dinamiko nasilja lahko najbolj nazorno prikažemo kot krog nasilja, v katerem se menjujejo in ponavljajo faze nasilnega odnosa. Prva faza je obdobje naraščanja napetosti pri povzročitelju, druga faza je izbruh nasilja, tretja pa obdobje opravičevanja, nežnosti, medenih dni. Dokler v nekem trenutku ponovno ne nastopi faza naraščanja napetosti, ki kmalu privede do novega nasilnega dogodka. Sledi obdobje ponovnega opravičevanja, obljub, hkrati pa tudi vcepljanja krivde ter minimaliziranja nasilnega ravnanja pri povzročitelju, kar vodi v novo vzpostavitev vizije odnosa za naprej.

Žrtev nasilja tako postane ujeta v krog nasilja, ki se ponavlja (vedno pogosteje) in stopnjuje (vedno bolj intenzivno, pridružujejo se nove oblike nasilja). Ob tem žrtev razvija različne strategije za prekinitev nasilja s strani povzročitelja, ki se sčasoma razvije v strategijo preživetja v samem odnosu. Ker te strategije prilagajanja nujno pomenijo zmanjševanje izbire, vpliva in moči, postaja nasilje postopoma normalni del vsakdanjega življenja. Proces nasilja tako vzdržuje močno medsebojno prepletanje vseh osebnih in družbenih prepričanj ter prej navedenih mehanizmov in ravnanj tako povzročitelja kot žrtve.

Izhod iz nasilnega odnosa

Žrtev vse težje izstopi iz nasilnega odnosa zaradi globokih posledic, ki jih nasilje povzroča na osebnosti in zdravju. Da bi se lahko čim prej odločila za prekinitev nasilnega odnosa ter zaprosila za pomoč institucij, je zelo pomembno, da jim zaupa. To pa je veliko lažje, če ima dovolj informacij o tem, kako ji lahko različne službe pomagajo.

Center za socialno delo Severna Primorska vam ponudi naslednje oblike pomoči:

- skupaj z vami izdelamo varnostni načrt
- skupaj izdelamo oceno ogroženosti za vas in vaše družinske člane,
- skličemo multidisciplinarni tim, ki se ga udeležijo predstavniki institucij, ki so pomembni za obravnavo vašega primera,
- informiramo vas o obstoječih oblikah pomoči žrtvam nasilja v družini,
- povežemo se z vladnimi in nevladnimi organizacijami, ki sodelujejo pri izvajanju ukrepov za zagotavljanje vaše varnosti,
- pomagamo vam urediti varno namestitev ter psihosocialno pomoč in podporo,
- informiramo vas o postopku prijave nasilja v družini na policijski postaji in poteku kazenskega postopka,
- pomagamo vam v postopku pridobivanja pravice do brezplačne pravne

pomoči,

- pomagamo vam pri uveljavljanju ukrepov za zaščito žrtve nasilja po Zakonu o preprečevanju nasilja v družini (ukrep prepovedi približevanja, prepustitev stanovanja v skupni uporabi, stanovanjsko varstvo v primerih nasilja ob razvezi),
- nudimo vam podporo in pomoč v smeri krepitve vaše moči za premagovanje osebnih stisk in drugih težav, s katerimi se srečujete,
- poleg nudenja zaščite žrtvi nasilja je center za socialno delo dolžan nuditi pomoč tudi povzročitelju nasilja, ki se ga lahko napoti v različne izobraževalne, psihosocialne in zdravstvene programe.

Brez poznavanja družbenega konteksta pojava nasilja v družini ne moremo v celoti razumeti in ga lahko na škodo žrtev nasilja, ob

upoštevanju napačnih stereotipov, zbanaliziramo na konflikt ali prepir. Jasna sporočila o nedopustnosti nasilja vsakega posameznika so pot do točke, kjer bo pozitivna kritična masa ljudi povečana do te mere, da bomo lahko izhajali iz **ničelne tolerance do nasilja v družbi** nasploh, še posebej pa v zavetju doma, kjer se vse začne. •

Po pomoč zaradi nasilja v družini se lahko obrnete na pristojni center za socialno delo. Za vas je pristojen tisti, ki se nahaja v kraju vašega stalnega prebivališča oz. v kraju, ki je temu najbližji.

 in Marjana Vidmar, strokovna delavka CSD Severna Primorska, enota Idrija

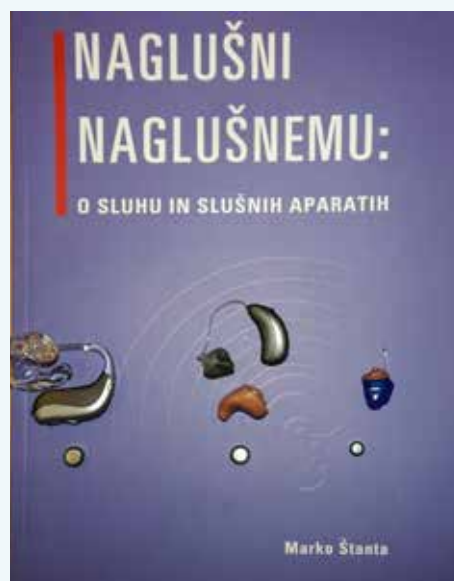
Naglušnost

Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga je 3. marca organiziralo predavanje v Dvorani Zorana Mušiča na temo naglušnosti. S slušno prizadetostjo se srečujemo predvsem starejši, vendar se lahko pojavi tudi pri mlajših kot posledica genetike, zapletih pri porodu, okužbe ušes in podobno. Predavatelj **Marko Štanta**, doma iz Mirna, ki je tudi sam naglušen že od rojstva, nam je razložil, zakaj pride do naglušnosti.

Obenem je povedal, da na njegova predavanja hodijo predvsem tisti, ki so sami naglušni ali imajo koga od bližnjih, ki ima probleme s sluhom. Osnovni problem naglušnosti je v tem, da se ne sliši vseh črk oziroma glasov. Tako večina ljudi že po

50. letu začne izgubljati zaznavo glasov, med katerimi so najpogostejši G, H, C in S. Zato je zelo pomembno, da v pogovoru z naglušnim teh črk ne uporabljamo, temveč izberemo drugačne besede, ki imajo isti pomen. Predavatelj je tudi navedel primer, če naglušnemu rečemo: »Grem v Gorico«. Ne bo nas razumel, čeprav večkrat ponovimo ali celo kričimo. Naglušni ta stavek sliši kot: »Rem v orico«. Zato je bolje, če izberemo druge besede, da mu to povemo, na primer: »Bom kupoval v mestu«. Tudi če se odločimo za nabavo in uporabo slušnega aparata, v začetku ne slišimo bolje, temveč se moramo na glaso-ve iz aparata šele postopno privaditi. To pa lahko traja tudi do enega leta. Zato si marsikateri naglušni nabavi slušni aparat, ampak ga potem ne uporablja, ker prehitro obupa oziroma ga novi zvoki motijo. Čeprav zadnje raziskave kažejo, da neuporaba slušnega aparata lahko povzroči, da nastopi demenca okoli 10 let prej, kakor

pa v primeru, če uporabljamo slušni aparat. Poleg tega naglušnost vpliva tudi na našo koncentracijo, razumevanje in ravnotežje. Zato je zelo pomembno, da v primeru naglušnosti čim prej začnemo uporabljati slušni aparat in se nanj navadimo.

Nato nam je predavatelj predstavil še različne tipe slušnih aparatov in njihovo uporabo oziroma namestitve na ali v uho. Pomembno je tudi to, da je potrebno vzeti in nositi dva slušna aparata, za obe ušesi, ne glede na to ali na eno uho slišite boljše in na drugo slabše. Prisotni so ob koncu postavili predavatelju še veliko vprašanj, povezanih z naglušnostjo, saj so predvsem upokojenci tista skupina ljudi, ki ima probleme s sluhom. Ob zaključku predavanja je Marko Štanta vse, ki imajo probleme s sluhom, povabil naj se zglasijo v njihovi pisarni **Društva gluhih in naglušnih Severne Primorske**, ki je na Sedejevi ulici 8 v Novi Gorici. •

 in Jože Ropoša

Zadružni dom Vogrsko

Po energetske sanaciji **Zadružnega doma Vogrsko**, ki jo je **Občina Renče-Vogrsko** izvedla v letu 2019, je v lanskem letu sledila še notranja obnova, ki se je zaključila v spomladanskih mesecih. Uredilo se je inštalacije, tlake, prezračevanje z rekuperacijo, akustične stropne in tla ter sanitarije.

V času obnove je Kulturno turistično društvo Vogrsko svoje dejavnosti izvajalo na različnih lokacijah, sedaj pa so se vsi zopet vrnili nazaj v zadružni dom, ki je zasijal v novi podobi. Obnova zadružnega doma pa ni bila samo vizualna prenova, ampak se je prostore za vajo čim bolj prilagodilo potrebam delujočih sekcij z novimi lučmi, prezračevanjem ter akustičnimi paneli in akustičnim podom, da lahko na vajah bolje slišimo tiste dobre note, še bolj pa da tiste

Zadružni dom na Vogrskem je tako rekoč drugi dom mnogih pevcev, pevk ter godbenikov in godbenic, ki jih združuje veselje do glasbe in muziciranja. Ne le oni, ampak tudi vsi vaščani so dolgo čakali, kdaj se bo zaključila obnova te stavbe, ki skoraj v vsakem svojem kotičku izpričuje številne zgodbe dolgoletne vogrinske glasbene tradicije.

Vokalna skupina Lijak 1883 - Vogrsko, **Vokalna skupina Vogrinke**, **Godbeniška šola Vogrsko**, **Šolski pihalni orkester Vogrsko** in **Pihalni orkester Vogrsko** so sekcije **Kulturnega turističnega društva Vogrsko**, ki tudi uporablja te prostore oz. v njih deluje poleg **Krajevne skupnosti Vogrsko**, **Društva Škulja** in gostilne, ki obratuje v pritličju.

slabe note bolje razumemo in jih preoblikujemo v prave. Novi prostori so uporabnikom dali nov zagon za nadaljnje delo in seveda tudi hvaležnost in zadovoljstvo, da njihovo delo v preteklih letih ni ostalo neopaženo.

Slavnostna otvoritev zadružnega doma na Vogrskem bo izvedena v sklopu krajevnega praznika. Tega bo organizirala Krajevna skupnost Vogrsko v sodelovanju s Kulturnim turističnim društvom Vogrsko in se bo odvijal v petek, 16. junija, in soboto, 17. junija. Ob tej priložnosti bo obiskovalcem omogočen ogled obnovljenih prostorov. •

 Občinska uprava
 Jože Ropoša, arhiv PO Vogrsko

Martex – do jeseni bi objekt lahko dobil novega lastnika

Kot nam je dobro znano, se v skladišču kompleksa **Martex** v Volčji Dragi že dobro leto nahaja 2.300 ton odpadkov oziroma natančneje repro materiala, ki ga zaradi spremembe zakonodaje na ravni Evropske unije po 31. decembru 2021 ne smemo več izvažati izven meja Unije. Kot je znano, je po ugotovitvah okoljske inšpekcije material iz Italije na omenjeno lokacijo pripeljala družba **Isberg**, ki je najemala objekt do avgusta 2020. Ministrstvo za okolje je stečajnemu upravitelju 19. januarja 2022 določilo rok za odstranitev materiala, ker ta, predvsem zaradi gorljivosti, predstavlja grožnjo in je ekološko sporen. Stečajni upravitelj **Blaž Poljanšek** je takoj zatem na upravno sodišče podal tožbo proti

najemniku skladiščnih površin zaradi kršitev najemne pogodbe, a bodo sodni postopki najverjetneje dolgi.

Kompleks Martexa je zaradi odloženega materiala težko prodati, zato je stečajni upravitelj poleg tožbe zbral tudi ponudbe za odvoz materiala, saj je: »namen, da se ta objekt sčisti in da bo ob naslednji dražbi objekt prazen. Vemo, da bo trenutnim najemnikom letos potekla najemna pogodba.« Tako si lahko po zagotovilih stečajnega upravitelja že jeseni obetamo, da bo objekt čist in bo lahko dobil novega lastnika.

Dokler material ne bo odpeljan iz objekta tako **Civilna zaščita Občine Renče-Vogrsko** kot tudi policija izvajata občasno varovanje hal v elektronski in fizični obliki. Posebne varovalne protokole glede požarne varnosti so sprejeli tudi gasilci, tako da je za varnost občanov in občanov ter okolja dobro poskrbljeno. •

 Občinska uprava
 Roland Tischer

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do osebnega zdravnika ali zobozdravnika oz. do dežurnih ambulant ter na fizioterapijo v ambulantah Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- 1 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- do Občine Renče-Vogrsko in do Krajevnega urada Bukovica Upravne enote Nova Gorica,
- do trgovine in pošte v Renčah oz. Volčji Dragi,
- in nazaj do doma uporabnika.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj tri delovne dni pred prevozom.**

Urniki prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00,
- sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:

<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

 Vladka Gal Janeš in Matej Gruden

Turistična pomlad s Turistično borzo Vipavska dolina tokrat v Bukovici

Pred letom je **Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina** v Novi Gorici organiziral prvi poslovno turistični dogodek Turistična pomlad. Letošnji dogodek je v kulturni dom v Bukovici na turistično borzo privabil še več lokalnih turističnih ponudnikov in prvič tudi številne tuje organizatorje turističnih potovanj. Svojo ponudbo so predstavile turistične destinacije iz mediteranske in kraške turistične regije ter sosednje Furlanije-Juljske krajine. V okviru strokovnega posveta so udeleženci spoznavali tudi priložnosti, ki jih prinaša evropska prestolnica kulture, dan pa je zaključil tradicionalni dogodek Vina županov Vipavske doline s podelitvijo priznanj lokalnim vinarjem.

Poslovno turistični dogodek Turistična pomlad, ki ga je Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina zasnoval že leta 2020 in zaradi epidemije prvič izvedel šele v lanskem letu, je namenjen razvoju lokalnega turističnega gospodarstva, pospeševanju oblikovanja in trženja sodobnih, trajnostno naravnanih turističnih produktov in povezovanju turistične ponudbe na širšem območju zahodne Slovenije.

Slovenski turizem se je po hudem šoku, ki ga je prinesel covid, v lanskem letu že uspel približati poslovnim rezultatom iz leta 2019. Prizadevanja za okrevanje

turistične industrije in z njo povezanih gospodarskih dejavnosti so pospešila razvoj, pomagala odkrivati neizkoriščene potenciale in v ospredje postavila pomen povezovanja med turističnimi ponudniki, upravljavci turističnih destinacij in regijami. V novih okoliščinah ima dogodek, ki ga je destinacija Nova Gorica

in Vipavska dolina zasnovala že pred krizo, še večji pomen, zato je letošnja Turistična pomlad zastavila še bolj ambiciozno.

Erika Lojk, direktorica Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina, je v predstavitvi dogodka poudarila: »Naša Turistična pomlad je pomemben prispevek k razvoju turizma. Z našim projektom povezujemo turistične ponudnike z organizatorji turističnih potovanj, ob tem prestopamo meje destinacij in državne meje, presegamo pa tudi marsikatero prepričanje, da so nekatere stvari nemogoče ali težko izvedljive. Lani smo našim turističnim ponudnikom omogočili, da se lahko srečajo in povezujejo za oblikovanje integriranih turističnih produktov. Letos smo na Turistično borzo Vipavska dolina privabili tudi številne tuje organizatorje potovanj iz sedmih držav. Priložnost za trženje na tujih trgih, ki je del naše strategije razvoja, smo tako ponudnikom prinesli pred domači prag. Turistične borze se je udeležilo več kot šestdeset turističnih

ponudnikov iz naše destinacije, obiskali so nas številni predstavniki slovenskih receptivnih agencij in kar 35 tujih organizatorjev potovanj. Odličen odziv tako naših ponudnikov kot turističnih agencij me izjemno veseli in je velika spodbuda za naprej. Posebej sem vesela, da so

se nam na dogodku tudi letos pridružile turistične destinacije iz slovenske Istre, Krasa, Brd in Furlanije-Juljske krajine, kot sosedji pa tudi Idrija in Fundacija Poti miru iz Posočja. V okviru strokovnega posveta, ki nam ga je tudi letos pomagala uresničiti Slovenska turistična organizacija, smo v partnerstvu z Javnim zavodom GO! 2025 veliko pozornost namenili priložnostim, ki jih prinaša evropska prestolnica kulture. Večerni dogodek Vina županov Vipavske doline pa je že tradicionalno odlična priložnost za predstavitev naše destinacije kot dežele vrhunskih vin in gostoljubnih kmetij.«

Izvedbo dogodka Turistična pomlad je tudi tokrat podprla **Slovenska turistična organizacija**. V okviru strokovnega posveta so vodji predstavnistev STO v Nemčiji, Italiji, Avstriji in na Češkem udeležencem predstavili pomembne informacije s teh trgov in priložnosti za prihodnje trženje. Kot partner letošnje Turistične pomladi je **Javni zavod GO! 2025** udeležencem dogodka predstavil možnosti, ki jih prinaša evropska prestolnica kulture. Ob tem je predstavnik turistične organizacije **PromoTurismoFVG** iz Furlanije-Juljske krajine predstavil številne priložnosti za razvoj čezmejnih turističnih produktov. Posebna gostja strokovnega posveta je bila **Arita Åkre**, pridelovalka jabolčnega vina iz Norveške, ki je v tistih dneh obiskala Vipavsko dolino v okviru mednarodnega projekta *Uncorking Wine & Cider*, katerega partnerja sta tudi Občina Ajdovščina in Fakulteta za vinogradništvo in vinarstvo Univerze v Novi Gorici. Mednarodna udeležba pa je zaznamovala tudi letošnja

Turistično borzo Vipavska dolina. Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina je na dogodek uspel privabiti kar 35 tujih organizatorjev turističnih potovanj iz sedmih evropskih držav. Kot gostje Turistične pomladi so se v naših krajih mudili tri dni. V sodelovanju s sosednjima destinacijama Kras in Brda je zavod za turizem zanje organiziral študijsko turo in jim predstavil ključne stebre naše turistične ponudbe.

Dogodek Turistična pomlad je ob podpori **Občine Renče-Vogrsko** potekal v kulturnem domu v Bukovici, ki je z dvema dvoranama in velikim večnamenskim prostorom omogočila izvedbo vseh vsebin. V okviru posebnega večernega dogodka Vina županov Vipavske doline so župani **Občine Renče-Vogrsko, Mestne občine**

Nova Gorica in Občine Ajdovščina razglasili županova vina in podelili druga priznanja. Laskavi naziv županovih prvakov so prejeli pet vin in eno oljčno olje. Občina Ajdovščina in Občina Renče-Vogrsko sta izbrali po eno županovo vino, Mestna občina Nova Gorica pa je izbrala županovo belo vino, županovo rdeče vino, županovo penino in županovo oljčno olje, kar je letošnja novost. Izbrance so razglasili župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**, župan Mestne občine Nova Gorica **Samo Turel** in župan Občine Ajdovščina **Tadej Beočanin**.

Turistična pomlad pa ni edini pomemben turistični poslovni dogodek, ki ga bo letos gostila destinacija Nova Gorica in Vipavska dolina. Med 13. in 15. novembrom bosta

v Novi Gorici potekali prireditvi Dnevni slovenskega turizma, osrednji slovenski dogodek v turizmu v organizaciji STO, in 70. jubilejni Gostinsko-turistični zbor, oba v sodelovanju z družbo HIT. Prireditvi se po letu 2015 znova vračata v Novo Gorico, kar je za destinacijo priznanje in hkrati nov izziv.

Dodatne informacije:

Erika Lojk, direktorica Zavoda za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina, erika.lojk@vipavskadolina.si, 051 377 387. Maja Herak, Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina, maja.herak@vipavskadolina.si, 041 432 407. •

 in Zavod za turizem Nova Gorica

Povest Prijeten pripetljaj pred pralnico spada v zbirko povesti PRAV POSEBNE POVESTI. Posebnost teh povesti je ta, da so v celoti sestavljene izključno iz besed, ki se začnejo s črko P. Zaradi tega so te povesti še posebej zanimive in inovativne.

Prijeten pripetljaj pred pralnico

Pomlad počasi pojema, poletje pa postopoma prevzema prevladujoč položaj. Pomladanska popoldanska pripeka počasi postaja prav peklenska. Prijeten pomladanski piš pošteno prija pri premagovanju peklenske pomladanske pripeke. Pomladansko popoldne ponuja prečudovito priložnost po počitniškem preživljanju prostega popoldneva.

Prikupna punca Patricija preživlja pomladanske počitnice pri prababici Petri pod pohorskimi Planinami.

Prababici pride prav Patricijina pomoč, Patriciji pa prija počitniško preživljanje pomladanskih počitnic. Prababici Petri pomaga pri peki peciva, pripravljanju pečenke, pomivanju posode, pometanju,

pospravljanju prostorov, pradedku Poldetu pa pri pobiranju poljskih pridelkov.

Petek popoldan pošlje Petra Patricijo po perilo. Patricija prispe pravočasno pred pralnico. Pri prelaganju perila pomotoma pogleda proti portalu. Pogled ponudi Patriciji prav posebno presenečenje. Pred portalom postopa prijeten poba Peter. Patricija pogleduje proti portalu, Peter pa proti Patriciji. Patricija povese pogled, Peter pa Patriciji prijazno pomaha. Patricija povsem pordeči, pot pa popolnoma prekrije Patricijino postavo.

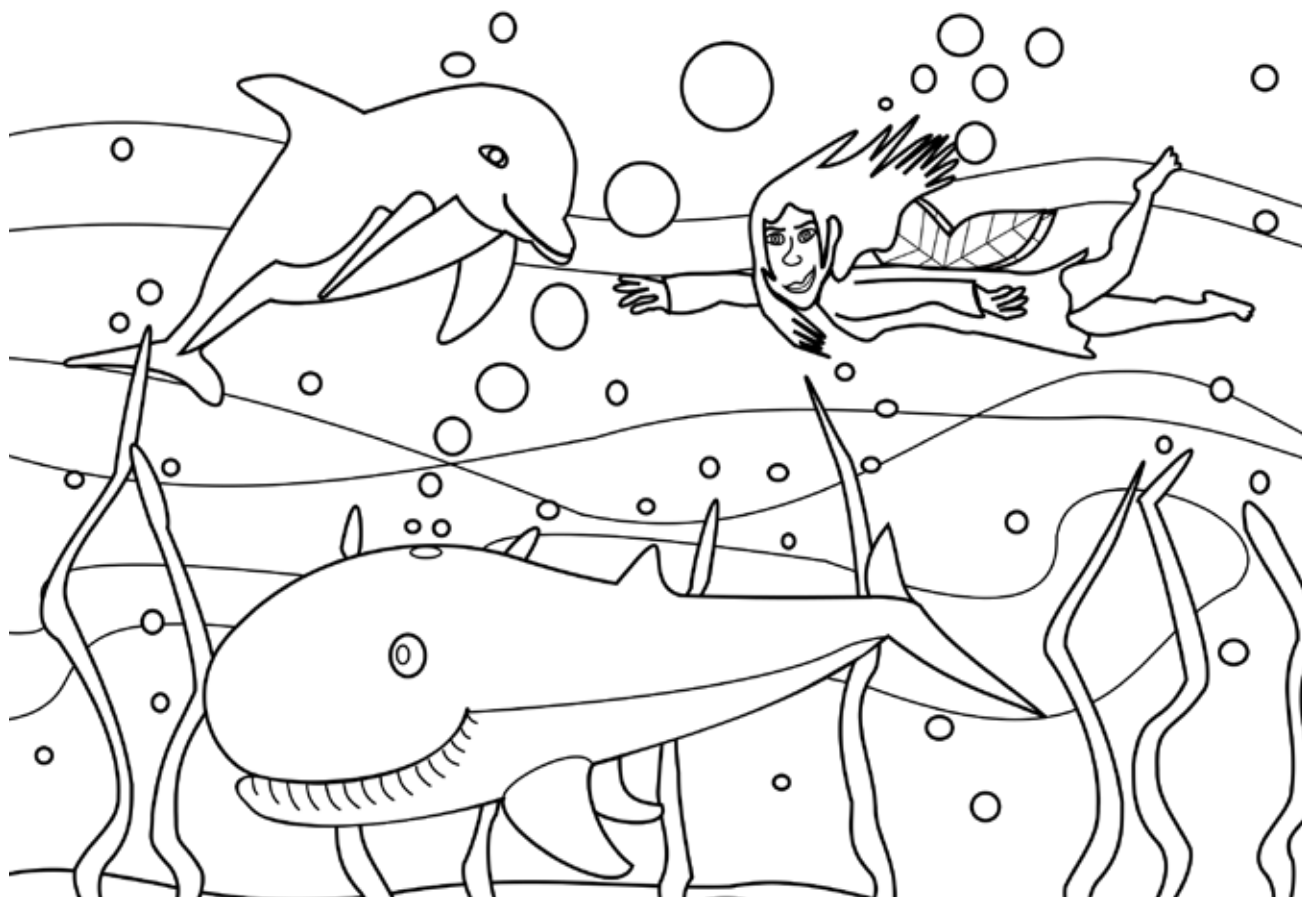
Patricija, povsem prebledela, pri prič pograbi perilo, potem pa pohiti po poti proti Planini. Po poti Patriciji pade pulover. Prebrisan poba Peter pograbi pulover

pa pohiti po poti proti Patriciji. Prav pred Planino prehití Patricijo, pa prijazno ponudi pulover. Patricijo povsem preseneči prijazen Petrov pristop. Po prijatnem pogovoru postaneta prijatelja.

Po poglobljenem premisleku Primož pogumno povleče pomembno potezo. Patriciji ponudi poročni prstan. Patricijo Primoževa poteza prav prijatno preseneči. Petru pošteno pove: potrebujem premislek. Prenačljene poteze pogosto prinesejo probleme. Prav, prikima Peter, preudarno premisli, potem pa povej. Patricija premišljuje prav po polžje. Premišljuje, premeva po dolg pa počez. Po prigovarjanju prijateljic pa privoli. Petrovi prijatelji pripravijo pravcato pravljično poroko, po poroki pa prijatno poročno potovanje po Parizu. •

 Branko Vodopivec

Pobarvanka

Križanka

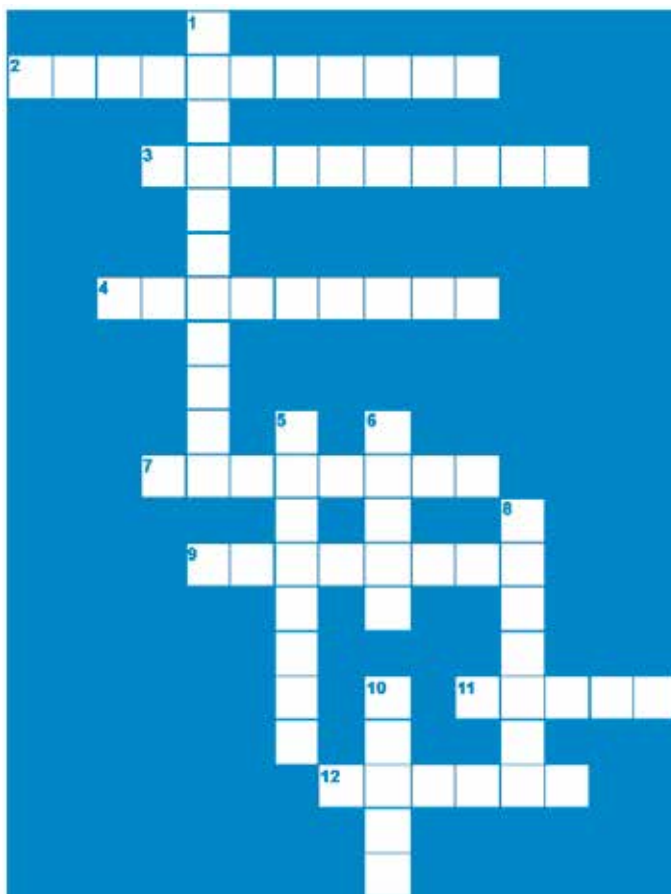
Poskusite rešiti križanko na temo Volčja Draga. Veliko uspeha.

Navpično:

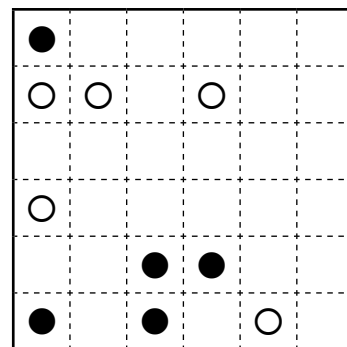
1. najbolj znano je iz prve svetovne vojne
5. prireditveni prostor v Volčji Dragi, predvsem za zabavo
6. bivša tovarna lesa, neslavno propadla
8. igralnica v Volčji Dragi
10. nizek svet v nižini

Vodoravno:

2. Volčja Draga pod italijansko okupacijo
3. tovarna v Volčji Dragi, kjer izdelujejo plastične izdelke
4. začeli so jo graditi leta 1906, kot nadaljevanje »Bohinjke«
7. bivša tovarna ploščic, imeli so tudi svoj salon
9. ena od znanih je bila pri Rojčevih v Volčji Dragi, ročno so izdelovali korce in opeko
11. vodotok, ki izvira pod Trnovskim gozdom in se zliva v Vipavo
12. trenutni projekt v Volčji Dragi (popolna zapora ceste)

Binairo ali takuzu

1. Skupaj sta samo po dva istobarna kroga (črn ali bel).
2. Število črnih in belih krogov mora biti v eni vrstvi ali stolpcu enako (se pravi: 3 črni in 3 beli – ne pa skupaj).
3. Če sta kroga enake barve med sabo ločena le z enim praznim kvadratom, tam ne more biti krog iste barve (se pravi, če sta črna, vmes črni ne more biti in obratno).

Roland Tischer

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 10. 9. 2023)!**

OBČINA RENČE-VOGRSKO

Občina Renče-Vogrsko

Bukovica 43, 5293 Volčja Draga
T. 05 338 45 00
F. 05 338 45 10
info@rence-vogrsko.si
www.rence-vogrsko.si

Občinska uprava Občine Renče URNIK

Ponedeljek: 8:30-12:00
Sreda: 8:30-12:00 in 13:30-16:30
Petek: 8:30-12:00

PEČENA ŠPAGETNA GNEZDA

- 500 g špagetov
- sol
- poper
- 1 strok česna
- 250 g češnjevga paradižnika
- 300 g mocarele
- 4 jajca
- 50 ml mleka
- 1 žlička origana
- 50 g suhe salame
- 8 črnih oliv brez koščic
- 4 vloženi zeleni feferoni
- 1 šopek bazilike

Priprava:
Špagete skuhamo v slani vodi. Česen olupimo in pre-

tlavimo. Jajca razžvrkljamo z mlekom in dodamo česen, origano, sol in poper. Kuhane špagete odcedimo in zmešamo z mlečno mešanico. Paradižnik umijemo in razpolovimo. Mocarelo narežemo na rezine. Pečico segrejemo na 200 stopinj in iz špagetov s pomočjo vilic oblikujemo 12 gnezd oziroma kupčkov. Položimo jih na pekač, obložen s papirjem za peko. Na kupčke razporedimo paradižnik, salamo, olive in feferone, nazadnje dodamo mocarelo in pečemo v pečici od 15 do 20 minut.

Baziliko osmukamo in lističe sesekljamo, potresemo jo po pečenih špagetnih gnezdih.

Želim vam uspešno pripravo in dober tek.

Renata Tischer
 Roland Tischer

Sudoku

4		6	2				7
2		8		7	4		
	5				9	2	
						8	
	3	1	4			6	2
			3	6		5	9
1							
		4	1		6	9	
				3	7	4	5

			4	3			
2						6	
				3			5
4			2	2	4		
	8						
				2			
			2				
		2		2			

Shikaku

Navodila:
Številka v polju pove, koliko kvadratov ali pravokotnikov je potrebno narisati (obrisati), da dobimo pravilno rešitev.
Noben kvadrater ne sme ostati prazen. Če je noter npr. št. 2, narišemo (obrišemo) dva kvadrata, če je 3, pa tri kvadratke.
Opozorilo: rešitev je lahko kvadrat ali pa pravokotnik in ne črka L.

Pošlji SMS s ključno besedo
POMEŽIK5
na 1919 in daruj 5€.

Omogočimo počitnice
vsem otrokom!

Več informacij na www.zpms.si

Zveza Prijateljev
Mladine Slovenije

**POMEŽIK
SONCU**

Ilustracija: Jana Fak

GODBENIŠKA ŠOLA VOGRSKO VABI K VPISU

V šolskem letu 2023/2024 vabimo k vpisu
za pihala, trobila in tolkala.

Kdo se lahko vpiše? Otroci stari nad 7.
let.

Kje poteka pouk? V združnem domu
na Vogrskem.

Kdaj je vpis? do 30.6. 2023

Elektronska prijavnica in informacije:
www.godbeniskasolavogrsko.si

Vabljeni k vpisu!

KTD, Vogrsko
Godbeniška šola Vogrsko

Vpis je mogoč do zasedbe prostih mest.

GODBENIŠKA ŠOLA VOGRSKO VABI K VPISU V GLASBENE URICE

Glasbene urice so namenjene otrokom starim 5 oz.
6 let in se bodo izvajale preko dejavnosti
poslušanja, izvajanja in ustvarjanja glasbe.
Potekale bodo v prostorih združnega doma na
Vogrskem oz. kolikor se bo dalo tudi v naravi.

Kdaj je vpis? do 30.6.2023

Elektronska prijavnica in informacije:

www.godbeniskasolavogrsko.si

KTD Vogrsko
Godbeniška šola Vogrsko

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

10. september 2023

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: [obcinsko.glasilo@
rencne-vogrsko.si](mailto:obcinsko.glasilo@rencne-vogrsko.si)
s pripisom: ZA
OBČINSKI LIST